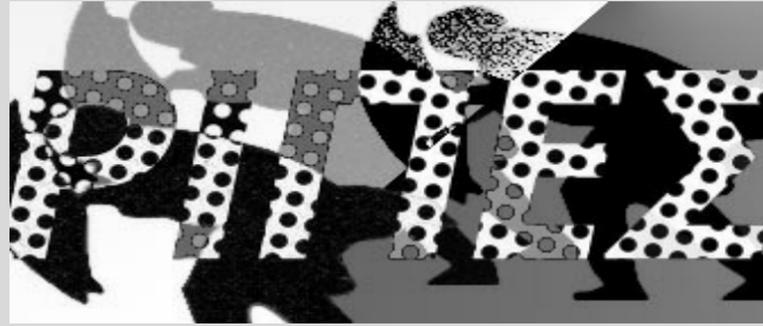

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επαναστάσεως 14/12/1967: Εκρηξη βόμβας στο Κολωνάκι 14/12/1968: Βόμβα (ΔΕ) στο «Παλλάς» την ώρα προβολής χουντικών «επικαιρών» (ελαφρός τραυματισμός θεατή) 14/12/1970: Ανακάλυψη εκρηκτικών μηχανισμών μέσα στη Σχολή Ευελπίδων, στον περίβολο του «Χίλτον» και στα γραφεία «Ολυμπιακής» 14/12/1972: Οι σύζυγοι των πολιτικών κρατούμενων ζητούν με υπόμνημά τους γενική αμνηστία 14/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν) 14/12/2003: Σύλληψη Σαντάμ Χουσεΐν 14/12/2006: Επίθεση στο ΑΤ Παπάγου καίει δύο περιπολικά, μια μοτοσικλέτα και ένα ΙΧ 15/12/1937: Καθιερώνονται προσευχή και εθνικός ύμνος το πρωί και στο τέλος των μαθημάτων στα σχολεία 15/12/1954: Διαδηλώσεις για το Κυπριακό (Αθήνα), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 15/12/1955: Πρώτη σύγκρουση Αγγλων-ΕΟΚΑ 15/12/1967: Ίδρυση «Ρήγα Φεραίου» από φοιτητές ΠΑΜ 16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1773: Αρχή πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 16/12/1976: «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί και χουντικοί τραυματίζονται μαζί δημοσιογράφους στην κηδεία Μάλλιου 16/12/1990: Δύο ρουκέτες εναντίον γραφείων ΕΟΚ (17Ν) 16/12/1990: Ο Αυγουστίνος Καντιώτης ακορδίζει τον σκηνοθέτη Θεόδωρο Αγγελόπουλο 17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολίβαρ 17/12/1954: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας σε διαδήλωση για το Κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυματίες 17/12/1955: Δημιουργείται αεροδρόμιο στο Ηράκλειο μετά από πρόταση Αμερικανών 17/12/1978: 39 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» για τον βασιανιστή Μάλλιο, επτά τραυματίες 17/12/1981: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες απαγάγουν τον αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Λι Ντόζερ 17/12/1987: Τέσσερις διμοιρίες κατά δημοτικού ραδιοσταθμού Θεσσαλονίκης, οδοφράγματα, τραυματισμοί 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση οκταώρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 18/12/1954: Γενική απεργία-διαδηλώσεις στην Κύπρο, 35 τραυματίες, 37 συλλήψεις 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί τη θανατική ποινή 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος ΝΑΤΟ 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχίατρο Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17Ν) 19/12/1999: Βόμβα στα γραφεία «Τεχασο» («Επαναστατικοί Πυρήνες») 19/12/2000: Επίθεση αρχών ασφαλείας σε φυλακές Τουρκίας, 31 νεκροί 20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1968: Δίκη «29 Μάρη» (Θεσσαλονίκη), τρεις καταδικές σε ποινές 4-16 χρόνων 20/12/1972: Ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΕ 20/12/1995: Ίδρυση ΔΗΚΚΙ (Δημήτρης Τσοβόλας).

● Διαγωνισμός παπάρας μεταξύ Τσίπρα, Βενιζέλου και Σαμαρά, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό ●●● Ο σχολιαστής σηκώνει τα χέρια ψηλά ●●● Διότι αν ξεκινήσει να καταγράφει, κάποιον θ' αδικήσει ●●● Αν και προσπάθησε να μιλήσει για τον προϋπολογισμό ως πολιτικάντης και όχι ως τεχνοκράτης, ο Στουρνάρας δεν επανέλαβε τις «απειλές» ενάντια στους «landlords της Εκάλης» ●●● Είχε, όμως, και άλλο λόγο να μην ξαναφερθεί στους «landlords της Εκάλης» ο Στουρνάρας ●●● Όπως διαβάσαμε στην «Καθημερινή της Κυριακής», «με το νέο σχέδιο μειώνονται οι επιβαρύνσεις για τους ιδιοκτήτες ακριβών κατοικιών» ●●● Τόσο τζούφια προπαγάνδα, όπως αυτή του Στουρνάρα, σπάνια βλέπουμε ●●● Φαίνεται πως κάποιος του μίλησε για τη γελοιότητα ●●● Με μια μολότοφ στο χέρι φωτογραφήθηκε για free press φυλλάδα ο γραμματέας της ΝΔ ●●● Αιχάσου Παπαμι(ρ)μι(γ)κάκι ●●● Θεολογικός διάλογος Μπένι με Πειραιώς Σερραφείμ ●●● Μπλιαχ! ●●● Ο Κιου-

τσούκης ξαναδιαγράφηκε, ο Κασαπίδης ετέθη προ των πυλών ●●● Η επάνοδος αρχίζει μ' ένα «παρών» και θα συνεχιστεί με κάποιο «ναι» ●●● Προβοκάτσια, ξεπροβοκάτσια, ο Παπαδημούλης πέταξε από τη χαρά του όταν κυκλοφόρησε ότι ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ διαγράφηκε από το ΠΑΣΟΚ ●●● Μην σας παραξενεύει, όταν στον ΣΥΡΙΖΑ στεγάζεται ο αλήστου μνήμης Ραυτόπουλος, γιατί όχι και ο Παναγόπουλος; ●●● Το δυστύχημα είναι πως ο Παναγόπουλος δεν φεύγει από το ΠΑΣΟΚ ●●● Η φοιτητική παράταξη του Περισσού χαιρετίζει τη «νίκη» των διο-

κητικών του ΕΜΠ ●●● Ας υποθέσουμε (υπόθεση εργασίας) πως πρόκειται για νίκη ●●● Γιατί δεν χαιρετίζουν ταυτόχρονα και τη συνέχιση της απεργίας των διοικητικών του ΕΚΠΑ; ●●● Εκτός αν θεωρούν ότι η συνέχιση της απεργίας στο ΕΚΠΑ είναι σκέτος τυχοδιωκτισμός ●●● Αυτό ακριβώς εννοούν και δεν το κρύβουν ●●● Με την κυβέρνηση και όλο το μαύρο μέτωπο ταυτίζονται και πάλι ●●● Ο προϋπολογισμός που θα κατατεθεί από τη νέα γερμανική κυβέρνηση συνασπισμού θα ελεγχθεί από την Κομισιόν, δήλωσε στη FAZ ο Ολι Ρεν ●●● Έκανε

κι η μύγα κύλο κι έχεσε τον κόσμο όλο ●●● 'Η, αλλιώς, λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα ●●● Συνδυασμούς που θα εκφράζουν την αυτονομία της Αυτοδιοίκησης, χωρίς κομματικές εξαρτήσεις, θέλει το ΠΑΣΟΚ, όπως είπε ο Βενιζέλος ●●● Οσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμασάρια ●●● Ένα ακόμη σύντομο ανέκδοτο ●●● «Υγιής επιχειρηματικότητα» ●●● Δυστυχώς δεν είναι ανέκδοτο, είναι κεντρική πολιτική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Κάτι τέτοια ακούνε οι καπιταλιστές κι ανοίγουν σαμπάνιες ●●● Και με τον σερ Βασίλειο Μαρκεζίνη συναντήθηκε ο Τσίπρας ●●● Λέτε να τον δούμε κι αυτόν υποψήφιο με τον ΣΥΡΙΖΑ; ●●● Αν' ό,τι φαίνεται δεν τα 'χουμε δει όλα ●●● Ο Μαρκεζίνης, όμως, πάει πακέτο με Καραμπελιά και άλλα μπουμπούκια του τάχαμου αριστερού εθνικισμού ●●● «Δεν μπορείς να έχεις τρία αυτοκίνητα και αν σου λείψει το ένα, να νιώθεις αδύναμος» ●●● Με τι είδους ανθρώπους συναναστρέφεται ο Μπέζος; ●

◆ Εκατόν ογδόντα πέντε σελίδες αριθμεί η συμφωνία χριστιανοδημοκρατών-σοσιαλδημοκρατών για τη δημιουργία του νέου «μεγάλου συνασπισμού» που θα κυβερνήσει τη Γερμανία. Φλυαρίες είναι τα περισσότερα κι αν τα προσπεράσει κανείς μπορεί να βρει την ουσία: ανταγωνιστικότητα, δημοσιονομική πειθαρχία και ιμπεριαλιστική ευρωπαϊκή πολιτική που αποκλείει κάθε προοπτική κοινοτικοποίησης των εθνικών χρεών.

◆ «Το νέο δεν μπορεί να προκύψει σε καμία περίπτωση από το απλό άθροισμα των παλιών και φθαρμένων δομών», δήλωσε η Διαμαντοπούλου, περιλαμβάνοντας ασφαλώς τον εαυτό της στους νέους και άφθαρτους!

◆ Μια άλλη... νέα και... άφθαρτη κυρία, η Αθηνά Δρέττα, Πασόκα, στο στενό μάλλιτο περιβάλλον του Βενιζέλου, το παίζει τώρα ανεξάρτητη, καθώς έχει πιάσει κομματική δουλειά στους «58». Για να κάνει πειστική την... ανεξαρτησία της, δηλώνει ότι οι «58» βάλονται από διάφορες κατευθύνσεις.

Οχι μόνο από τη ΔΗΜΑΡ, αλλά και από το ΠΑΣΟΚ που κατηγορεί τους «58» ότι «δεν βοηθούν την κυβέρνηση!» Φυσικά, τέτοια κριτική (και γενικά οποιαδήποτε κριτική) δεν έχει γίνει από το ΠΑΣΟΚ. Πώς θα δείξει, όμως, η Δρέττα ότι πλέον δεν είναι Πασόκα, αλλά «58»;

◆ «Δεν υπάρχει Plan B. Προσευχόμαστε στο Θεό, στον Αλλάχ, όπως θέλετε πείτε το, να μην υπάρξουν άλλα ατυχήματα στη Βραζιλία και γενικότερα άλλα προβλήματα με τις εγκαταστάσεις». Ένας γερανός κατέρρευσε στο γήπεδο της Κορίνθιας κόβοντας το νήμα της ζωής εργατών και σακατεύοντας άλλους, αλλά ο πρόεδρος της

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

FIFA Ζεπ Μπλάτερ, ενδιαφέρεται μόνο για την έγκαιρη ετοιμασία των εγκαταστάσεων που θα γίνει το Μουντιάλ το ερχόμενο καλοκαίρι. Και το λέει με ωμότητα και κυνισμό που θα ζήλευε και δήμιος του Αουσβιτς.

◆ Ειλικρινά, δεν μπορούμε να καταλάβουμε βάσει ποιας λογικής ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοινώνει τουλάχιστον δυο φορές το χρόνο ότι τους επόμενους μήνες επίκειται η πτώση της κυβέρνησης, ορίζοντας μάλιστα και το μήνα που θα συμβεί αυτό. «Θέλω να διαβεβαιώσω κάθε πολίτη αυτού του τόπου πως αυτός ο Προϋπολογισμός δεν θα αναθεωρηθεί από την τρικόικα με νέα

σκληρά μέτρα σε έξι μήνες. Θα αναθεωρηθεί από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που θα διώξει την τρικόικα, ανοίγοντας νέους δρόμους ελπίδας για τη χώρα και το λαό», είπε ο Τσίπρας κλείνοντας την ομιλία του για τον προϋπολογισμό στη Βουλή.

Ετσι που το πάνε, θα γίνουν σαν τους γιαχωβάδες που μεταθέτουν συνεχώς τη μέρα της «δεύτερας παρουσίας». Τουλάχιστον αυτοί μετρούν με πολλές δεκαετίες και όχι με μήνες, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ.

◆ «Εγώ δεν έχω δει κάθε μέρα εκατό να λαμπαδιάζονται επειδή καίγονται τα σπίτια τους επειδή δεν έχουν ρεύμα. Να μη λέμε και υπερβολές». Όσο και να το παίζει αντικομφορμιστής ο Μπουτάρης, βιομηχανός ήταν και είναι. Γι' αυτό και συχνά-πυκνά του βγαίνει το κάθαρμα από μέσα του. Δε γίνεται να κρύβεται πάντοτε η ουσία κάτω από το επιφανειακό λούστρο.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2014 απόψε κάνει πράγματι τη σημερινή ημέρα ιστορική (...) Θα ήθελα να τονίσω –και μ' αυτό να ξεκινήσω– τις μεγάλες ανατροπές που έγιναν με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2013 και τις επίσης μεγάλες ανατροπές που θα γίνουν με την ψήφιση του επόμενου προϋπολογισμού του 2014. Όπως θα δείτε, μάλιστα, είναι κάτι παραπάνω από ανατροπές. Είναι αληθινές επαναστάσεις.
Αντώνης Σαμαράς

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Πώς θα αντιμετωπίσουμε το λαϊκισμό και τη δημαγωγία της Ακροδεξιάς; Με ένα χαλαρό λόγο; Τι θα λέμε; Για ευρωπαϊκή διάσωση για το χρέος; Να πάμε και σε πλανητική! Εμείς μεθαύριο θα πρέπει να πάρουμε μέτρα. Τι θα κάνουμε δηλαδή; 'Η θα προχωρήσουμε μπροστά σε σύγκρουση για να προκαλέσουμε ντόμινο ή θα περιμένουμε πότε να γίνει η διάσωση.

Παναγιώτης Λαφαζάνης
Οι θέσεις Λαφαζάνη είναι μια μειοψηφία που δεν επηρεάζει

την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιάννης Μηλιός
Οι αποφάσεις των συνεδρίων και των κεντρικών επιτροπών του ΣΥΡΙΖΑ μας δεσμεύουν όλους.

Αλέκος Καλύβης
Η άλλη άποψη που εκφράζει ο Π. Λαφαζάνης είναι σεβαστή, αλλά είναι μειοψηφική.

Δημήτρης Παπαδημούλης
Το SPD πρέπει να αδράξει την ευκαιρία για να βελτιώσει λίγο τη ζωή των ανθρώπων. Το σύμ-

φωνο κυβερνητικού συνασπισμού θα βελτιώσει σημαντικά τη ζωή των ανθρώπων.

Ζήγκμαρ Γκάμπριελ
Τελικά το εγχείρημα των 58 βρισκόταν σε καλό δρόμο. Απόδειξη η αντιδράσεις αυτών που θεωρούν την πολιτική, πασαρέλα των προσωπικών τους πολιτικών και αδιεξόδων.

Χ. Δερβένης (ΠΑΣΟΚ)
Με την επισφαλή για την ορθή διαλεύκανση εγκλημάτων, ασφαλίτικη πρακτική των «ποσοστιαίων αναγνωρίσεων και των προσομοιώσεων» διώχθη-

καν και στη συνέχεια παραπέμφθηκαν σε δίκη οι δύο νεαροί στους οποίους αποδίδονται βαρύτατα κακούργηματα, στον ένα για την τραγωδία της Marip και στον άλλο για την έκρηξη στο βιβλιοπωλείο «Ιανός».

Κατερίνα Κατή (ΕφΣυν)
Και θέλω να χαιρετίσω το γεγονός ότι η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ από την πρώτη στιγμή ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των 58, χωρίς όρους, χωρίς προϋποθέσεις.

Παρασκευάς Αυγερινός
Θεωρώ βέβαια θετικό ότι σε

αυτό το ακροατήριο (Ελληνοαμερικάνικο Επιμελητήριο) ο κ. Τσίπρας δεν επανέλαβε τη δέσμευσή του περί επαναπρόσληψης όλων όσοι φεύγουν από το Δημόσιο.

Κυριάκος Μητσοτάκης
Δεν κατάλαβα γιατί χάλασε η προηγούμενη συνεργασία. Απ' ό,τι κατάλαβα ο καθένας πρέπει να παρουσιάσει τα ηθικά του φρονήματα. Χάλασε μια συνεργασία που μάλλον δεν θα έπρεπε να είχε γίνει. Ευχαριστώ τους GoIn' Through που αμέσως τάχθηκαν στο πλευρό μου.
Νότης Σφακιανάκης

Μικρή η πίτα, πολλά τα πηρούνια

Όταν το ΠΑΣΟΚ, κρυμμένο πίσω από την «πρωτοβουλία των 58», πανηγυρίζει επειδή κατάφερε να γεμίσει ένα θέατρο 800 θέσεων και να μαζέψει και μερικούς απένω (πόσοι θέλετε να ήταν, 1.500, 2.000;), έχοντας ένα προκλητικό «σπρώξιμο» από τα μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ, μπορεί κανείς να καταλάβει το χάλι του. Δεν έχουν τη δυνατότητα ούτε ένα γήπεδο μεγέθους «Σπόρτινγκ» να γεμίσουν. Δεν μπορούν καν να εκτιμήσουν πόσους μπορούν να μαζέψουν.

Έχει πραγματικά μεγάλη πλάκα, από τη μια ν' ακούς τον Αλιβιζάτο να λέει πως «τα άσπρα μαλλιά ήταν πολλά» και πως «θέλει πολλή δουλειά και να πείσουμε ότι αυτή η κίνηση είναι όντως η πιο νεανική που θα υπάρξει σήμερα στην Ελλάδα» και από την άλλη ν' ακούς τον... νεολαίο Νίκο Μπίστη να διαβεβαιώνει ότι «το λεωφορείο της Κεντροαριστεράς ξεκίνησε» και πως για το «παλαιό πολιτικό προσωπικό» έχει θέσεις από τη μέση και πίσω, ενώ «τις μπροστινές θέσεις δικαιωματικά θα καταλάβει η νέα γενιά». Ο προβληματισμός τους είναι να βρουν κάποιον αχυράνθρωπο να βάλουν μπροστά, ο οποίος να είναι «πρόσωπο άφθαρτο πολιτικά, νέος σχετικά στην ηλικία και κυρίως σε ιδέες», όπως δήλωσε ο Θανάσης Χειμωνάς, φωτογραφίζοντας μάλλον τον εαυτό του.

Ποιον θα ξεγελάσουν, όμως, με μια τέτοια κίνηση; Στο φινάλε μπορεί να το σκεφτούν πιο «ψύχραιμα» και να επιλέξουν κανένα Γιαννίση, για να επιβεβαιώσουν και τον Πάγκαλο που εξέφρασε την ανησυχία του για «όλο το σημιταριό που έχει συρρεύσει». Είναι τέτοιο το μίσος του Πάγκαλου για τον Σημίτη (από τότε που συνυπήρχαν στην «ομάδα των τεσσάρων», με Βάσω Παπανδρέου και Παρλασκέα Αυγερινό, και ο Σημίτης πήρε το χρίσμα που ο Πάγκαλος θεωρούσε ότι δικαιούνταν ο ίδιος), που παραμέρισε ακόμη και την απέχθειά του για τον Βενιζέλο, αποφαινόμενος ότι ο Βενιζέλος καλώς πήγε στη φιέστα του «Ακροπόλ», ενώ ο Σημίτης δεν έπρεπε να πάει. Και μην πείτε «και ποιος είναι ο Πάγκαλος;», γιατί μπορεί η κοινωνία να μη δίνει γενικά σημασία σε ό,τι λέει, όμως στο συγκεκριμένο σχήμα τη ζημιά μπορεί να την κάνει. Όταν «μετράνε» μονοπρόσωπες φράσεις, όπως ο Φλωρίδης και η Διαμαντοπούλου, γιατί να μη μετράει και ο Πάγκαλος;

Ο Βενιζέλος, βέβαια, δεν κρατήθηκε. Οχι μόνο πήγε

στη φιέστα, αλλά είχε κανονίσει το βράδυ να βγει στην εκπομπή του Πρετεντέρη, μη τυχόν και περάσει από κανένα το μυαλό, ότι μπορούν να προχωρήσουν χωρίς αυτόν. Περιέγραψε, μάλιστα, και τα επόμενα βήματα της «πρωτοβουλίας», ανακοινώνοντας ακόμη και την ημερομηνία που θα μαζευτούν για να φτιάξουν το ευρωψηφοδέλτιο, που θα είναι υπό τη σημαία του ΕΣΚ.

Έχει κάθε λόγο να είναι ανήσυχος ο Βενιζέλος. Έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και ανέθεσε στο «σημιταριό» τις ευρωεκλογές (μπας και γλιτώσει το ΠΑΣΟΚ τη συντριβή), ξέρει όμως πως αυτοί μπορούν να τον πετάξουν σαν στυμμένη λεμονόκουπα σε οποιαδήποτε στροφή του δρόμου, δοκιμάζοντας κάτι άλλο. Γι' αυτό έβαλε ανθρώπους του στους «58» (Δρέττα, Δερβένη κ.ά.) και φροντίζει να εμφανίζεται ως ο μέγας προστάτης του σχήματος και ιδιαίτερα ως ο άνθρωπος που κρατάει τη σφραγίδα του ΠΑΣΟΚ, το οποίο είναι το μοναδικό στην Ελλάδα κόμμα-μέλος του ΕΣΚ.

Τη χοντροκομμένη ηγεμονική παρέμβαση Βενιζέλου την έπιασαν στη ΔΗΜΑΡ και ο κυρ-Φώτης έβαλε τους πιστούς του ν' αρχίσουν την

αποδόμηση της κίνησης των «58». «Ελιά, Ελιά, με Μπένη βασιλιά», τιτίβισε μέσω twitter η Ρεπούση. «Ο κ. Βενιζέλος παρουσίασε την πρωτοβουλία των 58 ως "ΠΑΣΟΚ και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις"», σχολίασε από ραδιοφώνου ο Μαργαρίτης, ενώ «κύκλοι κοντά στην ηγεσία της ΔΗΜΑΡ» σχολίασαν ότι είναι παραδοξότητα να προτείνεται η κοινή εκλογική κάθοδος ενός κυβερνητικού με ένα αντιπολιτευόμενο κόμμα (sic!) και πως «η παρουσία Βενιζέλου επιβεβαιώνει την εκτίμηση ότι η πρωτοβουλία των 58 συναρτάται με τους πολιτικούς σχεδιασμούς του προέδρου του ΠΑΣΟΚ».

Η ΔΗΜΑΡ έχει συνέδριο, όμως και ενωμένη να βγει απ' αυτό, θα πρόκειται για κάτι το εντελώς τυπικό. Οι Γεωργάτοι και οι Ψαριανοί έχουν πάρει τις αποφάσεις τους και δεν έχει καμιά σημασία αν θα είναι μειοψηφία. Τις δικές τους θέσεις θα υποστηρίζουν (και όχι του Κουβέλη), στην «Ελιά» θα συμμετέχουν και θα σπρώχνουν τον Κουβέλη να τους διαγράψει, για να τον κατηγορήσουν για αντιδημοκρατισμό και εγκατάλειψη της κουλτούρας της «ανανεωτικής αριστεράς». Θα ζήσουμε σπαρταριστές καταστάσεις

το επόμενο δίμηνο, γιατί τα στελέχη που θέλουν τη συμμετοχή στην «Ελιά» δεν είναι Βουδούρης και Μουτσαίνας, αλλά παλιά στελέχη, από την εποχή του «εσωτερικού». Αν μάλιστα συνταχθεί μαζί τους και ο Λυκούδης, τότε τα πράγματα θα ζορίσουν πιο πολύ για τον κυρ-Φώτη, που δεν μπορεί να πείσει για τις πολιτικές του προθέσεις, όταν μέχρι τον Ιούλη ήταν στην κυβέρνηση που τώρα κατηγορεί και μόλις έφυγε πήγε και αγκαλιάστηκε με τον πιο στυγνό υπουργό του Γιωργάκη, τον Λοβέρδο, που εμφανιζόταν ως μνημονιακότερος των τρούκανών (σαν τον Μπουμπούκο ένα πράμα).

Όπως και άλλες φορές έχουμε επισημάνει, το πρόβλημα της λεγόμενης Κεντροαριστεράς, που πλέον εκφράζεται από δύο πόλους, έναν του ΠΑΣΟΚ (με ενίσχυση από ΔΗΜΑΡ) και έναν της ΔΗΜΑΡ (με ενίσχυση από ΠΑΣΟΚ) είναι πως η πίτα έχει μικρύνει εξαιρετικά και οι υποψήφιοι συνδαιτημόνες είναι πάρα πολλοί και με μεγάλες φιλοδοξίες. Τι να μοιράσουν και πώς να το μοιράσουν; Ο καθένας κάνει μια ανάλυση που του λέει ότι μπορεί να σώσει την παρτίδα χωρίς τους άλλους και πορεύεται.

Ευρωλιγούρια

Ο Τσίπρας συναντιέται και με τον Ολι Ρεν. Ουδεμία έκπληξη. Έχει συναντηθεί με τον Σόιμπλε, με τον Μπαρόζο, με τον Σουλτς, έχει πάει στην έδρα του ΔΝΤ, γιατί να μας προκαλέσει έκπληξη η συνάντησή με έναν δευτεροκλασάτο του ευρωσυστήματος, όπως ο Ρεν;

Εμείς δεν αναρωτιόμαστε ούτε για τη σκοπιμότητα της συνάντησης με τον Ρεν. Την εξήγησαν «επιτελικά στελέχη» (sic!) του ΣΥΡΙΖΑ, με δηλώσεις στο ανεπίσημο όργανο του κόμματος, την ΕφΣυν: «Οι κορυφαίοι ευρωπαίοι παράγοντες αποδέχονται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δύναμη επόμενη κυβέρνηση και ο Αλέξης ο επόμενος πρωθυπουργός». Αηδιάζεις όταν το διαβάζεις. Διαφορετικά θα έβαζες τα γελία. Ζήτησε μήπως ο Ρεν να δει τον Τσίπρα; Οχι, το αντίθετο έγινε. Ο Τσίπρας ζήτησε τη συνάντησή και επισκέφτηκε τις Βρυξέλλες. Όπως ακριβώς παλαιότερα οι υποψήφιοι πρωθυπουργοί της χώρας μας επισκέπτονταν την αμερικάνικη πρεσβεία για να πάρουν το χρίσμα και τις ευλογίες του πρεσβευτή. Σε κάθε περίπτωση, μια αστερόεσσα προσκυνούν αυτοί που θέλουν να κυβερνήσουν την Ελλάδα.

Ο Τσίπρας, όμως, πέρασε και από το Στρασβούργο, όπου η έδρα του ευρωκοινοβουλίου. Όπως ενημέρωσε με non paper ο ΣΥΡΙΖΑ (ναι, έχουν καθιερώσει κι αυτοί τα non paper, για να δίνουν γραμμή στους δημοσιογράφους), ο Τσίπρας πήγε για να συναντηθεί με τους δυο ευρωβουλευτές που έχουν αναλάβει να κάνουν εισήγηση για τις τρώικες. «Αναμένεται να προτείνει στους δύο εισηγητές την παράταση της διάρκειας και τη διεύρυνση της εντο-

λής της συγκεκριμένης Επιτροπής, ώστε, καλώντας κάθε εμπλεκόμενο, πολιτικό ή μη πολιτικό πρόσωπο, να μπορέσει να διερευνήσει ενδελεχώς τις συνθήκες υπό τις οποίες κυβερνήσεις αποφάσισαν την παραγωγή των χωρών τους σε Μνημόνιο, αλλά και τα "έργα και ημέρες" της τρώικας στις χώρες αυτές. Τα αποτελέσματα του έργου της Επιτροπής μπορούν να αξιολογηθούν και να αξιοποιηθούν από το επόμενο, νεοεκλεγμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Στο θέμα έχουμε αναφερθεί πρόσφατα, δυο φορές μάλιστα, για να δείξουμε την υποκρισία του «ελέγχου» που υποτίθεται ότι ασκεί το ευρωκοινοβούλιο. Ο ένας από τους ευρωβουλευτές είναι ο αυστριακός Οτμαρ Κάρας, κάθε άλλο παρά τυχαίος. Λυσασμένος συντηρητικός, αντιπρόεδρος του ΕΛΚ, είναι απ' αυτούς που θεωρούν τις τρώικες απαραίτητο ελεγκτικό εργαλείο για τους «τεμπέληδες» που δανειζουν οι χώρες της Ευρωζώνης. Ο δεύτερος είναι ο γάλλος σοσιαλδημοκράτης Λιέμ Χοάινγκ Γκοκ, που βρίσκεται μεν σε διαφορετικό μήκος κύματος από τον Κάρας, όχι όμως επί της ουσίας, αλλά ως προς τις διατυπώσεις.

Φυσικά, θα γελάσουν και τα τσιμέντα με την πρόταση Τσίπρα. Τι θα μείνει απ' όλο αυτό το γελοίο σόου; Μια γερή δόση ευρωλαγνείας, που σερβίρεται στον ελληνικό λαό, για να συρθεί πίσω από μια λογική (τη λογική και του ΣΥΡΙΖΑ) που λέει πως η όποια αλλαγή πρέπει υποχρεωτικά να περάσει από το Στρασβούργο, το Λουξεμβούργο και τις Βρυξέλλες, όπου εδρεύουν τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

■ Κουβέντα να γίνεται

Μόνο ο Σίμος και η Άννα-Μισέλ πήραν στα σοβαρά το νέο επεισόδιο μεταξύ λαφαζανικών και τσιπρικών στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ και εξέδωσαν πυρίνες ανακοινώσεις. Ο Σίμος, μάλιστα, που ποτέ δεν ξεχνά ότι ξεκίνησε τη... δημοσιογραφική του καριέρα ως κειμενογράφος της Ρούλας Κορομηλά, έκανε βαρυσήμαντη, άκρως δραματική δήλωση: «Κάθε λεπτό που περνάει (sic!) και ο Παναγιώτης Λαφαζάνης παραμένει κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή επίσημος εκπαιδευτής των θέσεων του κόμματος, αποδεικνύει ότι ο κ. Τσίπρας επιδιώκει την έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Γι' αυτό και αρνείται να τον κατατομήσει!»

Δεν μπορεί, βέβαια, να απαιτήσει κανένας από τον Σίμο να γνωρίζει τι σημαίνει η λέξη «κατατομή» στην ελληνική γλώσσα. Πρέπει, όμως, να δείξουμε όλοι κατανόηση για τις ανάγκες της κυβερνητικής προπαγάνδας. Με κάτι πρέπει ν' απασχολήσει το φιλοθεάμον κοινό που έχει απομείνει να παρακολουθεί την προσπάθεια να αναβιώσει ο δικοματισμός με τον ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του ΠΑΣΟΚ, που έχει πλέον μετατραπεί σε παρακολούθημα της ΝΔ. Και ο Σίμος είναι ο καταλληλότερος γι' αυτού του είδους την πολιτικάντικη αντιπαράθεση.

Δεν υπάρχει, δηλαδή, εσωτερικό πρόβλημα στον ΣΥΡΙΖΑ; Οχι, δεν υπάρχει εσωτερικό πρόβλημα στον ΣΥΡΙΖΑ σαν αυτό που περιγράφουν οι φυλλάδες του κυβερνητικού μπλοκ. Υπάρχει φραξιοπιστικός αγώνας, ο οποίος δεν διασαλεύει την ενότητα όλων των φραξιών γύρω από το στόχο της διεκδίκησης της κυβερνητικής εξουσίας. Ο Λαφαζάνης παριστάνει πως διακατέχεται από το σύνδρομο του Ραν-Ταν-Πλαν, αντιδρώντας με καθυστέρηση ενός μήνα στα όσα είπε ο Τσίπρας στο Τέξας. Όπως θυμόμαστε, τότε έκανε δήλωση, στην οποία έλεγε πως όσα είπε ο Τσίπρας στο Τέξας είναι αποφάσεις του συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Βλέπτε, τότε έπρεπε να εμφανιστούν ενωμένοι στην πρόταση δυσπιστίας που είχαν υποβάλει.

Επρεπε, όμως, να ικανοποιήσει και τους δικούς του ο Λαφαζάνης, που γκρινιάζουν για τη «δεξιά στροφή». Μόλις, λοιπόν, ολοκληρώθηκαν οι κοινοβουλευτικές μονομαχίες (πρόταση δυσπιστίας και προϋπολογισμός), βρήκε την ευκαιρία να την πέσει στιγμιαία στους τσιπρικούς, δημιουργώντας το σχετικό ντόρο και καταγράφοντας στην ψηφοφορία επί ενός αισχρού κειμένου του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς το γνωστό 30% της τάσης του. Από το ίδιο κίβλας βράδυ, γνωρίζοντας ότι θα γίνει σπέκουλα από την κυβέρνηση και τα φιλικά της ΜΜΕ, δόθηκε η γραμμή να τα μαζέψουν και να μη δώσουν συνέχεια. Ο ίδιος ο Λαφαζάνης αρνήθηκε να μιλήσει σε ΜΜΕ, ενώ άλλα στελέχη του «ρέυματος» (Καλύβης, Στρατούλης) δήλωναν ότι αυτή είναι μια συζήτηση που γίνεται συνέχεια στον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να παραλείπουν να εκφράζουν τη νομιμοφροσύνη τους και τη δέσμευσή τους έναντι των αποφάσεων της πλειοψηφίας. Εκπρόσωποι της πλειοψηφίας, άλλοι με κομψό τρόπο (Παπαδημούλης) και άλλοι με σκασιότητα και καλαμοκαβαλάρικο ύφος (Μηλιός), φρόντισαν να επαναλάβουν ότι αυτές είναι μειοψηφικές απόψεις που δεν παίζουν κανένα ρόλο, δεν αποτελούν την επίσημη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Τσίπρας και η παρέα του ασφαλώς ενοχλούνται από τέτοιες εκδηλώσεις της «αριστερής πλατφόρμας». Δεν μπορούν, όμως, να πηδήσουν πάνω από την πραγματικότητα του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορούν να μην επιτρέψουν στον Λαφαζάνη και στο 30% του ΣΥΡΙΖΑ να δίνουν περιοδικά τα σόου τους, που τους επιτρέπουν να κρατούν ενωμένη τη φράξια τους. Από την άλλη, αυτή η κατάσταση δεν έχει μόνο αρνητικά στη μάζα των πιο συντηρητικών ψηφοφόρων. Έχει και θετικά σε ένα κομμάτι αριστερών ψηφοφόρων. Αν δεν υπήρχε ο Λαφαζάνης και η φράξια του, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε διαρροές προς τον Αλαβάνο και τον Περιεσό. Ουδέν κακόν αμιγές καλού, λοιπόν.

■ Στα <<τελειώματα>> τα χάλασαν

Η δήλωση Μιχελάκης δεν αφήνει αμφιβολία: «Παρά τις διαβουλεύσεις και τη σύμφωνη γνώμη του αναπληρωτή υπουργού Εσωτερικών, κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου, ο οποίος συμφώνησε με τις αλλαγές στον εκλογικό νόμο, το ΠΑΣΟΚ, με επίσημη ανακοίνωσή του, είπε ότι διαφωνεί. Αρα δεν μπορεί να γίνει καμία αλλαγή στον εκλογικό νόμο, αφού δεν μπορεί να περάσει από τη Βουλή. Οι εκλογές, συνεπώς, θα γίνουν με το ισχύον εκλογικό σύστημα». Κι ο Σαμαράς που δήλωνε «βρισκόμαστε στα τελειώματα με το ΠΑΣΟΚ»; Φαίνεται πως τον πήρε στο λαιμό του ο Μιχελάκης, ο οποίος ταύτισε το ΠΑΣΟΚ με τον Γρηγοράκο. Ησσονος σημασίας είναι, βέβαια, το θέμα και δεν πρόκειται να κλυδωνίσει τον κυβερνητικό συνασπισμό, όμως ο Μιχελάκης κατάφερε να ξαναγραφτεί στα μαύρα κατάρχητα του Μαξίμου, αφού εξέθεσε τον πρωθυπουργό.

Εργατική εξαθλίωση στο γερμανικό «παράδεισο» (5)

Πίνακας 3: Μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών (%) ανά εισοδηματική κατηγορία από τα μέσα της δεκαετίας του '90 μέχρι το 2008

Εισοδηματική κατηγορία (*)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Γερμανία	-0,34	-0,20	-0,03	0,02	0,16	0,18	0,21	0,25	0,35	1,32
Ελλάδα	6,10	4,74	4,36	3,95	3,71	3,51	3,37	3,28	3,28	3,02
Μέσος όρος Ε.Ε.	1,06	1,28	1,28	1,28	1,24	1,22	1,23	1,26	1,31	2,26

(*) Οι εισοδηματικές κατηγορίες χωρίζονται σε δέκα ομάδες. Η πρώτη ομάδα αποτελεί το φτωχότερο 10% του πληθυσμού και η δέκατη το πλουσιότερο 10%.

Πηγή: «Εισοδηματικές ανισότητες στην Ε.Ε.» - Έκθεση ΟΟΣΑ, Απρίλιος 2012
<http://search.oecd.org/officialdocuments/displaydocumentpdf/?cote=ECO/WKP%282012%2929&docLanguage=En>

Στα προηγούμενα σημειώματα αναφερθήκαμε στα αντεργατικά μέτρα που πάρθηκαν την περασμένη δεκαετία στη Γερμανία, με αποτέλεσμα το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων και τη μετατροπή της εργατικής δύναμης σε λάστιχο, που τεντώνεται και μαζεύεται ανάλογα με τις διακυμάνσεις της καπιταλιστικής παραγωγής. Οι περικοπές στα επιδόματα ανεργίας, για να εξαναγκαστούν οι άνεργοι να βρουν δουλειά «όσο όσο», δε συνοδεύτηκαν μόνο από την ολοένα και μεγαλύτερη εξάπλωση της μερικής απασχόλησης, αλλά και από το πετσόκομμα των πληρωμένων υπερωριών, καθώς και τη ροζδαία επέκταση της εκ περιτροπής εργασίας που μέσα σε ένα χρόνο (από το 2008 στο 2009) 15πλασιάστηκε.

Η διαφορά από την εκ περιτροπής εργασία που κάνει θραύση στη χώρα μας, είναι ότι στη Γερμανία η εργασία αυτή επιδοτήθηκε από το κράτος. Όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο, για να στηρίξει αυτό το μέτρο, που βόλευε τους καπιταλιστές την περίοδο της αναδουλειάς, το γερμανικό κράτος έσπευσε να επιδοτήσει μέρος του χαμένου μισθού, δίνοντας επιδόματα μειωμένου ωραρίου στους εργαζόμενους που είχαν περικοπεί οι μισθοί τους πάνω από 10% λόγω της μείωσης των ωρών εργασίας. Στην κορύφωση της κρίσης (το Μάη του 2009), πάνω από 61 χιλιάδες επιχειρήσεις έκαναν αίτηση για την χορήγηση επιδόματος μειωμένου ωραρίου σε 1.5 εκατομμύριο εργαζόμενους. Ενα χρόνο πριν, ο αριθμός αυτός μόλις που ξεπερνούσε τις 100 χιλιάδες.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών των σαρωτικών αλλαγών στην πώληση της εργατικής δύναμης δε μπορούσε παρά να έχει τις επιπτώσεις του.

Περιορισμός ιδιωτικής κατανάλωσης

Μια από τις επιπτώσεις αυτές άρχισε να αποτυπώνεται πριν από την κορύφωση της τελευταίας κρίσης, από την περίοδο της «ανάκαμψης» ακόμη. Σε έκθεση του ΟΟΣΑ για τη Γερμανία το 2008 αναφέρεται: «Σε αντίθεση με προηγούμενες ανακάμψεις, η ιδιωτική κατανάλωση επιβραδύνει την ανάκαμψη. Αυτή η επιβράδυνση αποδίδεται στον ασυνήθιστα αδύναμο ρυθμό αύξησης των εισοδημάτων των νοικοκυριών, παρά τη σημαντικά μεγαλύτερη αύξηση των συνολικών ωρών εργασίας σε σχέση με προηγούμενες ανακάμψεις, γεγονός που αντανάκλα τη μικρή αύξηση στους πραγματικούς μισθούς, η οποία ήταν πολύ πίσω από την αύξηση της παραγωγικότητας. Η άλλη πλευρά αυτών των εξελίξεων για τη συνέχιση της οικονομικής ανάκαμψης είναι ότι οι εταιρίες είναι προετοιμασμένες για τη συνέχιση των επενδύσεων και της επέκτασης της εργασίας, αν και με χαμηλότερο ρυθμό από τα πρόσφατα χρόνια, εξαιτίας των αντίθετων ανέμων που προέρχονται από την παγκόσμια πιστωτική σύνθλιψη και την αύξηση των τιμών των πρώτων υλών. Ο ΟΟΣΑ προβλέπει ότι ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης θα επιβραδυνθεί από το 2 ½ τοις εκατό το 2007 στο 1 ½ τοις εκατό το 2009, που είναι γύρω στον εκτιμώμενο δυναμικό ρυθμό ανάπτυξης. Αυτή η ανάπτυξη θα δει ένα μικρό προς τα πάνω άνοιγμα από το 2008»¹¹.

Όταν ο ΟΟΣΑ παραδέχεται ότι πί-

σω από την πτώση της κατανάλωσης βρίσκεται το πάγωμα των μισθών, τι άλλο να συμπληρώσουμε εμείς; Μόνο το γεγονός ότι για μια ακόμα φορά τα «τσακάλια» του ΟΟΣΑ ήταν πολύ... αισιόδοξα. Γιατί η επιβράδυνση του γερμανικού ΑΕΠ ήταν πολύ μεγαλύτερη το 2009 από αυτή που προέβλεψαν, με αποτέλεσμα η προβλεπόμενη κατά 1.5% ανάπτυξη να εξελιχθεί σε συρρίκνωση του γερμανικού ΑΕΠ κατά 5.1% το 2009!

Πληθωρισμός και νέα «φούσκα»

Αν και ο επίσημος πληθωρισμός στην Γερμανία είναι λίγο μεγαλύτερος από τον μέσο όρο στην ευρωζώνη (φτάνοντας στο 1.3% το Νοέμβρη, με τον μέσο όρο στην ευρωζώνη να είναι 0.9%)¹², η αλήθεια είναι διαφορετική. Όπως επισημαίνει το περιοδικό Spiegel¹³, «ίσως το κοινό δεν έχει καλή όσφρηση γι' αυτό που πραγματικά συμβαίνει, επειδή οι τιμές κατανάλω- τή δε λένε όλη την ιστορία». Και συνεχίζει, επικαλούμενο τα λόγια του πρώην επικεφαλής οικονομολόγου της Deutsche Bank Τόμας Μάγιερ: «Ο δείκτης τιμών κατανάλω- τή δεν αντανακλά σημαντικές αγορές, όπως των κατοικιών, έτσι ο πληθωρισμός που παρατηρείται είναι μεγαλύτερος από τον επίσημο πληθωρισμό. Η πραγματική αγοραστική δύναμη συνεχώς μειώνεται». Εκεί που η άνοδος των τιμών «σπάει κόκαλα» είναι στις τιμές των κατοικιών.

Επεσήμανε το Spiegel στο παραπάνω δημοσίευμα που γράφτηκε πριν από έναν χρόνο: «Οι νέες φούσκες των τιμών τροφοδοτούνται από φτηνό χρήμα από τις κεντρικές τράπεζες όπως και από επενδυτές και αποταμιευτές που καταφεύγουν σε υποτιθέμενα ασφαλέστερα περιουσιακά στοιχεία»¹⁴. Με την πτώση των επιτοκίων δανεισμού και καταθέσεων, οι πιο πλούσιοι αποταμιεύουν προτιμώντας να αγοράσουν σπιτία παρά να αφήσουν τα λεφτά τους να... αποσυντίθενται στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών. Σύμφωνα με το Spiegel¹⁴, «οι απτήσεις αγορών στο Immobilien Scout24, ιστοσελίδα για την αγορά ακινήτων που χρησιμοποιείται ευρέως στη Γερμανία, έχουν αυξηθεί κατά 500% από το 2007».

Η αύξηση της ζήτησης, όπως ήταν φυσικό, εκτόξευσε τις τιμές των κατοικιών αλλά και τα ενοίκια. Σε περι- σινή έκθεσή του, το Ινστιτούτο Οικονομικών Ερευνών του Βερολίνου, επεσήμανε: «Από το 2007, την αρχή της περιόδου έρευνάς μας, οι τιμές των διαμερισμάτων στο Βερολίνο έχουν

αυξηθεί κατά 73%, που αντιστοιχεί σε περίπου 10% το χρόνο. Στο Αμβούργο και το Μόναχο, η ετήσια αύξηση των τιμών ήταν 7.3% και 5.6% αντίστοιχα»¹⁵. Αν σκεφτούμε ότι το 85% των Βερολινέζων ζουν με ενοίκιο¹⁶, η ραγδαία αύξηση των ενοικίων στο Βερολίνο αποκτά ιδιαίτερα αρνητική σημασία για τη ζωή τους.

Το ζήτημα των υψηλών ενοικίων ήταν φυσικό να απασχολήσει την προεκλογική εκστρατεία στην Γερμανία από τον περασμένο Γενάρη κιόλας. Όπως μας πληροφορούσε τότε το Spiegel, «τα εκτοξευμένα κόστη και η ελαττωμένη προσφορά αστικών κατοικιών σπρώχνουν αργά τους Γερμανούς με μεσαία εισοδήματα έξω από τις πόλεις»¹⁶. Η τάση της αύξησης του κόστους κατοικίας θα συνεχιστεί και το 2014, όπως προέβλεψε πρόσφατα το Γερμανικό Ινστιτούτο Οικονομικών Ερευνών (DIW)¹⁷.

Εισοδηματικές ανισότητες

Για να έχει κανείς μια πρώτη εικόνα για την εξέλιξη των εισοδημάτων των νοικοκυριών στη Γερμανία, αρκεί να ρίξει μια ματιά στον πίνακα που δημοσιεύουμε. Ο πίνακας αυτός προέρχεται από έκθεση του ΟΟΣΑ για τις εισοδηματικές ανισότητες στην ΕΕ το 2012. Αυτό που δείχνει ο πίνακας είναι η μεταβολή των εισοδημάτων των νοικοκυριών από τα μέσα της δεκαετίας του '90 μέχρι το 2008, ανά εισοδηματική κατηγορία, ξεκινώντας από την 1η, στην οποία ανήκει το φτωχότερο 10% των νοικοκυριών, και καταλήγοντας στην 10η, στην οποία ανήκει το πλουσιότερο 10% των νοικοκυριών. Για να υπάρχει μέτρο σύγκρισης, εκτός από την Γερμανία, εμφανίζουμε τα στοιχεία που δίνει ο ΟΟΣΑ για την Ελλάδα και το μέσο όρο των χωρών της ΕΕ.

Για το πόσο αληθής είναι αυτός ο πίνακας ως προς τα πραγματικά του μεγέθη δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι, γιατί γνωρίζουμε πως «μαγειρεύονται» τα στοιχεία από τους αστούς οικονομολόγους και τις κυβερνήσεις προκειμένου να φανεί μία καλύτερη εικόνα από την πραγματική (θα μιλήσουμε παρακάτω γι' αυτό). Εξάλλου, τα εισοδήματα των νοικοκυριών που καταγράφονται σε αυτές τις στατιστικές δεν περιλαμβάνουν τα κέρδη ενός μεγάλου μέρους των καπιταλιστικών επιχειρήσεων που μέσω ανώνυμων εταιριών, θυγατρικών, offshore κτλ, ξέρουν να τα κρύβουν για να γλιτώνουν τη φορολογία.

Παρολαυτά, η κατάσταση στη Γερμανία για το φτωχότερο 30% των νοι-

κοκυριών φαίνεται ξεκάθαρα ότι επιδεινώθηκε, ενώ οι αυξήσεις για τα υπολοιπα είναι πολύ μικρότερες από το μέσο όρο της ΕΕ, ακόμα και από την Ελλάδα! Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης ήταν η συνεχής αύξηση του ποσοστού των φτωχών. Στο εβδομαδιαίο δελτίο του Γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών (DIW)¹⁸, από το 2007 κιόλας, επισημαίνεται αυτή η αύξηση. Το DIW επεσήμανε, ότι περίπου το ένα δέκατο του πληθυσμού ζει σε συνθήκες συνεχούς φτώχειας, με εισόδημα κάτω του 43% του μέσου εισοδήματος στη Γερμανία.

Νέα φτώχεια

Η εξάπλωση της φτώχειας στη μητρόπολη του ευρωπαϊκού καπιταλισμού φάνηκε από έκθεση της κυβερνητικής υπηρεσίας συνταξιοδότησης με τίτλο «Συντάξεις ηλικιωμένων στη Γερμανία», που έγινε το 2007. Σύμφωνα με το Spiegel¹⁹, που αναδημοσιεύει ορισμένα από τα συμπεράσματα της έκθεσης, την οποία παραρτά ως τη μεγαλύτερη αποτίμηση των συνταξιοδοτικών δεδομένων που έγινε ποτέ μεταξύ των Γερμανών που γεννήθηκαν από το 1942 μέχρι το 1961, τα αποτελέσματα της έκθεσης κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Δείχνουν δηλαδή ότι ο αριθμός των Γερμανών ηλικιωμένων που έπεσαν στη φτώχεια αυξάνεται, επισημαίνοντας και την αιτία που σύμφωνα με το περιοδικό είναι:

«Ο αριθμός των Γερμανών σε μη κανονικές συνθήκες εργασίας έχει αυξηθεί δραματικά από το 1996, από 6 εκατομμύρια σε πάνω από 10. Αυτό περιλαμβάνει περίπου τρία εκατομμύρια μίνι-τζόμπερς (σ.σ αυτούς δηλαδή που δουλεύουν σε δουλειές μερικής απασχόλησης κάτω των 400 ευρώ το μήνα) μαζί με άλλα πέντε εκατομμύρια μερικά απασχολούμενους που συνεισφέρουν πολύ λίγα στα κρατικά ασφαλιστικά ταμεία και περιμένουν να λάβουν σχετικά λίγα ως αντάλλαγμα».

Το περιοδικό συμπληρώνει ότι ο αριθμός των εργαζόμενων με χαμηλούς μισθούς αυξάνεται συνεχώς, με τους εργαζόμενους που αμείβονται με κάτω από 5 ευρώ την ώρα να έχουν αυξηθεί στο 1.4 εκατομμύριο.

Κατώτατο ωρομίσθιο αντι κατώτατου μισθού

Αυτή η κατάσταση υποτιθέεται ότι θα ανατραπεί με την πρόσφατη συμφωνία μεταξύ των εταιριών του «μεγάλου συνασπισμού» (χριστιανοδημοκρατών και σοσιαλδημοκρατών) για

θέσπιση κατώτατου ωρομίσθιου στα 8.5 ευρώ από το 2015. Πέρα από τα διάφορα «παραθυράκια» της νομοθεσίας, που δεν τα γνωρίζουμε ακόμα καθώς τίποτα δεν έχει γίνει σε νομοθετικό επίπεδο μέχρι στιγμής, αλλά θα πρέπει να τα θεωρούμε δεδομένα γιατί η κρίση δεν έχει ξεπεραστεί, κατά πόσο η θέσπιση του κατώτατου ωρομίσθιου μπορεί να εξασφαλίσει ικανοποιητικούς μισθούς για τους γερμανούς εργαζόμενους;

Το ερώτημα μόνο ρητορικό μπορεί να είναι, αν αναλογιστεί κανείς ότι το κατώτατο ωρομίσθιο δεν επηρεάζει την εξάπλωση της μερικής απασχόλησης, ούτε και της εκ περιτροπής εργασίας. Το ζήτημα θα μπορούσε να τεθεί μόνο έτσι: με την θέσπιση κατώτατου μισθού αντί ωρομίσθιου, γιατί με το τελευταίο, ο καπιταλιστής μπορεί κάλλιστα να βάζει τους εργαζόμενους να δουλεύουν τρεις μέρες τη βδομάδα, αδιαφορώντας αν με τα λεφτά που θα βγάλουν θα μπορούν να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες.

Κουκούλωμα α'λα γερμανικά

Αν θέλετε ένα παράδειγμα του πώς μαγειρεύονται οι κυβερνητικές εκθέσεις για τη φτώχεια, δεν έχετε παρά να δείτε το σιριαλ με τίτλο: «Έκθεση για τον πλούτο και τη φτώχεια στη Γερμανία». Η έκθεση αυτή εκδίδεται κάθε τέσσερα χρόνια από το υπουργείο Εργασίας της Γερμανίας. Η τελευταία φορά που έπρεπε να εκδοθεί ήταν το 2012. Ετσι, το αρχικό κείμενο της έκθεσης σε «πρόχειρη» (draft) μορφή δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στις 21 Νοέμβρη του 2012 και απευθυνόταν στα μέλη της γερμανικής κυβέρνησης και τα συνδικάτα. Ξέρετε πότε δημοσιεύτηκε το οριστικό κείμενο; Μόλις... τέσσερις μήνες μετά, το Μάρτη του 2013!

Ο λόγος της καθυστέρησης δεν ήταν άλλος από το «μαγειρέμα». Πράγμα που σηματοδοτήθηκε από τον γερμανικό Τύπο¹⁰⁰ που έκανε τη σύγκριση μεταξύ των δύο κειμένων. Τι προέκυψε από τη σύγκριση; Τα επίμαχα αποσπάσματα είχαν πετσοκοπεί, όπως αυτό που ανέφερε: «Ενώ οι υψηλοί μισθοί σημείωσαν θετική αύξηση, οι χαμηλότεροι μειώθηκαν τα τελευταία 10 χρόνια, αυξάνοντας την εισοδηματική ανισότητα».

Η διαπίστωση δεν άρεσε στους κυβερνητικούς αξιωματούχους, με πρώτο τον τότε υπουργό Οικονομίας Φίλιπ Ρέσλερ, που έσπευσε να δηλώσει ότι τα συμπεράσματα της έκθεσης «δεν απηχούν τις απόψεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης». Ετσι, το επίμαχο απόσπασμα αντικαταστάθηκε από άλλο που αιτιολογούσε τη μείωση των μισθών με τις «δομικές βελτιώσεις στην αγορά εργασίας» μεταξύ 2007 και 2011, που έδωσαν την ευκαιρία στους ανέργους να βρουν δουλειά! Η θρασύτητα στο απόγειό της. Πετσόκοψαν τα επιδόματα ανεργίας μετατρέποντάς τα σε φιλανθρωπικά βοηθήματα και εξαναγκάζοντας τους ανέργους να δουλέψουν «όσο-όσο», και έχουν το θράσος να βγαίνουν κι από πάνω! Αυτό όμως είναι η πεμπουσία της αστικής πολιτικής.

Άλλο συμπέρασμα που πετσόκοψε η τελική έκδοση της έκθεσης για τη φτώχεια στη Γερμανία ήταν τα χαμηλά ωρομίσθια ορισμένων εργαζόμενων σε πλήρη απασχόληση, τα οποία δεν αρκούν για να ζήσει κανείς. Η πρώτη έκδοση επεσήμανε τον κίνδυ-

Με θερμοκρασίες κάτω από το μηδέν συνεχίζονται για τρίτη βδομάδα οι διαδηλώσεις στο Κίεβο μετά την απόφαση της ουκρανικής βουλής στις 21 Νοέμβρη να αναστείλει την υπογραφή της προενταξιακής συμφωνίας σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση και να στραφεί προς την ανάπτυξη των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων με τη Ρωσία. Η απόφαση αυτή στις παραμονές υπογραφής της συμφωνίας (29 Νοέμβρη) προκάλεσε σοκ και ήταν η πρώτη σημαντική ήττα και ισχυρό πολιτικό και οικονομικό πλήγμα των δυτικοευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην επέκτασή τους προς ανατολάς, γιατί, εκτός των άλλων, πρόκειται για μια αγορά 46 εκατομμυρίων.

Εκτοτε, τα μαχαίρια βγήκαν ανοιχτά πάνω στο τραπέζι ανάμεσα στους ισχυρούς ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, και στο Κρεμλίνο. Οι πρώτοι, αφήνοντας στην άκρη κάθε πρόσχημα, άρχισαν ένα μπαράζ πιέσεων στην κυβέρνηση της Ουκρανίας με βασικό μοχλό τα ευρωλάγνα και ευρωπαϊκά δόματα της αντιπολίτευσης αλλά και με απροκάλυπτες πολιτικές παρεμβάσεις. Με στόχο να την αναγκάσουν να αλλάξει ρότα ή τουλάχιστον να παγώσει τη διαδικασία ένταξης στην «Ευρωασιατική Ένωση», δηλαδή την τελωνειακή ένωση που προωθεί το Κρεμλίνο, στην οποία ήδη συμμετέχουν η Λευκορωσία και το Καζακστάν. Εκτός από τις προκλητικές έως απαξιοτικές δηλώσεις ευρωπαϊκών υπουργών και αξιωματούχων και τους παρασκηνιακούς εκβιασμούς, υπήρξαν πρωτοφανείς για τα πολιτικά ήθη ανοιχτές πολιτικές επεμβάσεις. Ενδεικτικά, ο υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας Γκούντο Βεστερβέλε επισκέφτηκε στις 2 Δεκέμβρη τον καταυλισμό των διαδηλωτών στην πλατεία Ανεξαρτησίας στο Κίεβο εκφράζοντας τη συμπάραστασή του. Και στις 9 Νοέμβρη, η επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας Λαίδη Κάθριν Αστον, μετά τη συνάντησή της με την ουκρανική κυβέρνηση, εξέφρασε τη συμπάραστασή της από την εξέδρα της πλατείας και αποθεώθηκε από τους διαδηλωτές, ενώ μια μέρα αργότερα, η απεσταλμένη του Λευκού Οίκου Βικτόρια Νούλαντ έκανε ένα βήμα παραπέρα,

■ Ουκρανία

Μεταξύ Σκύλλας και Χάρυβδης

μοιράζοντας μπισκότα στους διαδηλωτές και στους αστυνομικούς.

Η υπαναχώρηση της ουκρανικής κυβέρνησης οφείλεται σε οικονομικούς και πολιτικούς λόγους. Με την οικονομία να βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού, οι έντονες πιέσεις που ασκώσε τους τελευταίους μήνες το Κρεμλίνο για να αποτρέψει την πρόσδεση της Ουκρανίας στο άρμα της Ε.Ε. απέδωσαν. Οι εξαγωγές αγαθών και ιδιαίτερα χάλυβα και άλλων προϊόντων της βαριάς βιομηχανίας περιορίστηκαν δραστικά, με αποτέλεσμα το ύψος των συνολικών εξαγωγών προς τη Ρωσία να μειωθεί κατά 6,5 δισ. δολάρια μέσα στο 2013. Παράλληλα, το Κρεμλίνο απειλούσε με ακύρωση της συμφωνίας του ελεύθερου από δασμούς εμπορίου μεταξύ Ρωσίας - Ουκρανίας σε περίπτωση υπογραφής της συμφωνίας σύνδεσης με την Ε.Ε.

Συν τοις άλλοις, η Ουκρανία χρειάζεται 10.8 δισ. δολάρια για να πληρώσει το εξωτερικό χρέος μέχρι το τέλος του 2014 και γύρω στα 4 δισ. ακόμη για να πληρώσει μέρος του χρέους της για το φυσικό αέριο που αγοράζει από τη Ρωσία. Το ΔΝΤ ανέστειλε το 2011 τη χορήγηση δανείου ύψους 15 δισ. για λόγους μη συμμόρφωσης της Ουκρανίας στους όρους που είχε θέσει και συνεχίζει να απαιτεί δραστικές μεταρρυθμίσεις και πακέτο σκληρών μέτρων (π.χ αύξηση κατά 40% της τιμής του φυσικού αερίου, πάγωμα μισθών, μεγάλες περικοπές στον προϋπολογισμό, μείωση της επιδότησης στην ενέργεια κ.ά.) προκειμένου να αρχίσει η χορήγηση του δανείου. Από την άλλη, η ΕΕ υποσχέθηκε μόλις 610 εκατομμύρια ευρώ σε περίπτωση υπογραφής της συμφωνίας σύνδεσης. Γι αυτό και ο ουκρανός πρωθυπουργός Νικολάι Αζάροφ τους πέταξε το γάντι στη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου στις 11 Δε-

κέμβρη δηλώνοντας ότι η Ουκρανία έχει ανάγκη από 20 δισεκατομμύρια ευρώ οικονομικής βοήθειας για να υπογράψει τη συμφωνία σύνδεσης, ώστε να περιοριστούν οι συνέπειές της στην ουκρανική οικονομία.

Σημειωτέον ότι η συμφωνία σύνδεσης προβλέπει, μεταξύ άλλων, ποσοτώσεις στην εξαγωγή σιτηρών (σήμερα η Ουκρανία εξάγει στις ευρωπαϊκές χώρες γύρω στα 3 εκατομμύρια τόνους σιτηρά, ενώ η συμφωνία προβλέπει μόλις ένα εκατομμύριο) και στις εξαγωγές χάλυβα. Αντίθετα οι χώρες της Ε.Ε. μπορούν να κατακλύσουν την ουκρανική αγορά με απεριόριστο αριθμό προϊόντων και ποσότητες εμπορευμάτων και μέσω της Ουκρανίας τη ρωσική αγορά, αφού τα ευρωπαϊκά προϊόντα θα βαρφίζονται ουκρανικά και θα εισάγονται στη Ρωσία χωρίς δασμούς με βάση την ισχύουσα συμφωνία του ελεύθερου από δασμούς εμπορίου μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας. Γι αυτό και το Κρεμλίνο απειλεί ότι θα την ακυρώσει.

Στη σύγκρουση ανάμεσα στους σταυροφόρους της «ευρωπαϊκής πορείας» για την Ουκρανία και στις ρωσόφιλες και ρωσόδουλες πολιτικές δυνάμεις που κυβερνούν σήμερα τη χώρα ενυπάρχει και η διαμάχη για την εξουσία. Οι ισχυροί της Ε.Ε. επέμειναν μέχρι τέλους στον όρο της απελευθέρωσης της πρώην πρωθυπουργού Γιούλιας Τιμοσένκο, που θεωρείται ο πιο επικίνδυνος πολιτικός αντίπαλος του τωρινού προέδρου Βίκτωρ Γιανουκόβιτς ενόψει των προεδρικών εκλογών του 2015.

Για τη Ρωσία, η Ουκρανία είναι ζωτικής στρατηγικής σημασίας. Το 66% του ρωσικού φυσικού αερίου που εξάγεται στην Ευρώπη μεταφέρεται με αγωγούς μέσω της Ουκρανίας. Γι αυτό και η Μόσχα επιδιώκει να περιορίσει την εξάρτησή της από το ουκρανικό δίκτυο έχοντας κατασκευάσει έναν εναλλακτικό αγωγό που μεταφέρει φυσικό αέριο μέσω της Βαλτικής Θάλασσας και σχεδιάζοντας ένα δεύτερο μέσω της Μαύρης Θάλασσας.

Ανάμεσα στις δυο χώρες υπάρχουν επίσης στενοί βιομηχανικοί δεσμοί. Πολλές ουκρανικές και ρωσικές βιομηχανίες αποτελούν στοιχεία της ίδιας βιομηχανικής αλυσίδας. Επί ΕΣΣΔ, υπήρχαν στην Ουκρανία εργοστάσια της βαριάς βιομηχανίας που ειδικεύονταν, μεταξύ άλλων, στην επεξεργασία μετάλλων, στην κατασκευή αυτοκινήτων, πλοίων, αεροπλάνων και πυραύλων. Μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ το 1991, κάποια απ' αυτά έκλεισαν, πολλά όμως κατάφεραν να επιβιώσουν, ώστε σήμερα η Ρωσία να εξακολουθεί να εισάγει από την Ουκρανία ανταλλακτικά αεροπλάνων, κινητήρες πυραύλων, τουρμπίνες, αντλίες, πολλά βιομηχανικά εξαρτήματα και εργαλεία.

Τέλος, η Ουκρανία φιλοξενεί τη βάση του Ρωσικού Στόλου της Μαύρης Θάλασσας στο λιμάνι της Σεβαστού-

πολης στην Κριμαία. Το 2010, ο ουκρανός πρόεδρος Βίκτωρ Γιανουκόβιτς υπέγραψε με τη Ρωσία συμφωνία με την οποία παρατείνεται η ενοκίαση της βάσης μέχρι το 2042.

Οι αντιδράσεις τόσο από το Κρεμλίνο όσο και από την κυβέρνηση Γιανουκόβιτς είναι μέχρι στιγμής προσεκτικές και συγκρατημένες, αποφεύγοντας να ριξουν λάδι στη φωτιά προκειμένου να πετύχουν με κάποιες μικροπαραχωρήσεις εκτόνωση της έντασης και εξομάλυνση της πολιτικής κατάστασης. Σε ομιλία του από την τηλεόραση στις 10 Δεκέμβρη εν μέσω τριών πρώην ουκρανών προέδρων, ο Γιανουκόβιτς, ενώ ισχυρίστηκε ότι επιθυμεί ακόμη την ενσωμάτωση της Ουκρανίας στην Ε.Ε., συμπλήρωσε ότι «δεν μπορούμε να μιλάμε για το μέλλον χωρίς να μιλάμε για την αποκατάσταση των εμπορικών μας σχέσεων με τη Ρωσία». Επίσης, δεν έκανε καμιά νύξη για αλλαγή της πολιτικής του ούτε έδωσε καμιά ένδειξη ότι θα υποχωρήσει στα αιτήματα της αντιπολίτευσης που ζητά διάλυση της κυβέρνησης και προκήρυξη πρόωρων εκλογών.

Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές είναι πολύ δύσκολο να εκτιμήσει κανείς ποιες θα είναι οι εξελίξεις, καθώς οι παραγοντες που κινούν τα νήματα είναι πολλοί, ο ανταγωνισμός άγριος και ο ρωσικός ιμπεριαλισμός σκληρός παίχτης. Το μόνο βέβαιο είναι ότι όποια κι αν είναι η έκβαση αυτής της ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης θα είναι σε βάρος των συμφερόντων της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας της Ουκρανίας. Αυτό που συμβαίνει στην Ουκρανία είναι πραγματική τραγωδία. Η εργαζόμενη κοινωνία έχει διχαστεί και διασπαστεί σε δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Το ένα, στην πλειοψηφία ρωσόγλωσσο στη δυτική Ουκρανία με τις μεγάλες βιομηχανίες, που συντάσσεται με τις ρωσόφιλες και ρωσόδουλες πολιτικές δυνάμεις. Και το άλλο, στην πλειοψηφία ουκρανόγλωσσο στην κυρία αγροτική ανατολική και νότια Ουκρανία, που συντάσσεται με τις εθνικιστικές και ευρωπαϊκόδουλες πολιτικές δυνάμεις. Και στις δύο περιπτώσεις γίνεται παιχνίδι στα χέρια αυτών των πολιτικών δυνάμεων και των συμφερόντων που υπηρετούν.

νο της φτώχειας γι' αυτούς τους εργαζόμενους, πράγμα που αφαιρέθηκε από την τελευταία έκδοση και αντικαταστάθηκε με τη χλιαρή διατύπωση ότι το ζήτημα αυτό «θα έπρεπε να θεωρηθεί ως κρίσιμο»!

Υπάρχουν όμως και στοιχεία που επιμελώς αποκρύφτηκαν. Όπως η διαπίστωση ότι «**το 2010, μόλις λίγο πάνω από τέσσερα εκατομμύρια άνεργοι στη Γερμανία εργαζόνταν με ακαθάριστο ωρομίσθιο κάτω από τα επτά ευρώ**». Αυτό φυσικά έγινε... γαργάρα στο τελικό κείμενο!

Κάτι σαν επίλογος

Το θέμα της κοινωνικής κατάστασης στη Γερμανία είναι τεράστιο και οι στήλες μιας εφημερίδας δεν μπορούν να καλύψουν επαρκώς όλες τις πλευρές. Αυτό όμως που αβίαστα προκύπτει από τα θέματα που παρουσιάσαμε στο παρόν αφιέρωμα είναι ότι η **μητρόπολη του ευρωπαϊκού καπιταλισμού έγινε «ανταγωνιστική» τσαλακώνοντας τα εργασιακά δικαιώματα των εργατών της**. Πλάι στους

«κανονικά εργαζόμενους» δημιουργήσε μία πληθώρα εργαζόμενων (πολλοί από τους οποίους μετανάστες) που ζουν σε συνθήκες σύγχρονης δουλείας, κυριολεκτικά για ένα κομμάτι ψωμί. Ταυτόχρονα δημιούργησε το νομικό οπλοστάσιο για να ανατρέψει όποτε τη βολεύει εργασιακά δικαιώματα δεκαετιών, **δίνοντας στους καπιταλιστές τη δυνατότητα να μειώνουν το ωράριο όσο θέλουν για να αποφύγουν να πληρώνουν τους εργαζόμενους έστω για ένα λεπτό ανάπαυλας την ώρα της δουλειάς**.

Μ' αυτό τον τρόπο, όμως, δημιουργούν ένα ολοένα και αυξανόμενο δυναμικό που βιώνει τον κοινωνικό αποκλεισμό και δεν έχει να χάσει τίποτα πέρα απ' τις αλυσίδες του, σε μία κοινωνική επανάσταση που σήμερα φαντάζει ανέφικτη στη Γερμανία. Όμως, με την κρίση να βρίσκεται σε εξέλιξη, ποιος μπορεί να αποκλείσει εξεγερτικά φαινόμενα στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, όπως σημειώθηκαν τα τελευταία χρόνια στη Βρετανία ή τη Γαλλία; Το «κοινωνικό ντά-

μπινγκ», για το οποίο κατηγορούσε τους Γερμανούς η Κριστίν Λαγκάρντ, όταν ήταν υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας, έδωσε στη Γερμανία την γεμονία στην ΕΕ. Μια γεμονία με πηλίνα πόδια, που βασίζεται στο ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων και τη δημιουργία εργαζόμενων φτωχών που ζουν στα όρια της εξαθλίωσης. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο «επίτευγμα» του γερμανικού ιμπεριαλισμού, με σοσιαλδημοκρατική σφραγίδα φυσικά, μιας και η αντεργατική νομοθεσία πέρασε επί καγκελαρίας Σρέντερ.

Παραπομπές

1. Οικονομική έκθεση για την Γερμανία το 2008, ΟΟΣΑ (<http://www.oecd.org/eco/economicsurveysandcountriesurveillance/economicsurveyofgermany2008.htm>).
2. Δελτίο Τύπου Στατιστικής Υπηρεσίας για τον πληθωρισμό το Νοέμβρη 2013 (https://www.destatis.de/EN/Press-Services/Press/pr/2013/12/PE13_419_611.html) και στοιχεία από Eurostat για τη ζώνη του ευρώ (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Inflation_in_the_euro_area).

flation_in_the_euro_area).

3. Το τέρας του πληθωρισμού: Πώς η νομισματική πολιτική απειλεί τις αποταμιεύσεις, Spiegel 8/10/1012 (<http://www.spiegel.de/international/europe/how-central-banks-are-threatening-the-savings-of-normal-germans-a-860021.html>).

4. Η μεταμόρφωση του Βερολίνου από «φτωχό και σέξι» σε πλούσιο και όχι ανεκτό οικονομικά, Spiegel 4/10/12 (<http://www.spiegel.de/international/germany/real-estate-boom-threatens-to-end-dream-of-affordable-life-in-berlin-a-859420.html>).

5. Οι γερμανικές πόλεις θα δουν περαιτέρω αυξήσεις στις τιμές των κατοικιών και των ενοικίων το 2013, DIW Economic Bulletin, 12.2012, (http://www.diw.de/documents/publikationen/73/diw_01.c.412712.de/diw_econ_bull_2012-12-3.pdf).

6. Η εκτόξευση των ενοικίων γίνεται προεκλογικό ζήτημα στη Γερμανία, Spiegel 2/1/2013 (<http://www.spiegel.de/international/germany/german-renters-pinned-by-rising-costs-and-decreasing-supply-a-875224.html>).

7. Κατοικίες στις γερμανικές πόλεις:

Οι τιμές αγοράς θα εξακολουθήσουν να αυξάνονται γρηγορότερα από τα ενοίκια το 2014, 5/12/13 (http://www.diw.de/en/diw_01.c.100366.en/research_advice/macroeconomics_and_financial_markets/macroeconomics/news/news.html?id=diw_01.c.432964.en).

8. Αυξάνεται η συνεχής φτώχεια στη Γερμανία - Εβδομαδιαίο Δελτίο του DIW, No.4, Ιούνης 2007 (http://www.diw.de/sixcms/media.php/73/diw_wr_2007-4.pdf).

9. Συνταξιοδοτικός Αρμαγεδώνας: Οι Γερμανοί φοβούνται τη φτώχεια μετά από μία ζωή στη δουλειά - Άρθρο του περιοδικού Spiegel, 13/9/2012 (<http://www.spiegel.de/international/germany/germans-fear-poverty-in-retirement-even-after-life-of-work-a-855352.html>).

10. Αποκλειστικό: Η γερμανική κυβέρνηση συγκαλύπτει και υποβαθμίζει έκθεση για τη φτώχεια. Άρθρο του Worldcrunch βασισμένο σε στοιχεία της γερμανικής εφημερίδας Süddeutsche Zeitung (<http://www.worldcrunch.com/business-finance/exclusive-german-government-covers-up-waters-down-poverty-report/poverty-and-wealth-report-germany-government/c2s10269/#.Uqjvk-L57GA>).

πει τας χείρας της», παραπέμποντας στους Δήμους για αναζήτηση ευθυνών.

Όπως ανακοίνωσαν Βενιζέλος και Μανιάτης (κάτι να «πάρει» και το ΠΑΣΟΚ) θα υπάρξει μέχρι και 70% έκπτωση στα τιμολόγια ρεύματος σε χώρους κοινωνικών δομών της Εκκλησίας, των Δήμων και ΜΚΟ. Δηλαδή, θα πηγαίνει ο εξαθλιωμένος για το συσσίτιο ή για να πάρει μια σακούλα με τρόφιμα, θα αισθάνεται για λίγο τη ζεστασιά του χώρου και μετά θα γυρνάει στο φτωχικό του να φορολογήσει. Και βέβαια, τα γνωστά λαμόγια της φιλανθρωπίας (θεσμικά ή μη) θα βρουν την ευκαιρία να γλιτώσουν τη δαπάνη του ηλεκτρικού.

■ Ξέχειλη υποκρισία

Η κυβέρνηση «πρέπει να επαναποθετήσει την κινητικότητα, αποσυνοδοποιήσει την από τις απολύσεις και να προωθήσει την αξιολόγηση δομών και προσωπικού για την ανασυγκρότηση του δημόσιου τομέα», είπε –μεταξύ άλλων φλυαριών– ο Κουβέλης, μιλώντας το περασμένο Σάββατο στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό στη Βουλή. Κομψή η διατίπωση, ήπια, χωρίς πολεμικούς τόνους, αλλά με ξέχειλη την υποκρισία. Τι νομίζει ο κυρ-Φώτης, ότι ξεχάσαμε πως το σχέδιο για 25.000 διαθεσιμότητες (12.500 το 2013 και 12.500 το 2014) και 15.000 απολύσεις (4.000 το 2013 και 11.000 το 2014) επικυρώθηκε σε σύσκεψη του ίδιου με τους Σαμαρά και Βενιζέλο στο Μαξίμου; Και πως ο πρώτος υπουργός που κλήθηκε να το εφαρμόσει ήταν ο ΔΗΜΑΡίτης Αντώνης Μανιτάκης; Από πού αντλεί το θράσος να κάνει τώρα προτάσεις στην κυβέρνηση για αλλαγή μιας πολιτικής απόφασης που φέρει και τη δική του υπογραφή και η οποία έχει αποτυπωθεί σε επικαιροποίηση του Μνημονίου;

■ Περι διλημάτων

«Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» έλεγε πριν από σχεδόν έναν αιώνα η Ρόζα Λούξεμπουργκ, συνοψίζοντας σ' αυτές τις τρεις λέξεις το μοναδικό ιστορικό δίλημμα που τίθεται μπροστά στο προλεταριάτο και τη λαϊκή φτωχολογιά. Τότε και τώρα. Όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο.

Ήρθε ο καιρός αυτό το σύνθημα, που υποκριτικά χρησιμοποιούσαν ακόμα και οι σοσιαλδημοκράτες (θυμηθείτε τον Γιωργάκη Παπανδρέου, που το... καταξέσκισε κατά την πενταετία που ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης), να πεταχτεί στα σκουπίδια από τους... ριζοπάστες του ΣΥΡΙΖΑ. «Το ιστορικό δίλημμα που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη (είναι) μεταξύ μερκελισμού και κείνσιανισμού», είπε ο Τσίπρας, μιλώντας επί του προϋπολογισμού στη Βουλή! Το «ιστορικό δίλημμα» υποβιβάζεται από τον ΣΥΡΙΖΑ σε αντιπαράθεση δύο διαφορετικών (το «πόσο διαφορετικών» είναι συζητήσιμο, βέβαια) μορφών διαχείρισης του καπιταλισμού, ενώ περιορίζεται και γεωγραφικά. Στην Ευρώπη και μόνο, διότι στις ΗΠΑ, όπως έχει αποφανθεί ο Τσίπρας, εφαρμόζεται ο «κείνσιανισμός», γ' αυτό και στην πρώτη του επίσκεψη στην καρδιά της μητρόπολης του διεθνούς ιμπεριαλισμού (Ουάσινγκτον και Νέα Υόρκη) είχε συναντήσει μονάχα χαμογελαστούς ανθρώπους, όπως είχε δηλώσει.

■ Μαργαριτάρια

Από τα άφθονα μαργαριτάρια που εκστόμισε και σ' αυτή την ομιλία του ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ επιλέγουμε ένα ακόμη: «Η τραπεζική πίστη είναι δημόσιο αγαθό, αφού χωρίς αυτή δεν υπάρχει οικονομία». Και εμείς οι άσχετοι, που νομίζαμε ότι η τραπεζική πίστη είναι μια από τις πιο ληστρικές μορφές εξασφάλισης κέρδους. Ευτυχώς που δε ζει ο Μπέρτολτ Μπρεχτ, διότι θ' αναγκαζόταν να εξαφανίσει από δύο έργα του («Χάπι Εντ» και «Η Αγία Ιωάννα των Σφαγείων» την κλασική ατάκα: «Τι είναι η ληστεία μιας τράπεζας μπροστά στη λειτουργία μιας τράπεζας»; Επειδή, δε, ο Μπρεχτ ήταν μαρξιστής και για να γράψει την «Αγία Ιωάννα» κάθισε και διάβασε το «Κεφάλαιο» του Μαρξ, μπορεί να οδηγούνταν και στην αυτοκτονία, επειδή δε θα κατάφερνε να βρει θεατρική ατάκα για ν' αποδώσει τη βαδυστόχαστη... επιστημονική ατάκα του Τσίπρα.

■ Γλειψ, γλειψ...

Σαμαράς, Βενιζέλος, Μηλιός, Λοβέρδος, το μισό υπουργικό συμβούλιο, Λαλιώτης, Πανούσης, Πιπιλή, το μισό ελληνικό θέατρο και μια μεγάλη γκάμα συνθετών και τραγουδιστών, Λαλιώτης, Μιλένα Αποστολάκη, Πατρίκιος, Ελευθερίου, Παπαδόπουλος, τσούρμιο δημοσιογράφου μαζεύτηκαν στην παρουσίαση μιας ποιητικής συλλογής που εξέδωσε ο διευθυντής ειδήσεων του Mega. Δεν έχουμε διαβάσει τη συλλογή, για να έχουμε γνώμη, είμαστε όμως σίγουροι πως και όλοι αυτοί που στριμώχτηκαν στο Μουσείο της Ακρόπολης δε διάβασαν το βιβλίο (οι περισσότεροι και να το διάβαζαν δε θα μπορούσαν να έχουν γνώμη και δε χρειάζεται να μιλήσουμε για το επίπεδό τους). Όλοι αυτοί μαζεύτηκαν εκεί για να γλείψουν έναν ισχυρό δημοσιογραφικό παράγοντα, που διευθύνει τον τομέα της ενημέρωσης του μεγαλύτερου καναλιού.

«Μοιάζει με ειρωνεία το γεγονός ότι στη σημερινή Νότια Αφρική όλο και περισσότεροι μαύροι πιστεύουν ότι ο Μαντέλα πούλησε τον απελευθερωτικό αγώνα στα συμφέροντα των λευκών. Η πεποίθηση αυτή θα προκαλούσε έκπληξη στη διεθνή κοινότητα, η οποία έχει σχεδόν αγιοποιήσει τον Μαντέλα και θεωρεί ότι λατρεύεται και στη χώρα του. (...) Καθώς η διαφθορά βασιλεύει στην κυβερνώσα ελίτ και δεδομένου ότι λίγα πράγματα άλλαξαν για την πλειονότητα των μαύρων, η ευφορία έδωσε τη θέση της στην απογοήτευση».

Όσο κι αν ψάξαμε στα αφιερώματα του ελληνικού Τύπου, δεν βρήκαμε άλλη άποψη παρόμοια μ' αυτή που εξέφρασε ο Zakes Mda, καθηγητής Δημοσιογραφίας στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο, αφρικανικής καταγωγής όπως φαίνεται από το όνομά του («Τα Νέα Σαββατοκυριακά», 7-8.12.2013). Το αυτονόητο λέει, βέβαια, ο πανεπιστημιακός, όπως συνάγεται από τα όσα ήρθαν στο φως της δημοσιότητας σχετι-

λου κινήματος. Όσο ο Μαντέλα συγκέντρωνε αυτά τα πολιτικά χαρακτηριστικά, παρέμενε στην απομόνωση του νησιού Ρόμπτεν. Και ήταν τότε που έγινε σύμβολο για τους προοδευτικούς ανθρώπους και τα επαναστατικά κινήματα σε όλο τον κόσμο.

Ήταν, όμως, ταυτόχρονα σύμβολο και για μια μεγάλη μερίδα του αστικού φιλελευθερισμού, η οποία έβλεπε στο νοτιοαφρικανικό απαρτχάιντ έναν άχρηστο αναχρονισμό, ο οποίος κατέστρεφε τη βιτρίνα του παγκόσμιου καπιταλισμού και έθετε σε κίνδυνο τις περιφερειακές ισορροπίες, τις σφαίρες επιρροής που είχαν διαμορφώσει οι ιμπεριαλιστές, οι ευρωπαίοι κυρίως, στην αφρικανική ήπειρο. Οι ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις αντιμετώπισαν και το τελευταίο κύμα αντιαποικιοκρατικών-εθνικοαπελευθερωτικών επαναστάσεων τη δεκαετία του '70. Είδαν κι έπαθαν να διαμορφώσουν νέες ισορροπίες στην περιοχή, για να μπορέσουν να συνεχίσουν την υπερεκμετάλλευση της Αφρικής μέσα από νέες μορφές, μετα-απο-

φρικό καπιταλισμός και τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στη Νότια Αφρική σώθηκαν. Η συμβολή του Μαντέλα σ' αυτό υπήρξε καθοριστική. Γι' αυτό και τον τιμά σύσσωμος ο διεθνής καπιταλισμός, σύσσωμος ο διεθνής αστικός κόσμος.

Αν μέναμε μόνο στην προσωπική διαδρομή του Μαντέλα θα φτάναμε μόνο στο μισό της αλήθειας. Ως ηγετική φροσιονομία ο Μαντέλα αποτελεί ένα τυπικό παράδειγμα εκπροσώπου ενός ριζοσπαστικού εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος, τα όρια του οποίου είναι ιστορικά περιορισμένα. Το κίνημα ενάντια στο απαρτχάιντ είχε ταξικά χαρακτηριστικά (λόγω του σημαντικού ποσοστού εργατών στο μαύρο πληθυσμό της Νότιας Αφρικής), όμως εκείνα που κυριάρχησαν ήταν τα εθνικοαπελευθερω-

Όταν ο ριζοσπαστισμός εξατμίζεται

κά πρόσφατα, με κορυφαία εκδήλωση του ταξικού «απαρτχάιντ» τη μαζική δολοφονία απεργών εργατών από την αστυνομία του μη ρατσιστικού νοτιοαφρικανικού καθεστώτος. Το μαζικό και παρατεταμένο γιουχάισμα του νυν προέδρου Τζέικομπ Ζούμα και επί δεκαετίες συνοδοιπόρου του Μαντέλα, στη διάρκεια της επιμημόσυνης εκδήλωσης στο στάδιο του Σοβέτο, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τα αισθήματα που τρέφει η μαύρη πλειοψηφία της Νότιας Αφρικής για το μετα-απαρτχάιντ καθεστώς της χώρας.

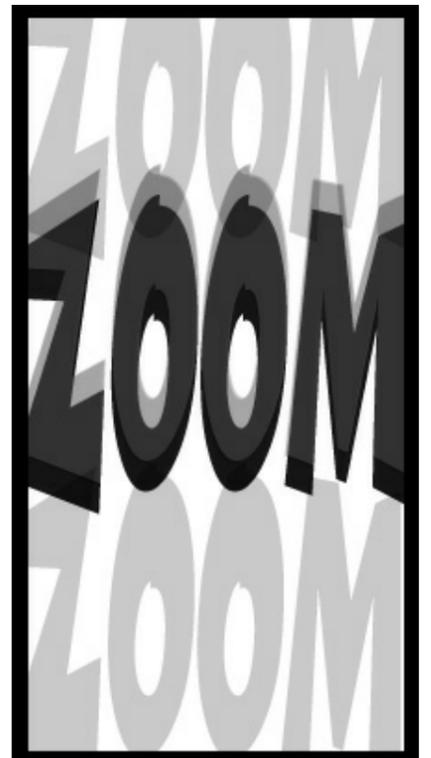
Παρά ταύτα, η αναγγελία του θανάτου του Νέλσον Μαντέλα συνοδεύτηκε από μια εκκωφαντική εκστρατεία προπαγάνδας σε όλο τον κόσμο. Δεν μας εξέπληξε. Ο Μαντέλα προσφέρεται περισσότερο από τον καθένα για προπαγάνδα υπέρ των ασπικών αξιών, υπέρ της καπιταλιστικής δουλείας, καθώς υπήρξε ο πολιτικός ηγέτης που από επαναστάτη μετατράπηκε σε διαχειριστή του καπιταλισμού, σώζοντας μια μεγάλη χώρα από την απειλή ενός ριζοσπαστικού-ανατρεπτικού κινήματος. Η διεθνής πολιτική αντίδραση που συνωστίστηκε στην κηδεία του δεν απέτισε μόνο φόρο τιμής σ' ένα σύμβολο της αστικής εξουσίας, αλλά μετέτρεψε το θάνατό του σε ιδεολογικό όπλο.

Είναι γνωστό πως ο Μαντέλα δεν υπήρξε μόνο ένας αγωνιστής κατά του ρατσισμού και του απαρτχάιντ. Στα νιάτα του ήταν μαρξιστής, μέλος του ΚΚ Νότιας Αφρικής και κυρίως εκπρόσωπος στο εσωτερικό του Αφρικανικού Εθνικού Κονγκρέσου εκείνης της τάσης που πρέσβευε την αναγκαιότητα του ένοπλου αγώνα, δηλαδή της πιο ριζοσπαστικής πτέρυγας αυτού του μεγά-

κυοκρατικές, αλλά πάντοτε ιμπεριαλιστικές. Μια επανάσταση στη Νότια Αφρική θα έθετε σε κίνδυνο αυτές τις ισορροπίες, απειλώντας με ένα ντόμινο εξεγέρσεων.

Κάποια στιγμή (δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε ποια) ποντάρισαν στον Μαντέλα για μια ειρηνική-συναινετική διευθέτηση του προβλήματος. Ο Φρεντερίκ Ντεκλέρκ ήταν ο ρατσιστής πολιτικός που έδειξε την απαραίτητη ευελιγσία από την άλλη πλευρά, συνειδητοποιώντας ότι το απαρτχάιντ δεν έχει μέλλον. Συνειδητοποιώντας ότι κρατώντας με τη φωτιά και το σίδερο ένα καθεστώς στυγνών ρατσιστικών διακρίσεων, κινδύνευαν να τα χάσουν όλα, καθώς η επαναστατική έκρηξη ωρίμαζε πιο γρήγορα από κάθε άλλη φορά, ενώ το ρατσιστικό καθεστώς ήταν πολιτικά απομονωμένο και από τα υπόλοιπα ασπικά καθεστώτα που έβλεπαν πως δεν είναι δυνατόν το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα να συμβαδίσει άλλο μ' αυτό το μεσαιωνικό υπόλειμμα.

Όταν ο Μαντέλα (και η υπόλοιπη ηγεσία του ANC, βέβαια, αλλά αυτός είχε το μεγάλο κύρος, λόγω της μακρόχρονης φυλάκισής του και της ασυμβίβαστης στάσης του) έδωσε τις εγγυήσεις ότι όχι μόνο δε θα θέσει σε κίνδυνο τον νοτιοαφρικανικό καπιταλισμό, αλλά ούτε καν τις επιχειρήσεις και τις περιουσίες των στελεχών του απαρτχάιντ, ήρθε η ώρα της αποφυλάκισής του. Η μετάβαση από το ρατσιστικό απαρτχάιντ στο ταξικό απαρτχάιντ, όπως ισχύει σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, αλλά με τις αφρικανικές ιδιαιτερότητές του (οι κοινωνικές ανισότητες εκεί είναι τεράστιες, όπως και η εκμετάλλευση του προλεταριάτου) έγινε ομαλά. Ο νοτιο-

τικά χαρακτηριστικά, με την ιδιαίτερη μορφή του αντιρατσισμού. Αρα, εξ ορισμού το κίνημα για την κατάργηση του απαρτχάιντ είχε ασπικό χαρακτήρα και γ' αυτό δεν μπορούσε να ξεπεράσει τα ιστορικά του όρια. Από μια άποψη, είχε ιστορικό ορίζοντα πιο περιορισμένο σε σχέση με τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα της δεκαετίας του '50 και του '60, καθώς εκείνα αμφισβήτησαν και την οικονομική κυριαρχία της αποικιοκρατίας. Το αντι-απαρτχάιντ κίνημα του ANC κατάφερε να εξατμίσει τις ταξικές-επαναστατικές τάσεις στο εσωτερικό του (αυτές στις οποίες ανήκε και ο Μαντέλα στα νιάτα του) και να μετατραπεί σ' ένα κίνημα πολιτικής αλλαγής και όχι κοινωνικής αλλαγής.

Το απαρτχάιντ καταργήθηκε, το ANC έγινε πολιτικά παντοδύναμο, το καθεστώς εκσυγχρονίστηκε, η μαύρη πλειοψηφία απέκτησε πολιτικά δικαιώματα και πρόσβαση σε δημόσια αγαθά (όπως συμβαίνει σε κάθε καπιταλιστική χώρα), ενώ η λευκή μπουρζουαζία και τα μονοπώλια που εκμεταλλεύονται τις πρώτες ύλες αυτής της πλούσιας χώρας περιορίστηκαν στον οικονομικό τους ρόλο, κυβερνώντας πλέον όχι με το κνούτο του απαρτχάιντ, αλλά με το χαμόγελο του Μαντέλα και των επιγόνων του. Χρειάστηκε να οξυνθούν οι ταξικές αντιθέσεις, να πολυβοληθούν απεργοί εργατές, να φουντώσει η εγκληματικότητα στα γκέτο, για να μάθει και ένα μέρος του υπόλοιπου κόσμου την αλήθεια.

Πέτρος Γιώτης

Τους μαχαίρωσαν, μα αυτοί παλεύουν

Παρά τις πίσωπλάτες μαχαιριές που δέχονται απανωτά, οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ, που απόμειναν μοναχοί, να δίνουν υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες έναν τιτάνο αγώνα, ολοκλήρωσαν με απεργίες και αυτή την εβδομάδα. Την ώρα που η «Κόντρα» φεύγει για το τυπογραφείο, διεξάγεται η γενική τους συνέλευση, η οποία θα αποφασίσει για την επόμενη εβδομάδα.

«Θεωρούμε ότι ο απεργιακός μας αγώνας είναι ο μόνος που μπορεί να οδηγήσει σε συνέχιση του διαλόγου και να διασφαλίσει **εγγυήσεις για την εφαρμογή της όποιος πρότασης**. Καμιά πρόταση δεν μπορεί να εκληφθεί ως δεδομένη **εάν δε δεσμευτούν δημόσια οι υπουργοί Παιδείας και ΥΔΜΗΔ...**

Τονίζουμε ότι η ώρα για την επίλυση του ζητήματος είναι τώρα. Οι κινήσεις αυταρχισμού και αδιαλλαξίας από την πλευρά του υπουργείου οδηγούν σε αδιέξοδο...

Η πρόταση του υπουργού όχι μόνο δεν εξασφαλίζει με επίσημο τρόπο τις θέσεις εργασίας, αλλά αντιθέτως αποτελεί εφελκυστικό για την εφαρμογή των νόμων 4009, 4024, βάσει των οποίων σχεδιάζεται η συρρίκνωση, η αποδόμηση και η ιδιωτικοποίηση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, εναντίον της οποίας αγωνιζόμαστε 14 εβδομάδες.

Αντιθέτως, μια σειρά συγκεκριμένων νομοθετικών ρυθμίσεων θα αποτελούσε βήμα καλής θέλησης:

1. Κατάργηση της παραγράφου της τροπολογίας που εισάγει το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα της μη απογραφής υπαλλήλου

2. Ανάκληση των διαπιστωτικών πράξεων για τις διαθεσιμότητες των μοριοδοτούμενων και των καταργούμενων κλάδων.

3. Μετατροπή των συναδέλφων ΙΔΑΧ εργασθησικών σε ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις σε σχέση με τους ήδη υπάρχοντες ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ και αναγνώριση της προϋπηρεσίας τους.

4. Εκδοση νέας Κοινής Υπουργικής Απόφασης ενδοιδρυματικής κινητικότητας για τη σύσταση ίσου αριθμού οργανικών θέσεων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ με αυτές που καταργούνται...».

Αυτά διακήρυξαν στις δυο τελευταίες συνελεύσεις τους, που αποφάσισαν τις απεργίες αυτής της εβδομάδας, οι διοικητικοί του ΕΚΠΑ.

◆ Το μαχαίρι τό 'μψηχαν στην σάρκα των απεργών του ΕΚΠΑ πρώτοι και καλύτεροι οι συνάδελφοί τους (καλύτερα μέρος των συναδέλφων τους) του ΕΜΠ, που αποφάσισαν την «αναστολή» (sic!) της απεργίας, σπάζοντας το απεργιακό μέτωπο, που μέχρι πρότινος είχε στριμώξει άγρια τον υπουργό Παιδείας και τον είχε οδηγήσει σε απόγνωση. Η ταξική αλληλεγγύη λαβώθηκε βαριά από αυτή την αποστράτευση από τον αγώνα, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΜΠ πήραν για πάρτη τους διαβεβαιώσεις από τον Αρβανιτόπουλο που τους ικανοποιούσαν (στην πραγματικότητα, υπήρξε μόνο ένα σημείωμα του Αρβανιτόπουλου, το ίδιο που πήραν και οι διοικητικοί του ΕΚΠΑ).

◆ Τη δεύτερη μαχαιριά, τους την έδωσε η Ομοσπονδία των Διοικητικών Υπαλλήλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, αποφασίζοντας την περασμένη Κυριακή «προσωρινή αναστολή των κινητοποιήσεων». Για πολλοστή φορά, στην ιστορία του εργατικού κινήματος των τελευταίων δεκαετιών, η εξωνημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία ανέλαβε βρόμικη δράση, αφήνοντας ακάλυπτους τους απεργούς. Γι' αυτήν ο φρέσκος, δυνατός, ελπιδοφόρος και σαρωτικός άνεμος του πολύμηνου απεργιακού αγώνα, που πήρε και σήκωσε τον υπουργό Παιδείας και τα αντεργατικά, αντεκπαιδευτικά του σχέδια, έπρεπε να κοπιάσει. Να επικρατήσουν συνθήκες απόλυτης νημεμιάς και ο Αρβανιτόπουλος να ξαναπατήσει στη γη ανακουφισμένος, αφού πλέον δεν θα πιέζεται από πουθενά.

Σ' αυτές τις συνθήκες, που ευελπιστεί να επικρατήσουν ολόψυχα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία παίρνει το λιβανιστήρι και ζητά να «διασφαλιστούν» (!) «ότι δεν θα χάσει ούτε ένας διοικητικός υπάλληλος από αυτούς που τίθενται σε διαθεσιμότητα την εργασία του», «ότι κανείς από τους συναδέλφους που δεν απογράφτηκαν δεν θα τεθεί σε αργία, δεν θα παραπεμφθεί σε πειθαρχικό και θα τεθεί σε κινητικότητα (εφόσον συντρέχει λόγος) επί ίσους όρους με τους άλλους υπό διαθεσιμότητα συναδέλφους, χωρίς μηδενική ή αρνητική μοριοδότηση», ότι θα «διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των ιδρυμάτων μέσα από την επαρκή και αναγκαία στελέχωση τους» και άλλα τέτοια ωραία, που τα χάφτουν μόνο οι αφελείς. Ως στόχη στα μάτια των απεργών, βεβαίως, εκλαμβάνονται και οι κούφιοι λεονταρισμοί του τύπου «δεν εφησυχάζουμε», «θα είμαστε σε αγωνιστική ετοιμότητα για την άμεση εφαρμογή των υπεσχημένων», και τα ρέστα, που προκαλούν μόνο ειρωνικά σχόλια και οργή.

◆ Δε πρόλαβαν ν' ανοίξουν οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ το νέο απεργιακό τους βήμα (Τρίτη και Τετάρτη 10 και 11 του Δεκέμβρη) και η πανεπιστημιακή κάστα έπεσε πάνω τους να τους κατασπαράξει. Με τη συμμετοχή του δικόμου, παρακαλώ, πρύτανη Πελεγρίνη, που «ξέχασε» αυτομάτως το «δέος» που αισθανόταν για τον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων που «δίνουν το αίμα τους για να σώσουν τη σάρκα τους», αποφάσισε «ομόφωνα» την Τρίτη 10 του Δεκέμβρη τα εξής:

«Η Σύγκλητος για άλλη μία φορά επιθυμεί να διατυπώσει με τον πλέον καθαρό τρόπο ότι το Πανεπιστήμιο Αθηνών πρέπει να τεθεί αμέσως σε πλήρη λειτουργία. Για άλλη μία φορά καλεί όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας να συνεργαστούν προς αυτή την κατεύθυνση και ορίζει ως ημερομηνία έναρξης των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου την Δευτέρα 16η Δεκεμβρίου 2013!»

Η Σύγκλητος, δηλαδή, καλεί τους απεργούς να παύσουν πυρ, γιατί αυτό σημαίνει η χαλάρωση των μέτρων διαφύλαξης του αγώνα τους, η απογύμνωση ουσιαστικά της απεργίας

τους, που είναι και το αποφασιστικό μέσο που μεγεθύνει την πίεση προς το υπουργείο Παιδείας. Η πανεπιστημιακή κάστα συμπεριφέρεται σαν να μην μεσολάβησε τίποτε, σαν να μην υπάρχει ένας σκληρός αγώνας για το δικαίωμα στη δουλειά και για την υπερράσπιση, εν πολλοίς, του δημόσιου Πανεπιστημίου, ενώ δίνει τις ευλογίες της και σε τυχόν απεργοσπαστικές κινήσεις που θα γίνουν από την πλευρά καθηγητών και φοιτητών, με την ανακοίνωση ότι τα μαθήματα θα αρχίσουν από τη Δευτέρα, 16 του Δεκέμβρη.

◆ Την απεργία προσπαθούν να ροκανίσουν και τα τρακτικά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στο ΔΣ του Συλλόγου των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ. Για άλλη μια φορά, με ανακοίνωσή της (που παραθέτουμε παρακάτω), η Απεργιακή Επιτροπή Εργαζομένων του ΕΚΠΑ αποκάλυπτε μπροστά στα μάτια της εργαζόμενης κοινωνίας τον υπονομευτικό και βρόμικο ρόλο τους.

«Απάντηση στην ανακοίνωση της παράταξης του προεδρείου του ΔΣ

Η θέση του προεδρείου του ΔΣ για αποδοχή της πρότασης του υπουργείου άνευ όρων και εγγυήσεων, είναι σταθερή και έχει επανειλημμένα εκφραστεί δημοσίως. Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι στις Γενικές Συνελεύσεις δεν την υπερψηφίζουν, αντίθετα την απορρίπτουν με συντριπτική πλειοψηφία.

Γνωστή είναι και η επιλογή του προεδρείου να ταχθεί στο πλευρό του υπουργείου και, κατά συνέπεια, απέναντι από τους εργαζόμενους. Υπάρχει άλλωστε ιστορικό επ' αυτού.

Κανένας δεν ξεχνάει τις δηλώσεις του τέως γραμματέα του Συλλόγου, το πρωί της Τετάρτης της απογραφής στη Δημόσια Τηλεόραση (23/10), και τις πιέσεις που ασκήθηκαν από μέλη της παράταξης του σε εργαζόμενους να απογραφούν, γεγονός που δέσωσε ως διά μαγείας την ως τότε αποτυχημένη προσπάθεια του υπουργείου να επιβάλλει τη διαθεσιμότητα στο ΕΚΠΑ και σε άλλα ΑΕΙ.

Ολοι ξέρουν πλέον ότι, αν δεν είχε προκληθεί ρήγμα στο μέτωπο της μη απογραφής που είχε αποφασιστεί στη Γενική Συνέλευση, ΜΟΡΙΟΔΟΤΗΣΗ ΔΕ ΘΑ ΥΠΗΡΧΕ ΣΗΜΕΡΑ, ΟΥΤΕ ΛΙΣΤΕΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ.

Το προεδρείο του ΔΣ και η παράταξη του ΠΑΡΕΔΩΣΕ 399 ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ στο ΕΚΠΑ, πλήττοντας συνολικά τον αγώνα και των 8 ΑΕΙ, αφού κάθε μείωση του αριθμού απογραφέντων μείωνε συνολικά τον αριθμό των διαθεσιμότητων.

Κανένας δεν ξεχνάει ότι το προεδρείο αποδέχθηκε –ή μήπως συνδιαμόρφωσε;- την πρώτη πρόταση του υπουργείου για αρνητική μοριοδότηση κάποιων, προκειμένου να διασώσουν κάποιους άλλοι τον εαυτό τους και τον πολύτιμο μηχανισμό τους. Ολοι ξέρουν γιατί χαρακτήρισε αυτή την πρόταση θετική.

Κανένας δεν ξεχνάει ότι το προεδρείο και η παράταξη του συνέβαλαν όσο πιο πολύ μπορούσαν για να σπάσει το απεργιακό μέτωπο στα ΑΕΙ-ΤΕΙ,

με τη στοχοποίηση των εργαζομένων του Πανεπιστημίου και των ΤΕΙ Πειραιά και του Παντείου, ήδη από τις αρχές της απεργίας, ανοίγοντας το δρόμο για την απομόνωση των 8 ΑΕΙ που πλήττονταν από τη διαθεσιμότητα για να διαβεί άνετα το υπουργείο και η κυβέρνηση.

Δεν είναι ανάγκη να βγάζουν ανακοινώσεις για να δηλώνουν ότι διαχωρίζονται από τις αποφάσεις της ΓΣ. Εχουν δείξει επανειλημμένα ότι δεν τηρούν τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης, όπως θα όφειλε κάθε προεδρείο ΔΣ.

Δεν είναι ανάγκη να βγάζουν ανακοινώσεις για να δηλώνουν ότι διαχωρίζονται από το σώμα των εργαζομένων, η θέση τους αυτή έχει καταστεί σαφέστατη κατά το διάστημα της απεργίας των 14 εβδομάδων. Η στάση τους και οι επιλογές τους άλλωστε το μόνο στόχο που έχουν είναι να διασφαλίσουν τις δικές τους θέσεις εργασίας και κυρίως την όποια εξουσία του μηχανισμού τους μέσα στο ίδρυμα, και όχι τις θέσεις των εργαζομένων.

Το προεδρείο και η παράταξη του, έρχεται σήμερα να μιλήσει για απώλεια κάθε διαπραγματευτικού όπλου.

Τους ενημερώνουμε ότι σε απώλεια κάθε διαπραγματευτικού όπλου οδηγεί η πρακτική που, σε αγραστή συνεργασία με το υπουργείο και την κυβέρνηση, ακολουθούν:

-Καταβάλλοντας συνεχώς υπερπροσπάθεια για καλλιέργεια κλίματος απεργοσπασίας.

-Κατασκευάζοντας ψευδείς εντυπώσεις, με δηλώσεις και διαρροές στα ΜΜΕ ότι το 50% των εργαζομένων έχει επιστρέψει στη δουλειά στις οποίες επιδίδονται εδώ και δέκα μέρες (από τις 29/11), από τότε δηλαδή που η θέση τους για αποδοχή άνευ όρων και εγγυήσεων από τους εργαζόμενους της πρότασης του υπουργείου δε βρίσκει σύμφωνη τη συντριπτική πλειοψηφία της Γενικής Συνέλευσης.

-Σαμποτάροντας κρίσιμες για τη σχέση της απεργίας με φοιτητές και άλλους κλάδους εργαζομένων αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων και δημιουργώντας όσο περισσότερα προβλήματα μπορούν στην προσπάθεια της Απεργιακής Επιτροπής να εξυπηρετήσει κατεπείγοντα φοιτητικά ζητήματα, την πληρωμή των συμβασιούχων από τον ΕΛΚΕ, κ.α.

-Προβαίνοντας σε δηλώσεις και διαρροές στα ΜΜΕ περί επεισοδίων τραμπουκισμών και απειλών, εδώ και δέκα μέρες, τα οποία ούτε στη φαντασία τους δεν έχουν συμβεί, αν και πολύ θα το ήθελαν, και φωτογραφίζοντας ως υπεύθυνους γι' αυτά συγκεκριμένα μέλη της Απεργιακής Επιτροπής, μήπως και δέσει το σενάριο του υπουργείου περί μειοψηφικών κομματικά καθοδηγούμενων.

Ασφαλώς, κανένας δεν ξεχνάει ποιοι απειλούν μέσα στη Γενική Συνέλευση απεργούς ότι "θα τους φτιάξουν μετά την απεργία" (κι η διατύπωση εδώ είναι αναγκαστικά κομψή)...

Οι καταγγελίες για τραμπουκισμούς προκαλούν καγχασμό όταν προέρχονται από κάποιους που έχουν αναγάγει τον τραμπουκισμό σε

επιστήμη.

Η ανακοίνωσή τους ωστόσο, έρχεται μέσα σε μια συγκεκριμένη χρονική συγκυρία, δεν μπορεί παρά να αποτελέσει μια δήλωση νομιμοφροσύνης τους εντός και κυρίως εκτός Ιδρύματος. Δεν μπορεί παρά να αποτελέσει μια δήλωση διαχωρισμού τους από τους "κακούς απεργούς" και τη σύνταξή τους στο πλευρό της κυβέρνησης που τους καταγγέλλει.

Μ' αυτό τον τρόπο, το μόνο που καταφέρνουν είναι όλοι, εντός και εκτός Ιδρύματος, να υποψιαστούν ότι δεν έχουν μόνο ανοιχτή γραμμή με το υπουργείο Παιδείας, αλλά και με το υπουργείο Δημοσίας Τάξης.

ΑΞΙΟΣ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΟΥΣ

Ας αφήσουμε το ρόλο και τη στάση τους στην κρίση όλων των εργαζομένων...».

Η τελευταία παράγραφος της καταγγελίας της Απεργιακής Επιτροπής των Εργαζομένων του ΕΚΠΑ μας παραπέμπει ευθέως στη νέα τρομοκρατική απειλή που επικρέμεται πάνω από τους αγωνιστές, με την εισαγγελική παραγγελία προς το Προεδρείο του ΔΣ, να αποστείλει (το ΔΣ) στο 2ο Τμήμα Προστασίας του Κράτους και του Δημοκρατικού Πολιτεύματος, της Υποδιεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας, της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής «τα πρακτικά της από 02-12-2013 Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου» «γνωρίζοντας μας (στους μπάτσους δηλαδή) τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας των μελών της Απεργιακής Επιτροπής την ως άνω ημερομηνία». Κοντολογίς, οι δικαστικοί μηχανισμοί, πατώντας πάνω στον φανερά, πλέον, υπονομευτικό ρόλο του προεδρείου του ΔΣ του Συλλόγου των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ, ζητούν από αυτό να κάνει και ένα βήμα παραπάνω, να γίνει κανονικός χαφριές δηλαδή, διευκολύνοντας το σπάσιμο της απεργίας με την κατατρομοκράτηση των πιο δραστήριων εργαζομένων. Μένει να δούμε αν τα φερέφωνα του υπουργείου Παιδείας στο ΔΣ θα το τολμήσουν και αυτό.

Είναι γεγονός ότι η πρωτόφαντη αποφασιστικότητα των απεργών διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ έχει γίνει καρφή στο μάτι της κυβέρνησης και όλων των σφουγγακωλάρων της απ' όλο το εύρος του αστικού συστήματος. Σαν από λήθαργο «ξύπνησε» και το Συμβούλιο του Ιδρύματος, που διέσυρε ως κουρελού τον πρύτανη Πελεγρίνη, χτυπώντας στην ουσία την απεργία των εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο. Και αφού με αυτή τη στάση του έβαλε το χεράκι του στην παραπομπή του πρύτανη στο πειθαρχικό, στη συνέχεια, παρίστανε ότι διαφρονούσε.

Την πληρωμένη απάντηση, το Συμβούλιο, την έλαβε από την Απεργιακή Επιτροπή των Εργαζομένων:

«Με θράσος χιλίων καρδιναλίων το Συμβούλιο Ιδρύματος προσπαθεί να αποδείξει ότι υποστηρίζει τους σκοπούς του Πανεπιστημίου, δηλαδή την ακαδημαϊκή εκπαίδευση και έρευνα, όταν τα μόνα επιτεύγματά του στον έναν περίπου χρόνο που δραστηριοποιείται είναι η εισβολή των δυνάμεων καταστολής (ΜΑΤ, κρατική ασφάλεια)

λεια, κλπ.) στο κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου εναντίον των εκπροσώπων φοιτητικών συλλόγων που έκαναν παράσταση διαμαρτυρίας και οι αντεγκλήσεις με τις πρυτανικές αρχές για ζητήματα διαχείρισης των οικονομικών πόρων του Πανεπιστημίου. Τόσο καιρό (3 μήνες) που το πανεπιστήμιο είναι κλειστό το Συμβούλιο «έλαμπε» δια της απουσίας του! Τώρα που παραπέμφθηκε ο πρύτανης του ΕΚΠΑ θυμήθηκε όλως τυχαίως να δημοσιεύσει μια ακόμη ανακοίνωση; Η παρούσα Ανακοίνωση του ΣΙ μόνο ως μια αποτυχημένη και απεγνωσμένη προσπάθεια να καταστήσει αισθητή την παρουσία του μπορεί να εκληφθεί...».

Θεοί και δαίμονες, λοιπόν, έπεσαν πάνω στους απεργούς του Πανεπιστημίου Αθηνών για να τους τσακίσουν. Οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες συνεχίζεται ο αγώνας τους είναι πλέον δυσμενείς, αφού φαίνεται να είναι περικυκλωμένοι από εχθρικά πυρά. Ποια θα είναι εκείνη η δύναμη που θα δυναμώσει τη γροθιά τους και θα ατσαλώσει τη θέλησή τους να συνεχίσουν να παλεύουν, να υποχρεώσουν τον υπουργό Παιδείας σε άτακτη υποχώρηση; Μόνο η δύναμη της συμπαρατάξης ενός μαζικού, δυναμικού φοιτητικού κινήματος, της συμπαρατάξης και της ενεργούς υποστήριξης της εργαζόμενης κοινωνίας.

Την Τετάρτη, σε μια δημοκρατικότατα συγκροτημένη συνέλευση, που είχε απαρτία, οι διοικητικοί του ΕΚΠΑ αποφάσισαν να συνεχίσουν τη διαπραγμάτευση με το υπουργείο με δύο ακόμα 24ωρες απεργίες (Πέμπτη και Παρασκευή). Η συνέλευση ψήφισε, επίσης πρόταση μομφής κατά της πλειοψηφίας του ΔΣ του Συλλόγου και αποφάσισε να γίνει ψηφοφορία με κάλπη. Αν η πρόταση μομφής υπερψηφιστεί, ο Σύλλογος θα προχωρήσει σε νέες εκλογές.

Οι απεργοί δεν αρνούνται τη διαπραγμάτευση με το υπουργείο. Κρίνουν, όμως, και σωστά, ότι μόνο με την πίεση της απεργίας μπορεί να φτάσουν σε ένα συμβιβασμό που θα τους κατοχυρώνει γι' αυτά που θα συμφωνήσουν. Αλλιώς, θ' αφήσουν τον Αρβανιτόπουλο ελεύθερο να υπαναχωρήσει απ' όλα, καταπώς το συνηθίζουν οι υπουργοί. Τα πούλημα του ΔΣ, όμως, αντί να σεβαστούν την απόφαση της γενικής συνέλευσης (από την οποία αποχώρησαν), τη χαρακτήρισαν παράνομη, κήρυξαν τη λήξη της απεργίας (με δική τους απόφαση, χωρίς συνέλευση!) και άρχισαν να τροφοδοτούν την προπαγάνδα των φιλοκυβερνητικών ΜΜΕ με ψευτιές και προβοκατόρικους ισχυρισμούς, σε μια προσπάθεια να συκοφαντήσουν τους απεργούς στον κόσμο που δεν γνωρίζει.

Πώς πουλήθηκε ο αγώνας στο ΕΜΠ

Σημαντικό ρήγμα στο μέτωπο του αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων απετέλεσε αναμφίβολα η απόφαση των εργαζομένων του ΕΜΠ να σταματήσουν την απεργία. Την στιγμή που ο Αρβανιτόπουλος ήταν σπιλωμένος στο καναβάτσο, τη στιγμή που ζητούσε ο ίδιος να γίνει διάλογος με κλειστές σχολές, απεμπολώντας την «άτεγκτη» πρότερη στάση του ότι δεν διαλέγεται με απεργούς, η παράταξη του Περισού στο ΕΜΠ αποφάσισε να σαλπίσει αιφνιδιαστικά υποχώρηση. Τη στάση της αυτή τη στήριξε στη λογική ότι «απέσπασε σημαντικές δεσμεύσεις» που στους «δυσσιώονους συσχετισμούς» που είχαν διαμορφωθεί, επέφεραν έναν «ικανοποιητικό συμβιβασμό». Η πλειοψηφία της Γενικής Συνέλευσης των απεργών του ΕΜΠ συντάχθηκε με την θέση του Περισού και έληξε την απεργία. Αντίθετα η Γενική Συνέλευση των εργαζομένων στο ΕΚΠΑ αποφάσισε τόσο την ίδια μέρα, όσο και την Δευτέρα 9/12 και την Τετάρτη 11/12 συνέχιση της απεργίας, απορρίπτοντας την αξιοπιστία των εγγυήσεων που φέρεται να έδωσε ο υπουργός σε συνάντηση με εκπροσώπους απεργών.

Γιατί, όμως, δεν κράτησαν την ίδια στάση οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ; Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του Περισού μαζί με «καλοθελητές» του καθηγητικού κατεστημένου του ΕΜΠ προσκείμενες στον ΣΥΡΙΖΑ, που παρεισέφρυσαν ως παράγοντες στο διάλογο με τον υπουργό, βοήθησαν σ' αυτή την κατεύθυνση. Την «ύστατη στιγμή» της σύγκρουσης είχε διαμορφωθεί το έδαφος της διαίρεσης ανάμεσα στους διοικητικούς υπαλλήλους, στο οποίο πόνταρε αρκετά ο Περισός για να χτυπήσει πίσωπλατα την απεργία. Μη αμελητέο τμήμα των εργαζομένων με σχέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ) είναι εργαζόμενοι Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης. Στις φερόμενες ως δεσμεύσεις του υπουργού, οι οποίες βέ-

βαια δεν έχουν παρουσιαστεί δημόσια ως επίσημες δεσμεύσεις ούτε του ίδιου ούτε και της κυβέρνησης, περιλαμβάνεται η δημιουργία νέων οργανικών θέσεων εργαστηριακού τεχνικού (ΕΤΕΠ) και εργαστηριακού διδακτικού (ΕΔΙΠ) προσωπικού το 2014, που μπορούν να καλύψουν οι απόφοιτοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μειώνοντας έτσι τις θέσεις των διαθεσιμότητων.

Αυτό ήταν το «τυράκι» για να σπάσουν το απεργιακό μέτωπο. Τρεις μέρες νωρίτερα έγινε η επιδοση διαπιστωτικών πράξεων διαθεσιμότητας σε διοικητικούς υπαλλήλους. Το κλίμα του φόβου και η «ανάσα» των «γραπτών εγγυήσεων» της απορρόφησης τμήματος των απολυμένων με τη δημιουργία νέων οργανικών θέσεων έδωσε τη «χαριστική βολή» τόσο σε ΠΕ όσο και ΔΕ διοικητικούς υπαλλήλους ΕΜΠ, που στήριξαν τη λήξη της απεργίας. Παράλληλα, ενεργοποιήθηκαν και αντιδραστικά, ελιτίστικα ανταναικλαστικά σε τμήμα των ΙΔΑΧ μηχανικών, που απέκτησαν σχέσεις αορίστου χρόνου μέσα από ερευνητικές δραστηριότητες του ΕΜΠ και δεν πήραν πτυχία... για να «φτιάχνουν πρωτόκολλα», όπως οι διοικητικοί.

Όλα αυτά βέβαια θα μπορούσαν να καταπολεμηθούν έγκαιρα και μέσα στη συνέλευση της Πέμπτης 6 Δεκεμβρίου, αν τμήμα των πρωτοπόρων εργαζομένων του ΕΜΠ, που έδωσε ανυποχώρητη και αγόγγυστα τη μάχη επί 14 βδομάδες, θύμιζε σε όλους τους συναδέλφους ότι τη στιγμή που η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί δημόσια για 11.000 απολύσεις στο δημόσιο το 2014, δεν πρόκειται επ' ουδενί να δημιουργήσει νέες οργανικές θέσεις στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας, αν δεν δεσμευτεί δημόσια και γραπτά για συγκεκριμένα νομοθετικά βήματα, καθώς και για τροποποίηση της ψηφισμένης ΚΥΑ για τις διαθεσιμότητες. Κι αυτό θα το έκανε μόνο αν αισθανόταν την καυτή ανάσα

του ανυποχώρητου απεργιακού αγώνα να προκαλεί σημαντικά προβλήματα στην κυβέρνηση, λόγω της μη λειτουργίας των δυο μεγάλων ΑΕΙ της χώρας. Τα λόγια του κάθε υπουργού σε συναντήσεις κεκλεισμένων των θυρών είναι «έπεια πτερόεντα».

Υπάρχει, όμως, και κατι χειρότερο. Η απόφαση της συνέλευσης του ΕΚΠΑ τη Δευτέρα 9 Δεκεμβρίου αναφέρει χαρακτηριστικά: «Η πρόταση του υπουργού όχι μόνο δεν εξασφαλίζει με επίσημο τρόπο τις θέσεις εργασίας, αλλά ανιχνεύει αποτελεί εφιαλτήριο για την εφαρμογή των νόμων 4009, 4024, βάσει των οποίων σχεδιάζεται η συρρίκνωση, η αποδόμηση και η ιδιωτικοποίηση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, εναντίον της οποίας αγωνιζόμαστε 14 εβδομάδες». Και εδώ είναι το ζουμί. Το υπουργείο «προσέφερε» στους ίδιους τους απεργούς την εφαρμογή του νόμου που φέρνει την ιδιωτικοποίηση, τη χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων και τα διδάκτρα στα πανεπιστήμια.

Αντίθετα με το ΕΚΠΑ, όπου το προεδρείο του ΔΣ, η παράταξη της ΠΑΣΚΕ, είναι καθαρά απεργοσπαστική, καταστρατηγώντας κάθε συλλογική διαδικασία, στο ΕΜΠ η πέμπτη φάλαγγα της γραφειοκρατίας ήταν «καμουφλαρισμένη». Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του Περισού, πλαισιωμένη και από δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ κινήθηκε εντός των ορίων των «διαδικασιών», δουλεύοντας όμως καλά και στους «ψιθύρους». Από μέρες τα στελέχη του Περισού ψιθύριζαν ότι η απεργία δεν τραβάει και ότι την κρατάνε τάχα με τεχνητές αναπνοές. Οτι «δεν έπρεπε να κάνουν το ίδιο λάθος που έκαναν με την απεργία στη Χαλυβουργία, να σέρνεται επί μήνες χωρίς απτά αποτελέσματα» και ότι έπρεπε τώρα να «αποσπάσουν δεσμεύσεις». Στην Γενική Συνέλευση της Πέμπτης, μετά τη λήξη της απεργίας, τα στελέχη του Περισού έβγαζαν εσκεμμένα μια απίστευτη μαυρίλα

για τον αγώνα, απαξιώνοντας τη στάση της πλειοψηφίας των εργαζομένων για να δικαιολογήσουν τη δική τους στάση. Το μίσος τους για τους απεργούς του ΕΚΠΑ, που εκ των πραγμάτων τους εκθέτουν ανεπανόρθωτα με την συνέχιση της απεργίας, ξεχειλίζει. Όταν συνάδελφοί τους πρότειναν να βγει απόφαση στήριξης της απεργιακής επιτροπής του ΕΚΠΑ λόγω της εισαγγελικής παραγγελίας, ο εκπρόσωπος του Περισού στο ΔΣ του συλλόγου του ΕΜΠ απάντησε ότι το ΕΜΠ έχει δεχτεί πολλαπλάσιες εισαγγελικές παραγγελίες! Όταν συνάδελφοί τους πρότειναν να προκηρυχτεί έστω μια μέρα απεργίας την Παρασκευή για αλληλεγγύη, ο εκπρόσωπος του Περισού ήταν πάλι κάθετος: «Γιατί να συνεργαστούμε με ένα από τα οχτώ πανεπιστήμια στη διαπραγμάτευση με το υπουργείο και όχι με τα εφτά από τα οχτώ!».

Οι δυνάμεις του Περισού έβαλαν πλάτη για ένα μεγάλο ξεπούλημα εντός των πανεπιστημίων και πλέον συνεχίζουν να βάζουν πλάτη στην εφαρμογή του νόμου της Διαμαντοπούλου. Οι ίδιοι «καθησυχάζουν» συνεχώς τους συναδέλφους, ότι η συμφωνία μετά από μια βδομάδα είναι σε καλό σημείο. Δεν φέρουν ούτε μια συγκεκριμένη επιφύλαξη για τα ανοιχτά νομικά προβλήματα που προκύπτουν από τη φόρμουλα απορρόφησης των «διαθέσιμων» σε νέες θέσεις ΕΤΕΠ, ΕΔΙΠ. Σε κάθε καίρια ερώτηση που έθεταν οι συνάδελφοί τους, υπήρχε πάντα η απάντηση: «δεσμεύτηκε ο υπουργός», «οι καθηγητές ισχυρίζονται ότι γίνεται». Φόρμουλες της στιγμής «επινοούνται» προκειμένου να πείσουν για το ορθό της απόφασης για λήξη. Η ατμόσφαιρα, όμως, έδειχνε άλλα στη συνέλευση της Πέμπτης. Κυριαρχούσαν ο φόβος και η απογοήτευση και, το χειρότερο, υπέβουσκε το ένστικτο της επιβίωσης σε βάρος του συναδέλφου, ο «κανβαλισμός».

Ο Περισός καμαρώνει για το ξεπούλημα

Όταν το δάχτυλο δείχνει το φεγγάρι, ο ηλίθιος κοιτάζει το δάχτυλο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, βέβαια, ο «ηλίθιος» δεν είναι καθόλου ηλίθιος. Αντίθετα, γνωρίζει πολύ καλά τι κάνει. Ο Περισός, αφού πρώτα συνέδραμε καθοριστικά στο πούλημα του αγώνα των διοικητικών του ΕΜΠ, προχώρησε και σε πρόκληση, με ανακοίνωση του Μετώπου Αγώνα Σπουδαστών, η οποία χαιρετίζει «τον αγώνα που δίνουν οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ οι οποίοι μπαίνουν στην δουλειά με ψηλά το κεφάλι έχοντας κατοχυρώσει μέσα απ' αυτόν τον αγώνα ότι δεν θα γίνει καμία απόλυση και καμία δίωξη, κύριο αίτημα που έβαζαν απ' την αρχή οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του ΜΑΣ!».

Οι εργαζόμενοι του ΕΜΠ δίνουν πια κανέναν αγώνα και γι' αυτό φρόντισαν οι εργατοπατέρες του Περισού τους οποίους επικροτούν τώρα οι φοιτητοπατέρες του, οι οποίοι έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να «χασθούν» οι καταλήψεις στις σχολές του ΕΜΠ. Οι περιβόητες δεσμεύ-

σεις Αρβανιτόπουλου, για τις οποίες κάνουν λόγο, κάθε άλλο παρά δεσμεύσεις είναι. Ενα χαρτί με γενικολογίες είναι, χωρίς καμία εγγύηση. Ενα χαρτί που οι ίδιοι δεν τόλμησαν να

δώσουν στη δημοσιότητα, για να επιχειρηματολογήσουν για τη «μεγάλη νίκη». Δεν τόλμησαν να δημοσιοποιήσουν το σημείωμα Αρβανιτόπουλου και να επιχειρηματολογήσουν επ' αυ-

τού, ακόμα και όταν εργαζόμενοι του ΕΜΠ τους την έπεσαν άγρια μιλώντας για ξεπούλημα. Το μόνο που επαναλάμβαναν μονότονα οι συνδικαλιστές του Περισού ήταν η

γενικολογία πως «καμιά νίκη δεν είναι εγγυημένη, τα πάντα μπορούν να τα πάρουν πίσω οι κυβερνήσεις». Μ' αυτή τη λογική, δεν έχει και κανένα νόημα να συνάπτει συμφωνίες το συνδικαλιστικό κίνημα.

Καυχιούνται ότι η απεργία των διοικητικών του ΕΜΠ νίκησε, με όλα τα δεδομένα να αποδεικνύουν το αντίθετο κι αυτό αποτελεί δείγμα πολιτικής αληθείας. Τόσο πολύ αποθρασύνθηκαν που προσπαθούν να πάρουν πάνω τους το ξεπούλημα, ενώ οι ΣΥΡΙΖΑίοι κρύβονται και δεν βγαίνουν μπροστά.

Θυμίζουμε ότι ο Περισός, μόλις η απεργία άρχισε να αναπτύσσει τη δυναμική της, έκανε την πρώτη πρόταση αποκλιμάκωσης: να συνεχιστεί η απεργία αλλά να γίνονται οι εγγυήσεις των πρωτοετών. Αυτό δεν πέρασε, αλλά οι συνδικαλιστές του καραδοκούσαν. Περίμεναν την κούραση των απεργών και σε συνεργασία με την πρυτανεία και το υπουργείο προώθησαν τη διάσπαση και το σπάσιμο της απεργίας στην πιο κρίσιμη στιγμή της.

Όταν ο Αρβανιτόπουλος «μιλά» στις φοιτητικές συνελεύσεις

Από το γραφείο τύπου της ΟΝΝΕΔ στάλθηκε στην εφημερίδα μας το Δελτίο Τύπου της –κατά τα άλλα ανεξάρτητης φοιτητικής παράταξης– ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Και για ποιο πράγμα μας ενημέρωσε; Για το ότι η συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου της Νομικής, που έγινε τη Δευτέρα, αμέσως μετά τη συνέλευση των απεργών διοικητικών υπαλλήλων, υπερψήφισε την πρόταση για «ανοιχτή σχολή», ενώ «οι μειοψηφίες την κρατούν κλειστή» (τι πρωτότυπο!). Δηλαδή μας ενημέρωσε για ένα ψευδές γεγονός, καθώς ο φοιτητικός συλλογος Νομικής υπερψήφισε την πρόταση για κατάληψη. Και μάλιστα, όχι με μειοψηφίες και άλλα τέτοια γκεμπελιστικά που γράφει η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, αλλά με όρους μαζικής διαδικασίας.

Πέρα όμως από τα πρώτα και πρόχειρα σχόλια τα οποία κάνει κάποιος διαβάζοντας την επίμαχη ανακοίνωση, αναφορικά με τις ανακρίβειες και τη λαστολογία που χρησιμο-

ποιείται, ένα πράγμα γίνεται αντιληπτό. Οτι η παράταξη που πρόκειται στο κόμμα της ΝΔ και, κατ' επέκταση, στο οργανικό κόμμα της συγκυβέρνησης, περνά δύσκολες ώρες και ενσωματώνει τη νευρική κατάσταση και τον πανικό που φαίνεται να χαρακτηρίζει το υπουργείο. Νευρική κατάσταση και πανικός, διότι οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ κρατούν ακόμα ζωντανό τον αγώνα τους. Ως άλλη κυβερνητική φωνή έρχεται η παράταξη της ΝΔ να μας πει ότι όλοι θέλουν ανοιχτό το Πανεπιστήμιο και ότι οι γνωστοί «λίγοι» το κρατούν κλειστό. Δυστυχώς γι' αυτήν, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Και την απάντηση εξακολουθούν να τη δίνουν φοιτητές και εργαζόμενοι του Πανεπιστημίου, οι οποίοι μέχρι στιγμής έχουν αντισταθεί στον σχετό ψεύδους του υπουργείου, των ΜΜΕ και (τώρα πια) και της κυβερνητικής φοιτητικής παράταξης.

Φροντιστήριο

Αυτό που συνέβη στην βη συνεδρίαση της δίκης του Τάσου Θεοφίλου, που έγινε την Παρασκευή 6 Δεκέμβρη, με τον τρόπο που συνέβη, δεν έχει προηγούμενο. Αποδείχτηκε ότι η πολιτική αγωγή μάζιμε μάρτυρες του κατηγορητηρίου και τους έκανε φροντιστήριο για το τι θα καταθέσουν, «φρεσκάροντας» τη μνήμη τους και κατευθύνοντας τη μαρτυρική τους κατάθεση σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Μολονότι αυτό το παράνομο και εντελώς αντιδικονομικό φροντιστήριο μαρτύρων αποκάλυφθηκε, ο πρόεδρος του δικαστηρίου όχι μόνο δεν απέτρεψε τους μάρτυρες και δεν εφάρμοσε τα προβλεπόμενα στην πολιτική αγωγή, αλλά αντίθετα κατέβαλε προσπάθεια να συγκαλυφθεί το γεγονός.

Νομικός σύμβουλος της ALPHA BANK (σε υποκατάστημά της έγινε η ληστεία στην Πάρο), που είναι συνήγορος πολιτικής αγωγής στη δίκη, την Πέμπτη 5 Δεκέμβρη, παραμονή της συνεδρίασης, συναντήθηκε στα γραφεία της Διεύθυνσης Ασφαλείας της τράπεζας με τους μάρτυρες του κατηγορητηρίου Αικ. Πέππα και Θεόδ. Παντελαίου, υπαλλήλους της τράπεζας. Εκεί επιδείχθηκε στους μάρτυρες DVD από τις κάμερες της τράπεζας και τους δόθηκαν οι προανακριτικές και ανακριτικές καταθέσεις τους, ώστε να θυμηθούν τι είχαν πει όταν τα γεγονότα ήταν νωπά. Εγινε, δηλαδή, κανονική προετοιμασία των μαρτύρων, ενόψει της κατάθεσής τους την επομένη, με στόχο να διορθώσουν τις μαρτυρίες τους σε μερικά σημεία, ώστε να δημιουργήσουν κάποιες αμφιβολίες στην απόλυτη βεβαιότητα για την αθωότητα του Τάσου Θεοφίλου.

Η πολιτική αγωγή γνώριζε πολύ καλά ότι αυτό είναι εντελώς παράνομο. Δεν πρόκειται για μάρτυρες που πρότεινε η ίδια, αλλά για μάρτυρες του κατηγορητηρίου. Το συγκεκριμένο DVD δεν υπάρχει στη δικογραφία και δεν μπορεί να εισαχθεί τώρα. Το αποδεικτικό υλικό εισάγεται πριν την έκδοση του βουλεύματος. Οι μάρτυρες απαγορεύεται να βλέπουν τις καταθέσεις που έχουν δώσει σε προηγούμενα στάδια της διαδικασίας. Εδώ δεν έχουμε μόνο αυτό, αλλά και την προσπάθεια της πολιτικής αγωγής, με τις νομικές της γνώσεις, να κατευθύνει τους μάρτυρες σε κάποιες λεπτομέρειες, έτσι που να διαφοροποιήσουν τις καταθέσεις τους και να φύγουν από την απόλυτη βεβαιότητα της μη αναγνώρισης του Θεοφίλου, αφήνοντας να αιωρείται κάποια υποψία.

Δεν απαλλάσσονται των ευθυνών τους, όμως, και οι δύο μάρτυρες που δέχτηκαν να τους κάνει φροντιστήριο ο συνήγορος της τράπεζας (και δεν ξέρουμε ποιος άλλος). Οφείλαν να αρνηθούν την ανήθικη αυτή πράξη, για την οποία ελέγχονται και για τυχόν ποινικές ευθύνες. Το τονίζουμε αυτό ανεξάρτητα από το γεγονός ότι και πόλι δεν αναγνώρισαν τον Τ. Θεοφίλου.

Η μάρτυρας Πέππα άρχισε την κατάθεσή της στην προηγούμενη συνεδρίαση. Πρόλαβε να καταθέσει ότι δεν αναγνωρίζει τον Τ. Θεοφίλου ως τον άνθρωπο που σκότωσε τον Δ. Μίχα, ενώ στις πιεστικές από έδρας ερωτήσεις που αφορούσαν διάφορα χαρακτηριστικά (π.χ. ρωτήθηκε αν αναγνωρίζει τον Θεοφίλου ακόμη και από τα χείλη!) επαναλάμβανε «δεν μπορώ να πάρω τον άνθρωπο στο λαμό μου». Γι' αυτό αποφασίστηκε να κληθεί εσπευσμένα για «φροντιστήριο» στην έδρα της επιχείρησης που εργάζεται, μαζί με τον τρίτο τραπεζοϋπάλληλο (ο πρώτος είχε ολοκληρώσει την κατάθεσή του), μπας και διορθωθεί λίγο η κατάσταση. Μετά την ολοκλήρωση της κατάθεσής τους, οι δύο μάρτυρες τραπεζοϋπάλληλοι εθεάθησαν να συνομιλούν εγκάρδια στην καφετέρια με τους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής, δηλαδή με το δικηγόρο της επιχείρησης στην οποία εργάζονται.

Να σημειώσουμε και κάτι ακόμη. Από όσα ακολούθησαν και ειδικά από την απόπειρα αναπαράστασης του φόνου, η οποία με μεγάλη οικειότητα έγινε μεταξύ συνηγόρου και μάρτυρα, ο οποίος αποδέχτηκε τη σωματική επαφή δικήν αναπαράστασης, έχουμε τη βεβαιότητα ότι στο «φροντιστήριο» της Alpha Bank συμμετείχαν και άλλοι (δικηγόροι και ενδεχομένως όχι μόνον).

Προετοιμασία μαρτύρων μπορεί να γίνεται και σε άλλες δίκες. Δεν ομολογείται, όμως, με τόσο αποκάλυπτο τρόπο. Και είναι ίσως η μοναδική περίπτωση που πρόεδρος Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων όχι μόνο δε σταματάει στη γέννησή της αυτή την βαριά αντιδικονομική παρέμβαση, δεν αποπέμπει τους μάρτυρες και δεν εγκραλεί τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής, αλλά αντίθετα δημιουργεί προσκόμματα και διακόπτει συνεχώς τους συνηγόρους υπεράσπισης, όταν υποβάλλουν ερωτήσεις. Αλήθεια, ο πρόεδρος Μ. Χατζηθανασίου, στο πλαίσιο της λεγόμενης αρχής της ηθικής απόδειξης, δέχεται να διαμορφώσει τη δικανική του πεποίθηση στηριζόμενος σε αποδεικτικά μέσα που αποκτήθηκαν με ατιόποινες πράξεις όπως αυτή; Προς τι ο έντονος εκνευρισμός του και οι συνεχείς διακοπές στη συνήγορο Α. Παπαρούσου που ασχολήθηκε με το θέμα; Δεν αγνοεί ασφαλώς ο πρόεδρος την παράγραφο 2 του άρθρου 177 ΚΠΔ που προβλέπει ότι «αποδεικτικά μέσα που έχουν αποκτηθεί με ατιόποινες πράξεις ή μέσω αυτών δεν λαμβάνονται υπόψη στην ποινική διαδικασία». Οι δικαστές υποχρεούνται –και δεν ανήκει στην σφαιρά της δικαστικής τους ευχέρειας– να μην παίρνουν υπόψη τους παράνομα αποδεικτικά μέσα.

Εύλογο είναι το ερώτημα, γιατί η πολιτική αγωγή έκανε αυτές τις τόσο άσπαστες κινήσεις και μάλιστα στο μέσο της εξέτασης των τραπεζοϋπάλληλων; Δεν μπορούσε να τους προετοιμάσει από πριν, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι είναι υπάλληλοι της τράπεζας που φοβούνται να πουν όχι στ' αφεντικά;

Προφανώς, η πολιτική αγωγή είχε επαναπαυθεί, θεωρώντας ότι η Αντιτρομοκρατική την έχει δεμένη την υπόθεση και δεν έχουν καμιά σημασία οι τραπεζοϋπάλληλοι αυτόπτες μάρτυρες, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς δεν αναγνώριζαν τον Θεοφίλου με απόλυτη σιγουριά. Όταν άκουσε τον τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά να δηλώνει για τον Θεοφίλου –και μάλιστα δύο φορές– ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος», κατάλαβε πως το κατηγορητήριο κατέρρευσε. Ήταν η πολιτική αγωγή που παραδέχτηκε ότι ναι μεν το είπε αυτό ο Χαρδαλιάς, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε χρήση μιας αποσπασματικής φράσης, δήλωση με την οποία η ίδια η πολιτική αγωγή έβαζε τακρόπλακα στη σκευωρία κατά του Θεοφίλου. Όταν το επισημίναμε στο ρεπορτάζ μας, επικράτησε πανικός και γι' αυτό η πολιτική αγωγή αποφάσισε να κάνει «φροντιστήριο» στη μάρτυρα Πέππα, που είχε ήδη κάνει τη μισή της κατάθεση στο ακροατήριο, και τον εννοπομένοντα μάρτυρα Παντελαίου.

Παραθέτουμε εκτεταμένα αποσπάσματα από το διάλογο που είχε η συνήγορος υπεράσπισης Α. Παπαρούσου με τον μάρτυρα Παντελαίου:

Α. Παπαρούσου: Να σας ρωτήσω τώρα κάτι άλλο και συνγωγή αν σας βάλω να επαναλάβετε μερικά ζητήματα.

Παραμβαίνει ο πρόεδρος και επαναλαμβάνει δύο φορές τη φράση «όχι, να μην επαναλάβει κυρία συνήγορε». Η συνήγορος επιμένει διότι το μεγαλύτερο διάστημα η ίδια βρισκόταν σε άλλο δικαστήριο και έχει το δικαίωμα να ρωτήσει. Ο πρόεδρος αναγκάζεται να υποχωρήσει, με τη φράση «κάντε τις ερωτήσεις και θα δούμε». Το «θα δούμε» φάνηκε τι νόημα είχε, καθώς ακολούθησε ένας διάλογος μετ' εμποδίων.

Σημεία και τέρατα

Παρά ταύτα, το κατηγορητήριο κατέρ

Α. Παπαρούσου: Για πείτε μου σας παρακαλώ άκουσα, ότι είδατε ένα βίντεο. Αυτό τι βίντεο είναι;

Μάρτυρας: Βίντεο από τις κάμερες.

Α. Παπαρούσου: Αυτό το είδατε μόνος σας, κατ' ιδίαν;

Μάρτυρας: Μαζί με την κ. Πέππα και τον συνήγορο.

Σπ. Φυτράκης: Ακτίφ έγινε!

Εμφανώς ενοχλημένος ο πρόεδρος (γιατί άραγε;) χτυπάει με δύναμη το έδρανο και λέει στη συνήγορο: Τι μπορεί να πει ακόμη, τι είναι αυτό που ρωτάτε, σας παρακαλώ.

Α. Παπαρούσου: Αυτό το βίντεο παρακαλώ για ποιο λόγο το είδατε τώρα, την παραμονή της κατάθεσής σας στο δικαστήριο; Τι λόγο είχατε στο να δείτε αυτό το βίντεο;

Μάρτυρας: Γιατί είχε ρωτηθεί η κυρία Πέππα αν οι κάμερες της Τράπεζας βγάζουν βίντεο ή μόνο φωτογραφίες.

Α. Παπαρούσου: Μάλιστα, αυτό το θυμάμαι, είχε ρωτηθεί αυτό το ζήτημα. Αρα, εσείς τι θέλατε να απαντήσετε στο δικαστήριο παραπάνω; Γιατί το είδατε αυτό το βίντεο προκειμένου να καταθέσετε εδώ σήμερα; Μήπως για να ξαναθυμηθείτε τα πράγματα καλύτερα, για να είστε πιο σαφής;

Μάρτυρας: Το είδα για να θυμηθώ

Α. Παπαρούσου: Ποιος σας το προμήθευσε αυτό το βίντεο και που το είδατε;

Μάρτυρας: Η Διεύθυνση Ασφαλείας της Τράπεζας.

Α. Παπαρούσου: Για να σας βοηθήσει να θυμηθείτε καλύτερα και να έρθετε να τα πείτε στο δικαστήριο. Εδώ έχω μια ένσταση, το λέω στο δικαστήριο, το λέω και σε εσάς. Οι μάρτυρες καλούνται να καταθέσουν σύμφωνα με την μνήμη τους, έτσι όπως έχουν συγκρατήσει τα περιστατικά. Αυτό είναι μια υποβοήθηση της μνήμης. Εμάς δεν μας ενοχλεί, αλλά βλέπω ότι υπάρχει μια μεθόδευση ενδυνάμωσης μιας ειδικής μνήμης, η οποία δεν είναι η δική σας ως προς τα περιστατικά, αλλά είναι καταραφή που έχει γίνει στο βίντεο. Αυτό με απασχολεί κύριε μάρτυρα.

Νέα παρέμβαση του προέδρου που λέει δυο φορές στο μάρτυρα «μην απαντάτε. Να σας ρωτήσει πριν απαντήσετε». Και στη συνήγορο: «Ορίστε, κάντε ερωτήσεις».

Α. Παπαρούσου: Τι λέτε εσείς και πού έγινε αυτό;

Νέα παρέμβαση του προέδρου που λέει ότι τα είπε αυτά, ότι τα είδαν για να υποβοηθήσουν τη μνήμη τους!

Α. Παπαρούσου: Επανερχομαι στην πρώτη ερώτηση. Έχετε διαβάσει τις καταθέσεις σας;

Μάρτυρας: Ναι

Α. Παπαρούσου: Τις διαβάσατε. Γιατί τις διαβάσατε; Ποιος σας τις έδωσε;

Πρόεδρος: Άλλη ερώτηση κυρία συνήγορε (προφανώς προσπάθεια να μην αναφέρει ο μάρτυρας ποιος του έδωσε να διαβάσει τις καταθέσεις του).

Α. Παπαρούσου: Ποιος έδωσε τις καταθέσεις στο μάρτυρα να τις διαβάσει; Κοιτάξτε, κύριε πρόεδρε, έχουμε την πολιτική αγωγή, υπάρχει η τράπεζα, αλλά οι μάρτυρες εδώ δεν είναι μάρτυρες της πολιτικής αγωγής. Οι μάρτυρες είναι μάρτυρες του κατηγορητηρίου, οι οποίοι πρέπει να είναι αμερόληπτοι και να καταθέτουν πηγαία και αυθεντικά. Διότι, ξέρετε, οι κατηγορίες που έχουμε εδώ για τον κατηγορούμενο εί-

ναι ισόβιες. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι ανεπίτρεπτο που έγινε προετοιμασία του μάρτυρα για να καταθέσει αυτά που κατέθεσε.

Η συνήγορος υπεράσπισης μετά την ολοκλήρωση του διαλόγου της με τον μάρτυρα έκανε ένα σύντομο σχολιασμό γι' αυτή την παράνομη και αντιδικονομική ενέργεια της πολιτικής αγωγής, επισημαίνοντας και τις σοβαρές ευθύνες του προέδρου, που όφειλε να αποβάλει άμεσα αυτούς τους μάρτυρες από την αίθουσα του δικαστηρίου, να θεωρήσει τις καταθέσεις τους ως μη γενόμενες και να θέσει την πολιτική αγωγή μπροστά στις ευθύνες της.

«Αυτή η προεργασία που γίνεται για την υποβοήθηση της μνήμης του μάρτυρα είναι απαγορευμένη», σημείωσε η συνήγορος. «Γιατί είναι απαγορευμένη; Γιατί υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου. Ο μάρτυρας δεν έρχεται εδώ ως εκπρόσωπος της πολιτικής αγωγής, δεν στηρίζει κατ' ανάγκη την κατηγορία, είναι ο μάρτυρας που υπέδειξε ο εισαγγελέας, από τον τόπο που συνέβη το περιστατικό, και πρέπει πηγαία και αυθόρμητα να καταθέτει αυτά που γνωρίζει. Έχω δε και μια εντύπωση, ότι αυτά πρέπει να απασχολούν και εσάς, κύριε πρόεδρε. Διαπιστώνω με λύπη μου ότι δεν σας ενδιαφέρει ούτε αν έγινε ακτίφ –που λέει ο κύριος Φυτράκης– την προηγούμενη ημέρα, ούτε εάν έχει δει και τις καταθέσεις του έτσι ώστε να έρθει στοιχειωδώς προετοιμασμένος. Τι να πω, κύριε πρόεδρε, καινούργια δικαστικά ήθη είναι αυτά».

Ερωτήσεις στον μάρτυρα υπέβαλαν και οι Κ. Παπαδάκης και Σ. Φυτράκης. Παραθέτουμε τον καταληκτικό διάλογο του Παντελαίου με τον Σ. Φυτράκη:

Σπ. Φυτράκης: Σ' αυτή τη συγκέντρωση που κάματε, πού καταλήξατε; Είναι αυτός ο δράστης ή δεν είναι; Τι είπατε;

Μάρτυρας: Δεν καταλήξαμε.

Σπ. Φυτράκης: Αρνητικώς; Είπατε, δηλαδή, ότι εμείς δεν μπορούμε να πούμε αν είναι ή δεν είναι; Ετσι;

Μάρτυρας: Ούτε ότι είναι μπορούμε να πούμε, ούτε ότι δεν είναι.

Σπ. Φυτράκης: Δεν μπορείτε λοιπόν με βεβαιότητα να πείτε, ότι εμείς που κάναμε και μια ειδική σύσκεψη τραπεζοϋπάλληλων, καταλήξαμε στη σύσκεψή μας αυτή, που έγινε χτες, ότι είναι ή δεν είναι. Με βάση αυτά που έχετε δει κιόλας. Ετσι;

Μάρτυρας: Δεν καταλήξαμε.

Από τις απαντήσεις του μάρτυρα προκύπτει σαφέστατα, ότι παρά τα «μαγειρέματα», παρά το «φροντιστήριο» που προηγήθηκε, δεν τόλμησαν να φτάσουν στο σημείο να ενοχοποιήσουν τον Θεοφίλου. Δεν τόλμησαν, γιατί και αυτοί έχουν καταλάβει, ότι είναι αθώος και παραπέμφθηκε με χοντροκομμένη κατασκευή από την Αντιτρομοκρατική.

ΥΓ1: Υπενθυμίζουμε, ότι στη φάση της κύριας ανάκρισης, την οποία διενήργησε η Αντιτρομοκρατική (κατ' ανάθεση των εφετών ειδικών ανακριτών, που δεν πήραν οι ίδιοι τις καταθέσεις), στους τραπεζοϋπάλληλους αυτόπτες μάρτυρες δεν επιδείχθηκαν φωτογραφίες του Θεοφίλου, για να διαπιστωθεί μη τυχόν και τον αναγνωρίζουν. Γιατί αυτή η «παράλειψη»; Οχι βέβαια από ατζαμοσύνη ή ερασιτεχνισμό της Αντιτρομοκρατικής. Δεν έδειξαν φωτογραφίες του Θεοφίλου για να μην εισπράξουν την απά-

νηση «δεν είναι αυτός» ή «δεν τον αναγνωρίζουμε». Απαντήσεις που θα εγγράφονταν στα υπερασπιστικά επιχειρήματα του κατηγορούμενου και θα κλόιζαν τη «βεβαιότητα» με την οποία τον τύλιξε η Αντιτρομοκρατική. Τώρα, σ' αυτούς τους ίδιους ανθρώπους, που τότε δεν έδειξαν φωτογραφίες του Θεοφίλου, κάνουν... φροντιστήριο με οπτικο-ακουστικά μέσα, για να τους φρεσκάρουν τη μνήμη, μπας και καταφέρουν να πάρουν απ' αυτούς κάτι υπέρ της κατηγορίας και να διασκεδάσουν την κατάσταση Χαρδαλιά, ότι «μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία».

ΥΓ2: Στην τέταρτη συνεδρίαση ο πρόεδρος απαίτησε από τους γονείς του Τ. Θεοφίλου να αποχωρήσουν από την αίθουσα όσο καταθέτουν άλλοι μάρτυρες, διαφορετικά θα εξαιρεθούν από μάρτυρες. Οι γονείς του Θεοφίλου δεν ήταν αυτόπτες μάρτυρες και δε θα καταθέσουν για τα περιστατικά, οπότε δεν έχει σημασία αν θ' ακούσουν τους αυτόπτες μάρτυρες. Στην προηγούμενη συνεδρίαση, η μάρτυρας Πέππα παρέμεινε στην αίθουσα καθ' όλη τη διάρκεια της κατάθεσής του συναδέλφου της που προηγήθηκε. Κάποια στιγμή, μάλιστα, της ξέφυγε και είπε «όπως ανέφερε ο συνάδελφος». Ο πρόεδρος δεν ενοχλήθηκε καθόλου. Δεν της έκανε καν παρατήρηση. Δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να αρθρώσει μια οποιαδήποτε δικαιολογία για το γεγονός ότι επέτρεψε σε αυτόπτη μάρτυρα να είναι μέσα στην αίθουσα και να ακούει την κατάθεση άλλου αυτόπτη μάρτυρα (να πει π.χ. ότι δεν είχε προσέξει πως ήταν μέσα στην αίθουσα η μάρτυρας). Ο πρόεδρος άκουσε ότι οι μάρτυρες πέρασαν από «φροντιστήριο» για να ετοιμάσουν τις καταθέσεις τους και πάλι δεν είπε τίποτα.

Οι τελευταίοι σπασμοί

Στη συνεδρίαση της Δευτέρας 9 Δεκέμβρη, είχαμε έναν ακόμη μάρτυρα, πελάτη της τράπεζας, ο οποίος άλλαξε την κατάθεσή του. Ο Φανούρης Σάμιος άρχισε να καταθέτει την Παρασκευή 6 Δεκέμβρη και είπε κάποιες πράγματα, τα οποία ήρθε και άλλαξε στη συνεδρίαση της Δευτέρας. Εντός τριών ημερών ο μάρτυρας ήρθε και «διόρθωσε» την κατάθεσή του, επικαλούμενος λάθος... κατά την εκφορά του λόγου! Υποτίθεται ότι ο εν λόγω μάρτυρας δεν πήρε μέρος στο «φροντιστήριο» της Alpha Bank, διότι δεν είναι υπάλληλος της τράπεζας. Τα γεγονότα, όμως, όπως θα τα παραθέσουμε στη συνέχεια, αποκάλυπτουν «διορθωτική παρέμβαση» στο χρόνο που μεσολάβησε ανάμεσα στις δύο δόσεις της κατάθεσής του. Εμείς θα μείνουμε στα γεγονότα για να μπορεί ο αναγνώστης να κάνει ελεύθερα τις κρίσεις του. Ενα μόνο ερώτημα θα βάλουμε εισαγωγικά: είναι τυχαίο ότι αυτή η προκλητική «επεξεργασία» μαρτύρων, η οποία μάλιστα γίνεται με ιδιαίτερα χοντροκομμένο τρόπο, έγινε μετά την ομολογία του τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής και ενορχηστρωτή της σκευωρίας κατά του Τ. Θεοφίλου, Ε. Χαρδαλιά, ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος»;

Ο μάρτυρας Φ. Σάμιος κατέθεσε την Παρασκευή 6 Δεκέμβρη και είπε σημαντικά πράγματα για τη ληστεία. Από το πρώτο κιόλας μέρος της κατάθεσής του ήταν μεγάλη η πίεση που του ασκήθη-

στη δίκη Θεοφίλου

ρευσε και δεν αναστηλώνεται με τίποτα

κε από τον πρόεδρο Μ. Χατζηθαθανασίου και την εισαγγελέα Οικονομίου, διότι με όσα υποστήριζε ουσιαστικά ακύρωνε μεγάλο μέρος των καταθέσεων των δύο τραπεζοϋπάλληλων που είχαν περάσει το «φροντιστήριο». Το επίμαχο σημείο ήταν αν, αμέσως μετά τη φυγή των ληστών από την τράπεζα, οι τραπεζοϋπάλληλοι άνοιξαν την πόρτα και είχαν τη δυνατότητα να δουν τη συμπεριφορά των ληστών με τον ταξιδιάρχη Μίχα και το φόνο του τελευταίου. Η λογική και η κοινή πείρα, βέβαια, διδάσκουν πως δεν είναι δυνατόν μετά από μια ληστεία να ορμήσεις πίσω από τους ληστές, παρακολουθώντας τη διαφυγή τους, αλλά ας κάνουμε πως ξεχάσαμε και τη λογική και την κοινή πείρα και ας δούμε τους διαλόγους κατά το πρώτο μέρος της κατάθεσης Σάμιου:

Φανούριος Σάμιος: Αφού εξήλθαν, εγώ τουλάχιστον από την πλευρά μου νόμιζα ότι είμαστε κλειδωμένοι στο κατάστημα, μέχρι να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι ανοιχτά. Γιατί πήραν τα κλειδιά και είπαν ο ένας στον άλλον «κλειδώσε, κλειδώσε».

Πρόεδρος: Ο ένας στον άλλο ληστή είπτε ή απευθύνθηκαν στους υπαλλήλους;

Φ. Σάμιος: Οχι, όχι.

Πρόεδρος: Αμέσως μόλις βγήκαν ακούστηκαν πυροβολισμοί;

Φ. Σάμιος: (Δεν ακούγεται).

Πρόεδρος: Ξέρετε από όπλα;

Φ. Σάμιος: Οχι, όχι.

Πρόεδρος: Όταν βγήκαν, εσείς τους παρακολουθήσατε για να δείτε τις κινήσεις τους;

Φ. Σάμιος: Οχι, όχι. Όταν βγήκαν έξω, εμείς, τουλάχιστον εγώ, αλλά νομίζω και τα ίδια τα παιδιά, οι υπάλληλοι της τραπεζής, από το αρχικό σοκ που είχαν υποστεί νομίζαμε - και με τα λεγόμενα «κλειδώστε την πόρτα» - ότι ήμασταν κλειδωμένοι στο κατάστημα. Μέχρι να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι ξεκλειδωτή η πόρτα, ψάχναμε κλειδιά, και μετά πάτησα το χερσούλι και άνοιξε. Ετσι είχαν περάσει κάποια λεπτά.

Πρόεδρος: Είχαν ακουστεί οι πυροβολισμοί;

Φ. Σάμιος: Είχαν ακουστεί οι πυροβολισμοί.

Πρόεδρος: Δεν πλησίασε κάποιος από τους υπαλλήλους στην πόρτα για να δει τι γίνεται έξω;

Φ. Σάμιος: Λοιπόν, ανοίξαμε την πόρτα, βγήκα εγώ στο πρώτο πλατύσκαλο έξω...

Πρόεδρος: Είχαν γίνει (οι πυροβολισμοί);

Φ. Σάμιος: Είχαν τελειώσει οι πυροβολισμοί και μετά από τρία με τέσσερα λεπτά διαπιστώσαμε ότι η πόρτα είναι ανοιχτή και ψάξαμε να δούμε πώς θα ανοίξουμε.

Πρόεδρος: Όταν βγήκαν οι δράστες, κανείς από τους υπαλλήλους δεν πήγε στην πόρτα να κοιτάξει έξω;

Φ. Σάμιος: Οχι.

Πρόεδρος: Μήπως δεν θυμάστε καλά;

Φ. Σάμιος: Απ' έξω μπορούσαμε να δούμε μερικά σημεία, γιατί είναι τζαμαρία. Και εγώ ήδη από έξω δεν έβλεπα εκεί που έγιναν οι πυροβολισμοί, αλλά έβλεπα ένα σημείο στο περίπτερο. Ενδεχομένως μέσα από το γκισέ να έβλεπαν την είσοδο της πλατείας. Δεν ξέρω τι εικόνα θα είχαν εκεί, αλλά εκείνη την στιγμή δεν πήγε κανένας. Πέρασαν ένα

δύο λεπτά.

Στο σημείο αυτό παρενέβη ο συνήγορος Κ. Παπαδάκης και είπε: **Επομένως, είτε ψέματα ο κ. Παντελαΐος. Μια χαρά πάμε, ένα-ένα βγαίνουν.**

Πρόεδρος: Ηρθε εδώ ο κ. ταμίας (σ.σ. ο Θ. Παντελαΐος) και μας είπε ότι κούταξε από την πόρτα και είδε το περιστατικό της συμπλοκής ενός εκ των δραστών με τον Μίχα. Λέει ψέματα;

Φ. Σάμιος: Δεν μπορώ να αμφισβητήσω αυτό, γιατί η τράπεζα έχει τζαμαρία. Είναι τζάμι μπροστά, τζάμι δεξιά.

Εισαγγελέας: Δηλαδή ο Παντελαΐος βγήκε χωριστά από εσάς και έκανε λεπτομερή περιγραφή. Μας είπε μάλιστα ότι σε απόσταση 10 μέτρων από το σημείο που είναι η τράπεζα είδε πως ο Μίχας πλησίασε τον δράστη από πίσω και έγινε κάποια συμπλοκή. Εσείς τώρα μας λέτε άλλα.

Φ. Σάμιος: Εγώ τέτοια πράγματα δεν είδα, δεν μπορώ να σας βοηθήσω.

Εισαγγελέας: 'Η από σύγχυση δεν μπορείτε να θυμηθείτε; Ποιος λέει αλήθεια και ποιος ψέματα;

Ο συγκεκριμένος αυτόπτης μάρτυρας έκανε σκόνη τις καταθέσεις των δύο υπαλλήλων της τράπεζας, οι οποίοι είχαν περάσει το «φροντιστήριο», υποστηρίζοντας ότι κανένας απ' όσους ήταν μέσα στην τράπεζα δεν μπορούσε να δει τη συμπλοκή που κατέληξε στο φόνο του Μίχα. Στράφι πήγαν η αναπαράσταση που έστειλε μπροστά στο δικαστήριο η πολιτική αγωγή. Αυτή η αναπαράσταση, βέβαια, εκτός από κακότεχνη ήταν και «άλλα αν' άλλων», όπως θα δούμε παρακάτω, αλλά επί του παρόντος μένουμε στην κατάρτησή του συγκεκριμένου μάρτυρα, η οποία αμφισβητείται τόσο ποσοτικά από πρόεδρο και εισαγγελέα (γιατί άραγε αμφισβητήθηκε η κατάθεση μόνον αυτού του μάρτυρα;), που βάζουν ένα δίλημμα σ' αυτόν τον άνθρωπο: θα πρέπει να πει ότι οι τραπεζοϋπάλληλοι, άνθρωποι τους οποίους βλέπει καθημερινά, με τους οποίους ενδεχομένως έχει κοινωνικές σχέσεις (μικρή είναι η κοινωνία της Πάρου), λένε ψέματα. Για μας, αυτή η πίεση ουσιαστικά λειτουργούσε σαν εκβιασμός του μάρτυρα.

Μόλις τελείωσε αυτός ο διάλογος, ο Κ. Παπαδάκης ζήτησε να ολοκληρωθεί η εξέταση του μάρτυρα και μετά να διακοπεί η συνεδρίαση. Προφανώς διείδε τον κίνδυνο να επιχειρηθεί κάποιος είδους «φροντιστήριο» και σ' αυτόν τον μάρτυρα και να επανέλθει «διαβασμένος» στην επόμενη συνεδρίαση. Η συνεδρίαση, όμως, διακόπηκε λόγω παρέλευσης του ωράριου και ο μάρτυρας Σάμιος πρόλαβε να εξεταστεί μόνο για 17 λεπτά. Με το που κλήθηκε να συνεχίσει την κατάθεσή του ο Σάμιος, τη Δευτέρα, ο πρόεδρος, με το επιχείρημα ότι πρέπει να θυμηθούμε τι είπε στην προηγούμενη συνεδρίαση, ζήτησε από τη γραμματέα να διαβάσει τι καταγράφτηκε στα πρακτικά. Ο συνήγορος υπεράσπισης Σ. Φυτράκης ζήτησε να σταματήσει η ανάγνωση των πρακτικών. Θύμισε στον πρόεδρο, ότι ο μάρτυρας δεν αναγνώρισε τον Θεοφίλου ως δράστη της ληστείας και σημείωσε το αυτονόητο: όλοι θυμόμαστε τι ειπώθηκε την Παρασκευή.

Ο πρόεδρος επανέλαβε την ερώτηση που τόσες φορές είχε κάνει στην προηγούμενη συνεδρίαση και -ω του θαύματος!- «ο τυφλός ανέβλεψε».

Φ. Σάμιος: Αναφερόμουν προηγουμένως (σ.σ. εννοεί στην προηγούμενη συνεδρίαση) «εμείς», ενώ εγώ νόμιζα ότι η πόρτα ήταν κλειστή και όχι «εμείς». Αυτό το διορθώνω, γιατί ήταν λάθος στην εκφορά του λόγου μου. Δεν μπορώ να ξέρω. Δεν μπορώ να ξέρω τις κινήσεις των άλλων υπαλλήλων και εάν κάποιοι απ' αυτούς είδε τα περιστατικά έξω από την τράπεζα.

Πρόεδρος: Αυτό μας λέτε;

Φ. Σάμιος: Ναι.

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς μεσολάβησε, αλλά δεν είναι και δύσκολο να σκεφθεί κανείς ότι μέχρι και απειλή για ψευδορκία μπορεί να δέχτηκε παρασκηνιακά. Το «λάθος στην εκφορά του λόγου μου» ήταν καθαρά ξένος λόγος στο στόμα του μάρτυρα. Πέραν αυτού, η «εκφορά του λόγου» παρατέθηκε στην ολότητά της παραπάνω και μπορεί εύκολα ο καθένας να συναγάγει τα συμπεράσματά του. Άλλα έλεγε -με μεγάλη σαφήνεια, μάλιστα- την Παρασκευή ο μάρτυρας και άλλα ήθελε και είπε τη Δευτέρα.

Είναι προφανές ότι «κάτι» γίνεται με τους μάρτυρες, όταν τελειώνει η κάθε συνεδρίαση του δικαστηρίου. Οργιάζει το παρασκηνίο κι αυτό είναι πλέον πέρι από κάθε αμφιβολία. Αν υπάρχει ένα ερώτημα, αυτό αφορά μόνο το κίνητρο που έχει η πολιτική αγωγή και προσπαθεί να ξαναμετατρέψει σε κτίριο-ετοιμόροπο έστω -ένα κατηγορητήριο που κατέρρευσε εκ θεμελίων με τις καταθέσεις των ασφαλιτών της Αντιτρομοκρατικής και ιδιαίτερα του αρμόδιου τμηματάρχη Ε. Χαρδαλιά.

Φυσικά, μετά τον πρόεδρο και την εισαγγελέα ακολούθησαν οι συνήγοροι υπεράσπισης, οι οποίοι -διακοπόμενοι συχνά από τον πρόεδρο που τους υπενθύμιζε την απάντησή που έδωσε ο μάρτυρας στον ίδιο- ενίσχυσαν τη βεβαιότητα για την αθωότητα του Θεοφίλου.

Σταχυολογούμε μερικές από τις ερωτήσεις του Κ. Παπαδάκη: Από τις καταβασμένες περιόδους μπορεί να δει κανείς έξω; - Θυμάστε εάν κάποιος από τους υπάλληλους αφηγήθηκε σε σας και στους υπόλοιπους αυτά που είδε μέσα από τις περσίδες να γίνονται έξω; - Εφεραν κανένα αντικείμενο απ' έξω στην τράπεζα; - Σας επέδειξε ως πειστήριο κανένα καπέλο ή οποιοδήποτε αντικείμενο για να το αναγνωρίσετε; Σε όλες αυτές τις ερωτήσεις ο μάρτυρας απάντησε **αρνητικά!**

Ο Σ. Φυτράκης κατέληξε με την κομβική ερώτηση: «Εσείς τον θυμάστε σαν έναν από τους δράστες της ληστείας και της ανθρωποκτονίας στην Πάρο;». Και ο μάρτυρας απάντησε έντιμα: **«Όσο και εάν έχω προσέξει τον κύριο, δεν μου θυμίζει κάτι.»** «Δεν σου θυμίζει κάτι; Εντάξει», έκλεισε τη συζήτηση ο συνήγορος.

Στο «φροντιστήριο» που υπέστησαν οι μάρτυρες και στα κίνητρα που βρίσκονται πίσω απ' αυτό επανήλθαν αμέσως μετά οι συνήγοροι.

«Πρέπει να πω ότι η προχθεσινή μέρα μας επεφύλαξε μια δυσάρεστη έκπληξη», σημείωσε εισαγωγικά ο Κ. Παπαδάκης. Και συνέχισε: «Δυσάρεστη έκπληξη όχι για την έκβαση των μαρτυρικών καταθέσεων, όσο για την αποκάλυψη του τρόπου προετοιμασίας των μαρτύρων από την προτεραιότητα της προηγούμενης δικασίμου μέχρι την επομένη, με σκοπό τη διαμόρφωση των καταθέσεών τους προς την υπηρεσία της σκοπιμότητας της ενοχοποίησης του κατηγορούμενου. Τη σκυτάλη της Αντι-

τρομοκρατικής Υπηρεσίας παρέλαβε η Alpha Bank, η Διεύθυνση Ασφαλείας της, άγνωστο με ποιο κίνητρο. Και το λέω γιατί, εάν ο δικονομικός ρόλος της υπεράσπισης, συνταγματικά και δικονομικά επιτρεπτός, είναι η υπεράσπιση και η αθώωση του κατηγορούμενου, ο στόχος οποιασδήποτε πολιτικής αγωγής δεν μπορεί να είναι η ενοχοποίηση ενός συγκεκριμένου κατηγορούμενου, αλλά η ανεύρεση του πραγματικού ενόχου. Εδώ τίθενται ερωτήματα. Πώς είναι δυνατόν η Alpha Bank να έχει τη σκοπιμότητα της ενοχοποίησης του συγκεκριμένου κατηγορούμενου;

Αυτό καθαυτό το φροντιστήριο το οποίο έγινε και η υποβολή των μαρτύρων, μεσοψής της συνεδρίασης, σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις περιεχομένων των καταθέσεών τους, κατά τη γνώμη μου είναι πρωτοφανές και **αγγίζει τα όρια της αξιόπονης πράξης.** Ας δούμε επί της ουσίας τι άλλαξε».

Αφού αναφέρθηκε αναλυτικά στα σημεία των καταθέσεών τους που άλλαξαν οι μάρτυρες μετά το «φροντιστήριο», ο Κ. Παπαδάκης συνέχισε:

«Αυτά τα πράγματα είναι χοντρά ψέματα. Δεν ξέρω με ποια λογική αποφασίστηκε να τεθούν. Είναι προφανές ότι η ανάγκη που γέννησε όλα αυτά είναι το γεγονός ότι, μετά από τις καταθέσεις των μαρτύρων της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας, βγήκε κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο σε βάρος του Θεοφίλου, τουναντίον αμφισβητήθηκαν και οι ελάχιστες ενδείξεις με τις οποίες ξεκίνησε η δίκη. Ούτε από τις καταθέσεις των μαρτύρων μέχρι τη στιγμή εκείνη προέκυπτε, όχι ενοχοποίηση του Θεοφίλου, αλλά η ίδια η ταυτοποίηση του δράστη με το καπέλο, η ίδια η ύπαρξη του καπέλου και το κατά πόσο και εάν υπήρχε οποιαδήποτε άλλη ένδειξη που θα οδηγούσε στην ταυτοποίηση του δράστη με το καπέλο, όπως τα δακτυλικά αποτυπώματα.

Δεν είναι, επίσης, ανάξιες επισήμανσης οι καταθέσεις άλλων μαρτύρων, όπως του Καρασαντέ, ο οποίος, σε αντίθεση με τον Παντελαΐο, είδε από πολύ κοντινή απόσταση και περιγράφει άλλον δράστη συμπλεκόμενο με τον Μίχα και όχι το δράστη που φερόταν το καουμπόικο καπέλο, αλλά το δράστη με το μακρυμάνικο, το μπλε μπουφάν και το λευκό φουλάρι, που τα έδειξε στη φωτογραφία. Είναι επίσης αξιοεπισήμανσης το γεγονός ότι ο μάρτυρας Σακίτης αναφέρει μία πλειάδα πυροβολισμών προς τον κόσμο, που δεν είναι δυνατόν να έχουν συμβεί και δεν επιβεβαιώνονται από τον περιορισμένο αριθμό καλύκων που βρέθηκαν στον τόπο της συμπλοκής.

Και τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην αναπαράσταση που έγινε με τη συνδρομή του συναδέλφου της πολιτικής αγωγής, για να θέσω υπόψη του δικαστηρίου σας, ότι ήτανε ωραία σκηνοθετικά, αλλά στηριζόταν σε λάθος στοιχεία. Το λάθος σενάριο έγκειται στο εξής: είδαμε τον συναδέλφο, με τη βοήθεια του Παντελαΐου, να παριστάνει τον Μίχα με το χέρι ψηλά και τον δράστη να του βάζει το όπλο από τα δεξιά στην κοιλιά. Αν δείτε την ιατροδικαστική έκθεση, θα δείτε ότι **δεν υπάρχει στο δεξί μέρος στην κοιλιά κανένας πυροβολισμός στον Μίχα. Υπάρχουν τέσσερις σφαίρες στον Μίχα, οι τρεις είναι από αριστερά.** Είναι στο λαιμό, στον ώμο και κάτω από την κοιλιά. Ο μόνος δεξιός πυροβολισμός είναι στο αντιβράχιο (το αντιβράχιο είναι ο πήχης μεταξύ του αγκώνα και του καρπού). Συνεπώς, η προσπάθεια δεν στέφθηκε με επιτυχία».

Η τελευταία αναφορά του συνηγού είναι «όλα τα λεφτά». Εκαναν «φροντιστήριο» στους μάρτυρες, έστησαν ακόμη και αναπαράσταση, στο πλαίσιο της οποίας ο μάρτυρας επιβεβαίωσε το σενάριο που του υπέδειξε ο συνήγορος, όμως **δεν φρόντισαν η αναπαράστα-**

ση να μοιάζει με τα πραγματικά περιστατικά! Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής έδειξε και ο μάρτυρας «επιβεβαίωσε», πως ο Μίχας πυροβολήθηκε δεξιά στην κοιλιά, ενώ ο Μίχας έχει πυροβοληθεί στο αριστερό μέρος του σώματός του! Όπως λέει μια παροιμία, αγαπάει ο θεός τον κλέφτη, όμως αγαπάει και τον νοικοκύρη. Με κυνισμό και αθλιότητα πήγαν να «στήσουν» δήθεν αυτόπτες μάρτυρες, αλλά έπεσαν οι ίδιοι στο λάκκο της αθλιότητάς τους. Γι' αυτό και μετά την αποκάλυψη του Κ. Παπαδάκη επικράτησε μούγκα στη στρουγκά της προηγουμένως λαλιότατης πολιτικής αγωγής.

«Ποιο είναι το συμπέρασμα μέχρι την ώρα που έχουμε εξετάσει όλους τους μάρτυρες και τους αστυνομικούς, δηλαδή την ομάδα της Αντιτρομοκρατικής που είχε την ευθύνη της συλλογής του υλικού;», αναρωτήθηκε ο Σ. Φυτράκης. «Μάθαμε ότι και η τράπεζα έκανε ειδικά σεμινάρια την τελευταία βδομάδα, για να βοηθήσει τους μάρτυρες (το λέω εντός εισαγωγικών), να βοηθήσει να πουν ότι αυτός είναι ο δράστης, να τελειώνουμε».

(Πρόεδρος: Ποιος αυτός; Είπε κανείς μάρτυρας τέτοιο πράγμα;).

«Για να πούνε κάμανε τα σεμινάρια, δεν τα κάμανε για να μην πούνε. Όλοι οι μάρτυρες, όμως, που κατέθεσαν και πρώτα-πρώτα οι τραπεζοϋπάλληλοι δεν αναγνωρίζουν τον κατηγορούμενο ως δράστη και εμπλακέντα στην υπόθεση. Αυτό είναι το βασικό δεδομένο της υπόθεσης, όλα τα άλλα είναι μια συζήτηση για να παίζουμε. Είναι ή δεν είναι το βασικό συμπέρασμα αυτό, ότι δεν αναγνωρίζεται από κανέναν εκ των υπαλλήλων της τράπεζας και από τα τρίτα πρόσωπα που εμπλέκονται μέσα στην τράπεζα, ότι ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος, ο Θεοφίλου, ήταν εκεί, που αναγνωρίζουμε, αυτός ήταν με το καπέλο, χωρίς καπέλο, ό,τι θέλετε;

Το δεύτερο, που δεν υπήρχε στη δικογραφία, είναι ότι το υποτιθέμενο βασικό εύρημα τριγυρούσε εκεί μέσα. Σε μια σακούλα το είχαν βάλει. Δεν λέει κανείς, ούτε η κυρία που πήγε και υπογράφει ότι παρέλαβε τα πειστήρια στην πρώτη εργαστηριακή έκθεση, δεν λέει ότι το πήρε. Απεναντίας, υπάρχει ένα έγγραφο δυο μέρες μετά, που λέει ότι απεστάλησαν εκεί πάνω τα πειστήρια. Αυτό έχει μια αξία, όταν θα μπορούμε στο τεχνικό και μοναδικό στοιχείο, για να στηρίξουμε την εκδοχή ενοχής. Το οποίο αυτό καθαυτό δε φτάνει ως αποδεικτικό στοιχείο για να στηρίξει την ενοχή κατηγορούμενου γι' αυτά τα αδικήματα. Είτε έτσι αποδειχτεί είτε αλλιώς.

Αρα, ως την ώρα, υπάρχουν επαρκείς αμφιβολίες. Και επειδή η αμφιβολία δεν είναι ακριβής όρος, **δεν υπάρχει δεδομένο ότι ο κατηγορούμενος ήταν στη ληστεία της τράπεζας.**

Με το γνωστό καυστικό του χιούμορ, ο Σ. Φυτράκης αναφέρθηκε και σ' άλλη μία κραυγαλέα αντίφαση της πολιτικής αγωγής. Από τη μια λένε ότι οι ληστές όταν μπήκαν στην τράπεζα πείραξαν τις κάμερες για να μην τους παίρνουν και από την άλλη φέρνουν βίντεο που τους έχουν καταγράψει. Φαίνεται ότι αυτά τα μηχανάκια δαιμονιωδώς αντιδρούν και ξαναγυρίζουν και παίρνουν, κι ας τα 'χουν αλλάξει οι ληστές, σχολίασε ο συνήγορος. Να φέρουμε κάποιον τεχνικό να μας εξηγήσει πώς γίνεται αυτό.

Ο μόνος μάρτυρας που κατέθεσε αντικειμενικά και χωρίς υστεροβουλία, χωρίς διάθεση να κλονίσει την απόλυτη βεβαιότητα για την αθωότητα του Τ. Θεοφίλου, ήταν ο παριανός ταξιδιάρης Αντ. Μπακίτης, φίλος του θύματος, που έζησε τα γεγονότα της ανθρωποκτονίας από πολύ κοντά και με τεταμένη την προσοχή του προς τα γεγονότα, γιατί προστάθηκε να αποτρέψει τον Μίχα

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Καλή διαφήμιση έγινε τελικά στον Notis, με αποτέλεσμα να κατακλυστεί το κατά Βαγγέλη Γιαννόπουλο «κέντρο πολιτισμού» που τον φιλοξενούσε. Φυσικά όχι πια μαζί με την αντίφα Δέσποινα, αλλά με τον εκλεκτό του Περισσού (μην ξαναγράψουμε τα χιλιοειπωμένα). Σ' αυτό βέβαια συνέβαλε τα μάλα και το «αλάνθαστο κριτήριο του πάνσοφου λαού»... Με φόντο τον Παρθενώνα που προβαλλόταν στον τοίχο, ντυμένος με στολή παραλλαγής και έτοιμος «να ακονίσει την ξιφολόγχη του στον δρόμο» όπως επιτάσσει ο έγκλειστος αρχηγός, ο αοιδός ανέπτυξε αηδώς πρώτα τις πολιτικές θέσεις του και στη συνέχεια εξύμνησε τον πολιτισμό που σεμνά υπηρετεί με τα τραγούδια, την αμφίεση, την ιδεολογία και τη στάση του...

Σε παραλήσιο πολιτικό χώρο, ο βουλευτής Τρικάλων της παλιάς Πλατείας Δημοκρατίας Μιχάλης Ταμήλος, προέβη σε ένα εκπληκτικό και αξιομνημόνευτο πολιτικό σχόλιο, λέγοντας: «Είναι άδικο ό,τι συμβαίνει στην ελληνική κοινωνία να το ρίχνουμε στην κυβέρνηση. Δεν υπάρχει περίπτωση ποτέ η κυβέρνηση στην Αθήνα να λύσει το πρόβλημα μιας οικογένειας που μένει στην επαρχία. Οι βουλευτές δεν πλησιάζουν τον πρωθυπουργό για αυτό και ο κόσμος εκλέγει την τοπική αυτοδιοίκηση. Οι πολίτες δεν μπορούν να ενημερωθούν σωστά για το γεγονός ότι το να ανάβεις μαγκάλια στο σπίτι σου είναι επικίνδυνο; Η ατομική υπευθυνότητα είναι πολύ σημαντική υπόθεση». Να τον χαιρέται το τρικαλινό προλεταριάτο που τον εξέλεξε και όλοι εμείς που τον «απολαμβάνουμε»...

Το κακό τρίτωσε με την ολική επαναφορά του Θεόδωρου Πάγκαλου, που εξέφρασε τη στήριξή του στην «Πρωτοβουλία των 58», λέγοντας ωστόσο ότι «έχει συρρεύσει όλο το σημερινό και προσπαθεί να κάνει την κίνηση των 58 σαν να είναι δική τους». Ο ασυγκράτητος πολιτικός εξέφρασε την πεποίθησή ότι η «Πρωτοβουλία των 58» πρέπει να κατεβεί στις ευρωεκλογές και πρόσθεσε (παραθέτουμε τη δήλωση προς χρήση από τις αρμόδιες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, με ιδιαίτερη έμφαση στις τελευταίες φράσεις, ιδιαίτερου πολιτικού αλλά και γραμματικού βάρους): «Εάν δεν θεωρείται καπέλωμα η παρουσία μου, όπως κινδύνευε να θεωρηθεί, θα πήγαινα. Αλλά, με συγχωρείτε, δεν θεωρώ και τόσο ευχάριστο το γεγονός ότι πήγε εκεί ο κ. Σημίτης. Ο κ. Βενιζέλος πήγε εκεί διότι είναι ο πρόεδρος του ΠαΣοΚ, αυτό εκφράζει την πρόθεση του ΠαΣοΚ να συνεργαστεί και αυτό είναι μια θετική κίνηση. Τι πάει να πει πρώην πρωθυπουργός; Ο κ. Σημίτης μάς οδήγησε στην ήττα και κάλυψε αυτά που συνέβησαν από το 2002 μέχρι την ήττα. Με τον εκτελεστικό των παλαιών που αναζητούν με αυτόν τον τρόπο να βρουν μια θέση στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ και έχουν το ψώνιο σε μεγάλη ηλικία να μην καταλαβαίνουν ότι η ζωή κάποτε τελειώνει και τα αξιώματα κάποτε έχουν ένα ηλικιακό όριο που δεν τίθεται για όρους ρατσισμού ούτε είμαι υπέρ του οι άνθρωποι που είναι πάνω από μια ηλικία πρέπει να αποσυρθούν από τα δημόσια αξιώματα. Δεν μπορεί, δηλαδή, ο πρωθυπουργός να είναι 80 ετών. Ξέρετε τι ψώνια υπάρχουν; Ούτε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να είναι 90 ετών. Είναι καιρός να περάσουμε σε νέες ηλικίες, διότι έχουμε καταντήσει σαν την κομμουνιστική Κίνα, όπου το Πολιτικό Γραφείο έχει μέσο όρο 75 ετών».

«Ο δρῆαμβος της αυθεντικής ζωής βρίσκεται στο περιδῶριο. Δεν μπορεί να βρεθεί στον καλοκαθισμένο άνθρωπο που δεν ρισκάρει τίποτα» (Θωμάς Κοροβίνης).

Άλλο ν' ασκήσεις κι άλλο να σκίσεις έφεση. Άλλο το έργο της δικαιοσύνης κι άλλο η δικαιοσύνη των έργων. Τα υπεραστικά μυαλά έχουν χάσει τον μπουσούλα, μπουσουλώντας σαν πειθήνια σκυλάκια μπρος στο χαλί και στο χαλί της μικρότητας της αυτού μεγαλειότητας. Απειροί πάπυροι γεμάτοι αιτιολογήσεις της καταπίεσης, εδραιωμένοι στο φόβο και στην υποταγή. Πτυχία σε πάπυρο για να σε προσελκύσουν στο ματρί, στο δέντρο των ανθρώπων (man tree). Παγίδες για γίδες, εγωπρόβατα που αποζητούν «ζήτω», εκλεκτοί προσκεκλημένοι, έτοιμοι να γονατίσουν μπρος στον ένδοξο ηγέτη που τον περιμένει το άδοξο τέλος. Γιατί παπά παχύ έφαγες παχιά φακή; Αρκετά με τους γλωσσολόγους, με τα σφιγγμένα σαν πέτρα χείλη, υποταγμένα στο πετραχίλι. Ας εκπαιδευόμαστε τα παιδιά με γλωσσολύπες. Να λυθούν οι γλώσσες. Να λυθούν κι οι καρχαρίες, τα πιράνχας κι οι φάλαινες, να σημάνε γενική επίθεση κατά των εχθρών της ζωής. Να επιτεθεί η πλάση και να πλάσει το υλικό της πιο όμορφης ιστορίας. Ενάντια σε ό,τι πλαστό και πλαστικό.

Κοκκινικοφίτσα

να κινηθεί κατά των ληστών. Με την κατάθεση του διέψευσε την τριάδα των «επεξεργασμένων» μαρτύρων. Τόσο στην προανακριτική και την ανακριτική του κατάθεση όσο και στο ακροατήριο, ο μάρτυρας αυτός κατέθεσε αυτά που πραγματικά συγκράτησε, χωρίς να προσπαθήσει να συγκαλύψει τις αντιφάσεις που γεννιούνται σε μάρτυρες που παρακολουθούν τόσο έντονα και σοκαριστικά γεγονότα. Η κακοστημένη αναπάρσταση που έστρεψε η πολιτική αγωγή, μολοντί δεν αφορά έτσι κι αλλιώς τον Θεοφίλου, διαφεύσθηκε πλήρως από την κατάθεση αυτού του μάρτυρα.

Ο τελευταίος της συνομοταξίας των αντιτρομοκρατικών, που κατέθεσε, δήλωσε πλήρη άγνοια στα βασικά ερωτήματα που του τέθηκαν, προσπαθώντας μόνο να προστατεύσει την αμαρτωλή υπηρεσία του. Ένας κάτοικος της Πάρου, που κατέθεσε για μια κλεμμένη μηχανή, δεν είχε να εισφέρει τίποτα για την ενίσχυση του κατηγορητηρίου, αφού δεν ήταν αυτόπτης μάρτυρας. Τέλος, ένας αυτόπτης μάρτυρας, κάτοικος Αιγιάλεω, που σύμφωνα με τα λεγόμενά του πήγε στην Πάρο για την ηλεκτρολογική εγκατάσταση σε μια πσίνα, δεν κατέθεσε κάτι ενοχοποιητικό σε βάρος του Τ. Θεοφίλου. Κατέθεσε ότι λόγω της κατάστασης που βρέθηκε δεν μπόρεσε να συγκαταστήσει τίποτα από τα χαρακτηριστικά των δραστών.

Στην αρχή της συνεδρίασης η εισαγγελέας εισήγαγε έγγραφο της Ασφάλειας σχετικό με τα αντικείμενα που βρέθηκαν στο διαμέρισμα που είχε νοικιάσει ο Τ. Θεοφίλου στη Λαμία. Ένα κοινό διαμέρισμα που δεν είχε σχέση με γιάφκες, όπως θύει να το παρουσιάσει η Αντιτρομοκρατική. Οι συνήγοροι υπεράσπισης εξέφρασαν την αντίθεσή τους για την εισαγωγή αυτού του εγγράφου, διότι αντίκειται ευθέως στο άρθρο 6 παράγραφος 3 της ΕΣΔΑ, που απαιτεί όλα τα στοιχεία που αφορούν τον κατηγορούμενο να τίθενται υπόψη του πριν την έναρξη της δίκης, για να μπορεί να οργανώνει την υπεράσπισή του. Με την τακτική αυτή, η κατηγορία μετατρέπεται σε κινούμενη άμμο, καθώς η αστυνομία (η Αντιτρομοκρατική εν προκειμένω) διατηρεί το δικαίωμα να κατευθύνει τη δίκη εισάγοντας διαρκώς νέα στοιχεία.

Το παιχνίδι τέλειωσε!

Όταν το δικαστήριο δεν κρίνει απαραίτητο να ακούσει μια σειρά μάρτυρες του κατηγορητηρίου, μεταξύ των οποίων και αυτόπτες μάρτυρες, εναντίον των οποίων υποτίθεται ότι έγινε απόπειρα ανθρωποκτονίας, τότε αναγνωρίζει έμμεσα πως ο Τάσος Θεοφίλου δεν έχει καμιά σχέση με το κατηγορητήριο που του φόρτωσε η Αντιτρομοκρατική. Στις συνεδριάσεις της Τρίτης και της Τετάρτης, 10 και 11 Δεκεμβρίου, επιβεβαιώθηκε πλήρως η κατάρρευση του κατηγορητηρίου. Μια κατάρρευση που συντελέστηκε τη μέρα που ο τμηματάρχης της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιάς, ο άνθρωπος που ενορχήστρωσε ολόκληρη αυτή τη σκευωρία, αναφώνησε: «Μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος!».

Τρεις ακόμη αυτόπτες μάρτυρες κατέθεσαν την Τρίτη και ουδείς αναγνώρισε τον Θεοφίλου ως έναν από τους δράστες της ληστείας και της ανθρωποκτονίας. Σε βάρος ενός απ' αυτούς υποτίθεται ότι έγινε απόπειρα ανθρωποκτονίας από τον Θεοφίλου. Στην ερώτηση εάν ο Θεοφίλου του θυμίζει κάτι, ο μάρτυρας απάντησε κατηγορηματικά όχι και δήλωσε ότι είναι 100% σίγουρος γι' αυτό. Δεν προσπαθήσει να δημιουργήσει καμιά θολή κατάσταση ή ν' αφήσει να αιωρούνται ερωτηματικά. Έτσι, από τους 19 μάρτυρες του κατηγορητηρίου που κατέθεσαν, κανείς δεν αναγνώρισε τον Τ. Θεοφίλου.

Μετά την κατάθεση του τελευταίου από τους μάρτυρες που εμφανίστηκαν, τέθηκε το ζήτημα τι θα γίνει με τους υπόλοιπους 10 που δεν προσήλθαν. Ο πρόεδρος πρότεινε αρχικά να αρχίσει η ανάγνωση εγγράφων και αν έρθουν κάποιοι μάρτυρες να εξεταστούν. Αντέτεινε η υπεράσπιση, ζητώντας να τηρηθεί η προβλεπόμενη δικονομική σειρά. Δεν μπορούν να εξεταστούν μάρτυρες μετά την έναρξη της ανάγνωσης εγγράφων και δεν μπορεί να γίνει ανάγνωση των καταθέσεων

των μαρτύρων που δεν προσήλθαν. Η υπεράσπιση δεν ζήτησε τη βίαιη προσαγωγή τους και διευκρίνισε ότι οι μάρτυρες πρέπει να κληθούν από την εισαγγελέα της έδρας και όχι από την πολιτική αγωγή.

Το δικαστήριο διέκοψε για να πάρει απόφαση και όταν επανήλθε στην έδρα ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι δεν κρίνει αναγκαία την κλήση των απολειπόμενων μαρτύρων. Επειδή μεταξύ των 10 αυτών μαρτύρων είναι και μάρτυρας για «λογαριασμό» του οποίου απαγγέλθηκε κατηγορία απόπειρας ανθρωποκτονίας, εκτιμούμε ότι το δικαστήριο κρίνει πως δεν έχει νόημα η διερεύνηση των αποπειρών ανθρωποκτονίας και εμμέσως παραδέχεται ότι έχει σχηματίσει δικανική πεποίθηση για το ότι ο Τ. Θεοφίλου δεν έχει καμιά σχέση με τη ληστεία και την ανθρωποκτονία της Πάρου. Έτσι, η δίκη πέρασε στη φάση της ανάγνωσης των εγγράφων που εισήγαγε η εισαγγελέα στη δικογραφία. Υπενθυμίζουμε ότι η Αντιτρομοκρατική, κατά την πάγια τακτική της, έχει στείλει έγγραφα και μετά την έναρξη της δίκης.

Στα αξιοσημείωτα αυτού του διημέρου είναι και η εξαφάνιση των «γκεσεμιών» της πολιτικής αγωγής, αυτών που οργάνωσαν τα απογευματινά «φροντιστήρια» σε μάρτυρες του κατηγορητηρίου. Πέταξαν λευκή πετσέτα, φαίνεται, και άφησαν τους δευτεροκλάστους στη θέση τους.

Σε τέτοιες δίκες τα έγγραφα είναι κυρίως εκθέσεις έρευνας, σύλληψης, πραγματογνωμοσύνης κτλ. Ξεχωρίζουμε την έκθεση νεκροψίας, από την ανάγνωση της οποίας επιβεβαιώθηκαν όσα δήλωσε ο Κ. Παπαδάκης, σχολιάζοντας την κακοστημένη αναπάρσταση του φόνου, που επεχείρησε η πολιτική αγωγή. Ο άτυχος ταξίτζης βλήθηκε με τέσσερις σφαίρες. Τρεις στην αριστερή πλευρά του σώματός του και μία στον πηχίο του δεξιού χεριού. Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής (εκπροσωπεί την αδελφή του νεκρού) και ο τραπεζοϋπάλληλος Παντελαΐος έκαναν μια αναπάρσταση σύμφωνα με την οποία ο δράστης κρατούσε το όπλο με το δεξί χέρι και στρίβοντας προς τα πίσω τον καρπό του πυροβόλησε εξ επαφής τον ταξίτζη στη δεξιά πλευρά της κοιλιακής χώρας. Το έκαναν αυτό σε μια προσπάθεια να κλονίσουν την απόλυτη βεβαιότητα που είχε προκύψει, ότι ο Τ. Θεοφίλου δεν έχει καμιά σχέση με την υπόθεση. Σε μια προσπάθεια να αφήσουν να αιωρούνται κάποια ερωτηματικά. Όπως αποδείχτηκε από τη «μαϊμού» αναπάρσταση, ο Παντελαΐος και οι υπόλοιποι τραπεζοϋπάλληλοι δεν είδαν καν τι έγινε έξω από την τράπεζα, διότι –όπως κατέθεσε άλλος μάρτυρας– νόμιζαν ότι οι ληστές τους είχαν κλειδώσει και έμειναν μέσα κάμποσα λεπτά, στη διάρκεια των οποίων είχαν τελειώσει όλα.

Ποιος «έπεισε» την πολιτική αγωγή ότι ο Θεοφίλου είναι ένοχος; Γιατί τέτοιος αμοραλισμός; Γιατί είναι αμοραλισμός όταν κάνεις «φροντιστήριο» σε μάρτυρες (εκμεταλλεύομενος το γεγονός ότι είναι υπάλληλοι της τράπεζας), μολοντί έχεις ακούσει τον «σεφ» της Αντιτρομοκρατικής να δηλώνει ότι «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία ο άνθρωπος». Ευτυχώς που ως «φροντιστές» αποδείχτηκαν ολίγοι, μη έχοντας φροντίσει να μελετήσουν λίγο, πριν στήσουν τη «μαϊμού» αναπάρσταση με έναν μάρτυρα που δεν είχε δει τίποτα έξω από την τράπεζα.

Μιλώντας για τους μάρτυρες, όχι μόνο τους «εκπαιδευθέντες» αλλά και τους ειλικρινείς, πρέπει να σημειώσουμε πως από τις πραγματογνωμοσύνες φάνηκε η σύγχυσή τους. Μιλούσαν για σωρεία πυροβολισμών, όμως έπεσαν μόνο πέντε. Τέσσερις σφαίρες χτύπησαν τον άτυχο Μίχα και μία βρέθηκε 40 μέτρα από την τράπεζα. Κατέρρευσε έτσι όχι μόνο ο μύθος ότι οι δράστες έριξαν στο φαχνό στον κόσμο (εξ ου και η κατηγορία των αποπειρών ανθρωποκτονίας), αλλά και ότι ο Μίχας πυροβολήθηκε από μακριά και στη συνέχεια δέχτηκε χαριστική βολή.

Από τη νεκροψία προέκυψε και ένα άλλο, εξαιρετικά σοβαρό επιχείρημα υπέρ του Τ. Θεοφίλου. Ο νεκρός φέρει τραύματα στη μύτη, τα χείλη και την παλάμη, γεγονός που πιστοποιεί ότι μεταξύ αυτού και του δράστη προηγήθηκε έντονη πάλη. Ο Τ. Θεοφίλου,

όμως, όπως αποτυπώθηκε στις φωτογραφίες που επέδειξε στο δικαστήριο ο συνήγορος Κ. Παπαδάκης, δεν φέρει κανένα ίχνος, καμιά αμυχή ή μελάνωμα που να δείχνει ότι πάλεψε με κάποιον. Εν προκειμένω, πρέπει να συνυπολογίσουμε ότι ο Μίχας ήταν πολύ πιο σωματώδης από τον Θεοφίλου και δεν υπήρχε περίπτωση, αν είχε συμπλακεί μαζί του, να μην του είχε αφήσει σημάδια.

Τέλος, έχουμε τον τελευταίο μύθο, σύμφωνα με τον οποίο δίπλα στη σοφό του Μίχα βρέθηκε ένα καπέλο, στο οποίο ανιχνεύτηκε DNA του Θεοφίλου. Εδώ τα γεγονότα, όπως προκύπτουν από τα έγγραφα της δικογραφίας, «βουούν». Η ανθρωποκτονία έγινε περίπου στις 8:30 το πρωί 10.8.2012. Η σορός απομακρύνθηκε από το χώρο στις 9:30, αφού προηγουμένως έγινε λεπτομερειακή φωτογράφιση της σορού, του γύρω χώρου, και όλων των πειστηρίων. Στις φωτογραφίες αυτές δεν υπάρχει κανένα καπέλο. Διαφεύδονται έτσι πλήρως οι καταθέσεις δύο τραπεζοϋπάλληλων, ότι η αστυνομία τους παρέδωσε ένα καπέλο μέσα σε μια σακούλα στις 9:30 (αλήθεια, γιατί η αστυνομία να δώσει το καπέλο στους τραπεζοϋπάλληλους και να μην το μαζέψει μαζί με τα υπόλοιπα πειστήρια;). Αυτοί που το κατέθεσαν είναι αυτοί που πέρασαν το «φροντιστήριο» στην έδρα της Διεύθυνσης Ασφάλειας της Alpha Bank. Η μία μάλιστα δεν κατέθεσε τίποτα σχετικό με το καπέλο που δόθηκε τους παρέδωσε η αστυνομία, στην πρώτη μέρα της κατάθεσής της. Το κατέθεσε τη δεύτερη μέρα, αφού μεσολάβησε το «φροντιστήριο».

Σύμφωνα με την Έκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, στέλεχος της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών κατέβηκε αυθημερόν στην Πάρο και σάρωσε τα πάντα (τράπεζα, χώρους που βρέθηκαν κλεμμένα οχήματα, αντικείμενα στον τόπο του συμβάντος) συγκεντρώνοντας δείγματα βιολογικού υλικού. Τέτοιο υλικό δεν πάρθηκε από το περιβόητο καπέλο, μολοντί το στέλεχος της ΔΕΕ παρέμεινε τέσσερις μέρες στην Πάρο! Περιττεύει να πούμε ότι το καπέλο θα ήταν το πρώτο που θα σάρωναν με τις γνωστές μπατονέτες, για να σχηματίσουν δείγματα βιολογικού υλικού.

Ο Θεοφίλου δεν ήταν στη ληστεία και καπέλο δεν υπήρχε. Όταν η Αντιτρομοκρατική επέλεξε τον Θεοφίλου από τη «δεξαμενή» των «προς μελλοντική αξιοποίηση υπόπτων», κατασκευάστηκε και το καπέλο.

Από την πολυεπίδη έκθεση έρευνας στο διαμέρισμα της Λαμίας, που νοίκιαζε ο Θεοφίλου το μόνο που προέκυψε ήταν πως εκεί κατοικούσε ένας διανοούμενος που είχε μια πλούσια βιβλιοθήκη. Κανένα στοιχείο που να εμπλέκει τον Θεοφίλου με τη ΣΦΠ ή σπιδήποτε άλλο. Ξανοθυμηθήκαμε τι έγγραφα εκείνες τις μέρες τα παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής, ενεργώντας ως delivery boys της κακοφρέτης αυτής υπηρεσίας. Φρόντισε η εισαγγελέα να μας τα θυμίσει, εισάγοντας τα δημοσιεύματα ως έγγραφα της δικογραφίας. Θυμηθήκαμε τα δημοσιεύματα για την κάμερα που υποτίθεται ότι ο Θεοφίλου είχε προσαρμόσει σ' ένα ποδήλατο και κατέγραφε διάφορους πιθανούς στόχους κτλ. Το μόνο που έμεινε είναι ένα παλιό ποδήλατο που είχε στο μπάλκοινο του διαμερίσματος ο Θεοφίλου και τίποτ' άλλο. Και βέβαια, δεν περιμένουμε καμιά αυτοκριτική για τα παπαγαλάκια. Αυτός είναι ο ρόλος τους και θα τον ξαναπαίζουμε με την πρώτη ευκαιρία.

Ο Τ. Θεοφίλου ζήτησε να διαβαστούν και διάφορα έγγραφα για το ρόλο της Αντιτρομοκρατικής και των στελεχών της. Ο πρόεδρος τον διέκοψε λέγοντάς του: Μην κάνετε καμιά σύγχυση, κατηγορούμενος τώρα είστε εσείς. Εσείς θα υπερασπιστείτε τον εαυτό σας και δεν θα κατηγορήσετε άλλον. Η παρέμβαση αυτή του προέδρου υπήρξε τουλάχιστον άστοχη. Όταν έχουν αποδειχτεί σημεία και τέρατα από τη διαδικασία, αυτά κάποιοι τα έκανε κι αυτό το γνωρίζει πλέον πολύ καλά ο κ. Χατζηθαθανάσιου. Ο Τ. Θεοφίλου δικαιούται να ζητάει να αποκαλυφθεί ο ρόλος της Αντιτρομοκρατικής, ενώ με την παρέμβασή του ο πρόεδρος εμφανίστηκε σαν να ήθελε να εμποδίσει κάθε συζήτηση πάνω σ' αυτό το κομβικό ζήτημα.

**Όλοι την Πέμπτη 19 Δεκέμβρη στα
δικαστήρια του Πειραιά**

Να σταματήσει το έγκλημα κατά του Σάββα Ξηρού

**Να γίνει δεκτό το αίτημά του για νοσηλεία
στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας**

■ Έρευνα Εργατικού Δυναμικού ΕΛΣΤΑΤ - Σεπτέμβρης 2013

Νέο ρεκόρ επίσημης ανεργίας

Το νέο προπαγανδιστικό σλόγκαν των γκεμπελίσκων του Μαξίμου είναι πως «η ανεργία φρέναρε». Το λέει ο Σαμαράς, το επαναλαμβάνει σαν ηχώ ο «καθ' ύλην αρμόδιος» Βρούτσης. Αυτός ο ίδιος Βρούτσης, που ανακοίνωσε περιχαρής ότι χάρη στα νέα αυστηρά πρόστιμα για την ανασφάλιστη εργασία είχαμε το Σεπτέμβρη μια εκρηκτική αύξηση των ασφαλισμένων εργαζόμενων.

Μόνο που τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, που κανένας τους δεν τολμά να αμφισβητήσει, καθόσον πρόκειται για κρατική υπηρεσία ελεγχόμενη απευθείας από τη Eurostat των Βρυξελλών, τους διαψεύδουν και πάλι, καθώς το Σεπτέμβρη κατέγραψαν νέο ρεκόρ ανεργίας.

Μιλάμε πάντα για τον επίσημο Δείκτη, ο οποίος υπολογίζεται με μια μέθοδο που υποεκτιμά το πραγματικό μέγεθος της ανεργίας, καθώς αρκεί και μια ώρα εργασίας κατά την εβδομάδα της έρευνας για να σε κατατάξει

στους απασχολούμενους και όχι στους ανέργους.

Σύμφωνα με την Έρευνα Εργατικού Δυναμικού, λοιπόν, το ποσοστό ανεργίας το Σεπτέμβρη του 2013 ανήλθε σε 27,4%, έναντι 26% το Σεπτέμβρη του 2012 και 27,3% τον Αύγουστο του 2013. Η αύξηση μεταξύ Αυγούστου και Σεπτέμβρη δείχνει ότι η ανεργία κάθε άλλο παρά «φρέναρε». Αν μάλιστα πάρουμε υπόψη μας το γεγονός ότι μεταξύ των απασχολούμενων μεγαλώνει συνεχώς το ποσοστό εκείνων που δουλεύουν με καθεστώς ελαστικής απασχόλησης (ωρομίσθιο με λίγες ώρες την μέρα ή τη βδομάδα, εκ περιτροπής εργασία), οι οποίοι καταγράφονται από την ΕΛΣΤΑΤ ως απασχολούμενοι, θα οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι η εργατική οικογένεια δεν έχει

ν' αντιμετωπίσει μόνο την ανεργία, αλλά και την υποαπασχόληση όσων μελών της εργάζονται.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι από το Σεπτέμβρη του 2008 μέχρι το Σεπτέμβρη του 2013 –πάντα σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ– οι απασχολούμενοι μειώθηκαν κατά 930.307 άτομα και οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 1.006.260 άτομα. Οι οικονομικά μη ενεργοί (όσοι δεν εργάζονται και δεν αναζητούν εργασία) μειώθηκαν κατά 67.019 άτομα. Οι αριθμοί αυτοί κάνουν σκόνη τη θεωρία του Στουρνάρα και του Βρούτση, ότι δήθεν η ανεργία αυξάνεται επειδή άτομα που πριν δεν εργάζονταν τώρα αναζητούν εργασία. Είναι πολύ λίγα τα άτομα (περίπου 13.500 για κάθε χρόνο της τελευταίας πενταετίας που από οικονομικά μη

ενεργοί έγιναν αναζητούντες εργασία και ελάχιστα επηρεάζουν το δείκτη ανεργίας.

Κοιτάζοντας το ποσοστό ανεργίας κατά ομάδες ηλικιών βλέπουμε ότι στην ηλικιακή ομάδα 15-24 ετών, μολονότι το ποσοστό ανεργίας είναι εφιαλτικό, εντούτοις σημειώνει μια αξιοσημείωτη μείωση σε σχέση με το Σεπτέμβρη του 2012 (από 56,7% έπεσε σε 51,9%). Αντίθετα, σε όλες τις υπόλοιπες ηλικιακές ομάδες αυξήθηκε. Αυτό δείχνει ότι οι καπιταλιστές άρχισαν να εκμεταλλεύονται τα εξευτελιστικά μεροκάματα που θεσπίστηκαν για τους κάτω των 25 ετών και ν' αντικαθιστούν σε κάποιο βαθμό εργαζόμενους με τη φτηνότερη κατηγορία που υπάρχει. Το μέτρο αυτό δεν έφερε μείωση της ανεργίας, αλλά αύξηση της εκμετάλλευσης.

Η τελευταία εκδήλωση της χρονιάς

Last but not least, όπως λένε οι Αγγλοσάξονες. Τελευταία εκδήλωση του 2013 στις Παρασκευές της «Κόντρας» με θέμα το θέατρο. Η ανοικτή παρουσίαση της απόψεως, σε θεωρητικό αυτή τη φορά –και όχι παραστασιακό– επίπεδο, με τη φιλοδοξία να πυροδοτήσει μια γόνιμη συζήτηση, με θέσεις, αντιθέσεις και συνθέσεις.

Γιατί η τέχνη αποτελούσε και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής ζωής.

Γιατί πέρα από τις κυρίαρχες κατευθύνσεις –mainstream και alternative– υπάρχει μια άλλη τέχνη, στηριγμένη σε μια καινούργια, ανώτερη διαλεκτική ενότητα μορφής-περιεχόμενου.

Σας περιμένουμε σπλισμένοι με ιδέες, προτάσεις και διάθεση.

υπερβαίνοντας το δίπολο κλασικισμού - φορμαλισμού για το επικό-διαλεκτικό θέατρο του καιρού μας

παρουσίαση-βίντεο-εκδόσεις-πειραματική
ανοικείωση

KONTRA
Αγίου Πνεύματος 65 και Αρσένων
www.eksegersi.gr

Παρασκευή
20 Δεκέμβρη
στις 8 μ.μ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Συνεχίζουμε τις βουτιές στη λαϊκή παράδοση, μετά την επιτροπή της like kiss λαϊκής μούσας από τις διεθνείς υποχρεώσεις της.

Η επικαιρότητα, βέβαια, δεν αφήνει και πολλά περιθώρια. «Από πού να εμπνευστεί κανείς και τι να πει μπροστά στην ασύλληπτη βαρβαρότητα, αλλά και μέσα στη γενικότερη παραίτηση;», δήλωσε άλλωστε η μούσα σε ερώτηση που της τέθηκε από το αμερικανικό τηλεοπτικό κανάλι P.H.N. (Processed Hypnotic News) και πουστη χώρα μας κόπηκε στο μοντάζ από τον G. Pretender και την O. Trembles στην εκπομπή «Πολυχρονεμένη μου πασαά».

Με ταξί άλλων, η μούσα πήγε και στην Αγγλία όπου μίλησε σε επιστημονική ημερίδα με θέμα «Από τον γιο του Μαστούρμπη (Mastur-bey son - masturbation) ως την κορύφωση του ελληνικού ραγιαδισμού μετά το 1821». Επίσης, συμμετείχε και στον τηλεμαραθώνιο με τίτλο «Ένας καναπές για την επανάσταση», που διοργάνωσε η εκπομπή «Away from our ass» του αγγλικού καναλιού «Πομπός» (Pomp Boss). Εκεί άφησε άφωνη την γηραιά Αλβιόνα και σύμπασα την Εσπερία, παραθέτοντας ατελείωτα –γνωστά εις ημάς, υμάς, κιμάς– διαμάντια της ελληνικής παράδοσης. Και έκλεισε την παρέμβασή της με την ιστορική φράση «Η δημοκρατία γεννήθηκε και πέθανε στην Ελλάδα». Κάτι που ενόχλησε τον πρώην πρόεδρο της Γερμανίας Roman Herzog, ο οποίος φανερά εκνευρισμένος (ψυχολόγοι έκαναν λόγο για το σύνδρομο Merkel-Schaeuble, γνωστό στην επιστρατευμένη επιστημονική κυνότητα ως «battler complex») δήλωσε –όπως θα μάθατε– στην εφημερίδα «Handelsblatt» ότι «ως γενέτειρες χώρες της δημοκρατίας θεωρώ την Ελβετία και την Αγγλία, όχι την Ελλάδα».

Μετά τα παραπάνω, η μούσα έστρεψε τα νώτα της κι επέστρεψε στα ορυχεία της λαϊκής παράδοσης. Και σε μία από τις πολλές οργανωμένες εκδοτικές προσπάθειες της ανοργάνωτης εργατικής –μα όχι ιδιαίτερα εργατικής– τάξης, συνέγραψε το άναρθρο άρθρο που αναδημοσιεύουμε. Τίτλος του «Ευχές και κατάρες στη λαϊκή παράδοση».

Ξεκινάμε από ένα δίστιχο που δεν υπέστη καμία διασκευή και πρόσφατα το απαγγέλει ευρωπαϊός πρωθυπουργός (ονόματα δεν λέμε) για άλλη μια φορά στη γερμανίδα καγκελάριο, λίγο μετά από άλλο ένα παρηγορητικό και καθόλου παρήγορο χτύπημα στην πλάτη:

Ηθελα να 'μουν άνεμος ψυχρός στην κάμαρά σου
να πάγωνα στον ύπνο σου την πέτρινη καρδιά σου.

Ευχές και κατάρες στη λαϊκή παράδοση. Ξεκινώντας με τις πρώτες, ας δούμε τις πιο αντιπροσωπευτικές των επί μέτρους ειδών:

Στις στράτες της «αριστεράς» που πας, θέλω να έρθω
να 'χω κι εγώ τα πλούτη σου για τον λαό μιλώντας.

Αχ και να ανταμώναμε σ' ένα στενό τα δυο μας
και το στενό να 'ναι μακρύ, να βάνει τον καημό μας.
Και τότε θα σου έδειχνα τ' απίδια που 'χει ο σάκος
εγώ ο «αναρχοάπλυτος» κι εσύ ο φασιστάκος.

Πλέον τα ψάρια στο γιαλό, πλέον και τα χταπόδια
να 'μουν εγώ μνημόνιο κι εσύ μ' ανοιχτά πόδια.

Να 'ταν να συναντιόμασταν να 'σουν μοναχός σου
και δίχως τον εξοπλισμό. Τι γλέντι θα στηνόταν!

Από τις γνωστότερες κατάρες που φτάνουν ως την εποχή μας, είναι και οι δύο ακόλουθες που συχνά ανταλλάσσουν μεταξύ τους οι άριστοι των Ελλήνων:

Αν βουληθείς να μ' αρνηθείς, να σ' αρνηθεί το κόμμα
κι αν σ' άλλες στάνες θα χτυπάς, πόρτα να μην ανοίγει.

Αρση της ασυλίας σου, ανακριτές, φυλλάδες,
χιλία κακά να σου συμβούν και μέσα να σε κλείσουν.

Και κλείνουμε με μία ταξική πλην αταξινόμητη, αντιπροσωπευτική ενός άλλου είδους για το οποίο θα μιλήσουμε όταν ωριμάσουν οι συνθήκες. Και όταν οι συντεταγμένες ταξικές δυνάμεις βάλουν και πρόβλεψη για «θραύση υαλοπινάκων» στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο της μεταμοντέρνας επαναστατικής διαδικασίας:

Συ έχεις όλα τα καλά κι εγώ δεν έχω μία
το ιστορικό υποκείμενο, 'γω ο μέγας μ@λ@κ@ς.

France wow land

Μαθήματα συνέπειας

Την περασμένη Δευτέρα, έγινε η δίκη των οπαδών του ΠΑΟΚ, που είχαν συλληφθεί έξω από τα γραφεία της νεο-ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, μετά από συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ αντιμετώπιζαν δυο κατηγορίες: διατάραξη κοινής ειρήνης και παράβαση του νόμου περί βεγγαλικών και φωτοβολιδων, αφού οι μπάτσοι προσπαθώντας να προστατέψουν τους συνεργάτες τους δε δίστασαν να προχωρήσουν σε συλλήψεις παρά το γεγονός ότι η κινητοποίηση των οπαδών ήταν ειρηνική. Τελικά οι 46 οπαδοί του ΠΑΟΚ, μετά από απαλλακτική πρόταση και του εισαγγελέα, κρίθηκαν αθώοι από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης, αφού κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας δεν αποδείχτηκαν οι ισχυρισμοί των μπάτσων ότι έγινε επίθεση στα γραφεία των νεοναζι με πέτρες και κροτίδες.

Η είδηση της αθώωσης πέρασε στα «ψιλά» του Τύπου και ο λόγος είναι η στάση που κράτησαν οι οπαδοί απέναντι στο δικαστήριο. Οι ΠΑΟΚτζήδες δεν μπηγαν στη λογική του απολογούμενου, αλλά αντίθετα κράτησαν μια παλικαρία στάση και κατέθεσαν στο δικαστήριο το κείμενο-δήλωση που ακολουθεί, αποδεικνύοντας ότι όταν κάποιος έχει δικαιο και είναι διατεθειμένος να μην κάνει εκπτώσεις σε αυτά που πιστεύει και διεκδικεί, μπορεί να κερδίσει πολύ περισσότερα από την προσωπική του αξιοπρέπεια.

«Είμαστε φίλαθλοι του ΠΑΟΚ, της ομάδας που αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά φαινόμενα της βόρειας Ελλάδας. Ο χώρος του γηπέδου, αποτελεί για εμάς -πέρα από το αυτόνομο της αγάπης για τον αθλητισμό και της ανιδιοτελούς υποστήριξης προς την ομάδα μας-, ένα χώρο κοινωνικών ζυμώσεων, ενίοτε και παρεμβάσεων. Το γήπεδο, εξάλλου, είναι μια από τις πολλές κοινωνικές εκφάνσεις της καθημερινής ζωής. Η κερκίδα του γηπέδου είναι ένα από τα τελευταία σημεία συνάθροισης, αλλά και αυθόρμητης, αγνής, λαϊκής και κοινωνικής έκφρασης που έχει απομείνει στις μέρες μας. Μέσα από την αγάπη μας για τον ΠΑΟΚ, κατά καιρούς τοποθετούμαστε σε διάφορα κοινωνικά ζητήματα, είτε μέσω συνθημάτων, είτε μέσω αναρτήσεων "πανο".

Η εικόνα των φιλάθλων χωρίς γνώμη, που θέλουν να περάσουν διάφοροι, δεν ισχύει για την κερκίδα μας. Είμαστε απόλυτα ενήμεροι, όχι μόνο για το τι συμβαίνει στην ομάδα μας, αλλά και γενικότερα στην

κοινωνία. Στις αρχές Σεπτεμβρίου, ένας πο-

δοσφαιριστής της ομάδας μας φωτογραφήθηκε με μπλούζα του Ουτσέκ. Είναι αυτόνομο το ότι είμαστε αντίθετοι σε αυτή την ενέργειά του. Είναι όμως ένα ζήτημα που οφείλει να επιλύσει η οικογένεια του ΠΑΟΚ και όχι οι νεοναζι της Χρυσής Αυγής, που μέσω δύο ανακοινώσεων, όχι μόνο προσπάθησαν να κερδίσουν ψήφους, αλλά μίλησαν ειρωνικά και απαξιωτικά για έναν από τους ιστορικότερους συνδέσμους της ομάδας μας, τον Σύνδεσμο Φίλων ΠΑΟΚ Θύρα 4.

Ο κόσμος του ΠΑΟΚ δεν ανέχτηκε ποτέ πολιτικά και ψηφοθηρικά παιχνίδια στην πλάτη της ομάδας από κανένα κόμμα, πόσο μάλλον από μια νεοναζιστική οργάνωση. Είμαστε ενάντια στο φασισμό και στα εγκλήματά του, είτε αυτός βρίσκεται εντός είτε εκτός συνόρων, γιατί υποστηρίζουμε μία ομάδα που δημιουργήθηκε από ξεριζωμένους πρόσφυγες, τους οποίους οι πολιτικοί πρόγονοι των χρυσαυγιτών αποκαλούσαν "τουρκόσπορους". Ο ΠΑΟΚ είναι γέννημα της προσφυγιάς και μαθήματα (πολιτικής) ιστορίας δε δεχόμαστε από τους νοσταλγούς του Χίτλερ.

Κάπου εδώ, θεωρήσαμε ότι έχουμε το καθήκον να παρέμβουμε. Την Τετάρτη, στις 11/9/2013 και ώρα 17:30 το απόγευμα, έγινε συγκέντρωση στα δικαστήρια της πόλης για να πραγματοποιηθεί διαμαρτυρία στα παρακείμενα γραφεία της Χρυσής Αυγής. Εκεί βρέθηκε ένας αριθμός ετερόκλητων ανθρώπων (εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, μαθητές κτλ) που τους ενώνει η αγάπη για τον ΠΑΟΚ. Πήγαμε για να διαμαρτυρηθούμε και τίποτα παραπάνω. Φτάσαμε έξω από τα συγκεκριμένα γραφεία και φωνάξαμε συνθήματα κάνοντάς τους σαφές ότι στα κοινά του ΠΑΟΚ είναι ανεπιθύμητοι. Στη συνέχεια φύγαμε οργανωμένα. Κατά την αποχώρησή μας, επί της οδού 26ης Οκτωβρίου, μας περικύκλωσαν αστυνομικές δυνάμεις απέναντι από τα δικαστήρια. Δώσαμε τα στοιχεία μας και εν συνεχεία μεταβήκαμε πεζοί στο ΑΤ της Δωδεκανήσου "για μια προσαγωγή".

Δηλώνουμε ότι αρνούμαστε τις κατηγορίες που μας προσάπτονται.

Οι κατηγορούμενοι οπαδοί του ΠΑΟΚ».

Μπορεί να γινόμαστε κουραστικοί, αλλά θεωρούμε αναγκαίο να επαναλάβουμε για

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μια ακόμη φορά, ότι οι οργανωμένοι οπαδοί των περισσότερων ομάδων το τελευταίο χρονικό διάστημα με τις πράξεις τους και τις ανακοινώσεις τους έχουν φέρει σε πολύ δύσκολη θέση τους γιολαντζι «επαναστάτες», που σπάνε τα κούτελά τους σε μετάνοιες για να αποδείξουν ότι είναι υπέρ της αστικής νομιμότητας και λειτουργούν σαν «αμορσιέρ» για τους κοινωνικούς αγώνες. Η σύγκριση είναι ξεκάθαρα υπέρ των οπαδών, που δεν αρκούνται στο να διατυπώνουν ξεκάθαρες θέσεις με τις ανακοινώσεις τους, αλλά το κυριότερο τις υποστηρίζουν με τις πράξεις τους και τις ενέργειές τους, δίνοντας μαθήματα συνέπειας σε κάποιους που η ζωή δείχνει ότι είναι δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι αντάμα...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Μετά από την παρουσίαση του νέου γηπέδου της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια και το ντόρο που ακολούθησε, είχαμε μια ακόμη παρουσίαση για ανέγερση γηπέδου, αυτή τη φορά από το «Παναθηναϊκό Κίνημα», που έδωσε στη δημοσιότητα την πρότασή του για την ανάπτυξη του γηπέδου της Λεωφόρου. Σύμφωνα με το πρότζεκτ, το νέο γήπεδο των πρασίνων θα έχει χωρητικότητα 44.000 θέσεων και το συνολικό κόστος για την ανέγερσή του θα είναι 95.000.000 ευρώ. Θα συνδυαστεί, δε, με μια μίνι ανάπτυξη της περιοχής γύρω από το σημερινό γήπεδο. Σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση, προτείνεται να γίνει στροφή 90 μοίρες στον προσανατολισμό και το γήπεδο να επεκταθεί στο χώρο που βρίσκονται σήμερα τα σχολεία, τα οποία θα μεταφερθούν στην περιοχή των προσφυγικών πολυκατοικιών, ενώ θα δημιουργηθεί και μια πεζογέφυρα πάνω από την λεωφόρο Αλεξάνδρας. Το γήπεδο θα έχει δυο διαζώματα και ο αγωνιστικός χώρος θα «βυθιστεί» κατά 8,5 μέτρα. Οι εμπορικές χρήσεις θα είναι σχεδόν μηδενικές, αφού οι χώροι του γηπέδου θα χρησιμοποιηθούν αφενός για να στεγαστούν τα γραφεία της ΠΑΕ και του Ερασιτέχνη Παναθηναϊκού και αφετέρου για να δημιουργηθεί ένα μουσείο για την ιστορία της πράσινης ομάδας, το οποίο θα είναι σε άμεση επαφή με το πέταλο της Ο13. Στις αθλητικές εφ-

μερίδες και σε ορισμένα sites το θέμα του γηπέδου ήταν «κεντρικό» και η προσπάθεια να δημιουργηθεί κλίμα αισιοδοξίας και εθνικής παλιγγενεσίας στις τάξεις των οπαδών του Παναθηναϊκού ξεκάθαρη. Από τη στιγμή όμως που στην παρουσίαση του γηπέδου δεν έγινε αναφορά στον τρόπο χρηματοδότησης του έργου, τα περιθώρια αισιοδοξίας στους πράσινους οπαδούς μειώθηκαν στο ελάχιστο και η προσπάθεια απέτυχε, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι οι μακέτες και οι παρουσιάσεις σε βίντεο είναι εύκολο να στηθούν, ενώ αντίθετα τα φράγκα σε περίοδο οικονομικής κρίσης είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν. Με τα σημερινά δεδομένα, το σύνθημα-όραμα των πρασίνων οπαδών «στη Λεωφόρο γήπεδο Παναθηναϊκέ», θα αργήσει πολύ να γίνει πραγματικότητα.

ΥΓ2: Η αναξιοπιστία του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου δεν έχει πάτο, αφού οι «αντιδοτελείς εργάτες» που καθορίζουν την υπόστασή του δεν μπορούν να συμφωνήσουν ούτε στα αυτόνομα. Η ΕΠΟ ανακοίνωσε τον αριθμό των ομάδων για τα επόμενα δυο χρόνια, χωρίς όμως να έχει αποφασιστεί ο αριθμός των ομάδων που θα υποβιβαστούν, αν και τις προηγούμενες μέρες από τη συνεδρίαση του ΔΣ της ΕΠΟ όλα έδειχναν ότι έχει επέλθει συμφωνία. Η προκήρυξη του πρωταθλήματος της Λίγκας αναφέρει ότι υποβιβάζονται δυο ομάδες, ενώ η προκήρυξη της Β' Εθνικής αναφέρει ότι στη Λίγκα θα ανέβουν τρεις ομάδες και θα υποβιβαστούν ισάριθμες. Οι πλέον αισιόδοξοι θεωρούν ότι το θέμα θα λήξει στη σύσκεψη ανάμεσα στην ΕΠΟ και τις δυο Λίγκες, όμως δεν λείπουν και αυτοί που δηλώνουν ότι το θέμα θα σέρνεται για αρκετό καιρό ακόμα, μέχρι να ξεκαθαριστεί η κατάσταση και να φανεί ποιες ομάδες είναι χαμηλά στη βαθμολογία και κινδυνεύουν με υποβιβασμό και με κριτήριο αν είναι προσκεϊμένες ή όχι στη σημερινή παράγκα να καθοριστεί και ο αριθμός των ομάδων που θα υποβιβαστούν.

■ ΣΤΙΒ ΜΑΚΚΟΥΙΝ

12 Χρόνια Σκλάβος

Πρόκειται για την τρίτη μεγάλη μήκους ταινία του βρετανού εικαστικού-σκηνοθέτη («Hunger», «Shame»). Αυτή τη φορά ο ΜακΚουίν εμπνεύστηκε από την ιστορία του Σόλομον Νόρθαπ, την οποία διάβασε στο ομώνυμο βιβλίο του 1853. Ο Σόλομον Νόρθαπ ήταν ένας ελεύθερος μαύρος που ζούσε στον αμερικάνικο Βορρά. Ήταν μορφωμένος βιολιστής και είχε δυο παιδιά, μέχρι που τον απήγαγαν και τον πουλίσαν ως σκλάβο στον αμερικάνικο Νότο. Για δώδεκα χρόνια έμεινε σκλάβος, και μάλιστα τα πιο πολλά είχε πάνω από το κεφάλι του έναν πολύ σκληρό δυνάστη, μέχρι που κατάφερε με τη βοήθεια ενός Καναδού, να αποδείξει ότι είναι ελεύθερος και να βγει από την κόλαση που ζούσε.

Ο ΜακΚουίν έχει γυρίσει μια ταινία οσκαρικών προδιαγραφών. Δεν είναι τυχαίο ότι μέχρι στιγμής έχει βραβευτεί σε αρκετά φεστιβάλ στην Αμερική. Ο σκηνοθέτης κάνει μια κλασική προσέγγιση της ιστορίας του. Αλλωστε πρέπει να συμβαδίζει μ' έναν τρόπο με την χολιγουντιανή αισθητική. Ακόμα όμως και σε αυτό το πλαίσιο, αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά ότι ο καλός σκηνοθέτης βρίσκει τρόπους να ελίσσεται και να μας παραδίδει τελικά μια ταινία αξιοπρεπή, η οποία δε θα μείνει στην ιστορία ως πρωτοποριακή, αλλά σίγουρα ως μια άρτια και ειλικρινής ταινία, με εμφανές το στίγμα του σκηνοθέτη.

Ο ΜακΚουίν αρχικά δημιουργεί μια κλειστοφοβική και βίαιη ατμόσφαιρα. Χάρη στα κοντινά πλάνα μεγάλης διάρκειας και στις σιωπές που επιλέγει αφήνει χώρο στο θεατή να σκεφτεί τα όσα διαδραματίζονται. Κρατά τα επίπεδα δραματικότητας σχετικά χαμηλά, γιατί έτσι κι αλλιώς το θέμα κουβαλά μια δραματικότητα από μόνο του.

Ενας από τους λόγους επιτυχίας του ΜακΚουίν είναι και οι συνεργάτες που επιλέγει. Ακόμη μία φορά συνεργάζεται με τον Μάικλ Φασμπέντερ, που αποδεικνύεται ξανά μια άριστη επιλογή, όπως και ο πρωταγωνιστής Τσοούτελ Ιτζί-οφορ. Τέλος, η μουσική του Χανς Ζίμερ όπως και η φωτογραφία του Μπόμπιτ παίζουν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στην ατμόσφαιρα της ταινίας.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Καθώς εκείνος που φέρνει ένα σπουδαίο γράμμα στη θυρίδα / μετά τις ώρες εργασίας: κι η θυρίδα είναι πια κλειστή /
Καθώς εκείνος που πασχίζει να ειδοποιήσει μια πόλη για την / πλημμύρα που 'ρχεται: αλλά μιλάει ξένη γλώσσα. / Καθώς
ο ζητιάνος που ξαναχτυπάει την πόρτα που του 'χε / ανοίξει τέσσερις φορές: και την πέμπτη απομένει πεινασμένος. /
Καθώς ο λαβωμένος που τρέχει το αίμα του όσο περιμένει / το γιατρό: και το αίμα δε σταματάει να τρέχει. / Έτσι
ερχόμαστε και ιστορούμε τα κακουργήματα που μας κάνανε. / Την πρώτη φορά που ιστορήσαμε πως αργοσφάζανε
τους / φίλους μας, κραυγή φρίκης αντήχησε. Είχανε, τότε, σφάξει / εκατό. Μα όταν σφάζαν χίλιους και η σφαγή δεν είχε /
τελειωμό, απλώθηκε σιωπή. / Όταν οι κακουργίες πέφτουν σαν βροχή, κανένας πια δε / φωνάζει: «Σταματήστε!» / Όταν
σωρεύονται τα εγκλήματα, γίνονται αόρατα. Όταν οι / πόνοι γίνονται αβάσταχοι, δεν ακούγονται πια κραυγές. / Και οι
κραυγές πέφτουν κι αυτές σαν καλοκαιρινή βροχή. (Μπ. Μπρεχτ: «Όταν οι κακουργίες πέφτουν σα βροχή» -
μετάφραση Μάριος Γλωργίτης)

Ενταπικά φροντιστήρια μαρτύρων: για να «λάμψει η αλήθεια»...

«Ω, Σόλων, Σόλων, Έλληνες αεί παίδες εστέ, γέρων δε Έλλην ουκ έσπιν». Οι ιερείς της θεάς Νηϊθ προς τον Σόλωνα (Σάπτα, Αίγυπτος, 560 π.Χ.). Αφιερωμένο στους ελληναράδες και πάντες/πάσες τους προγονόπληκτους/ες (από τον «Τίμαιο» του Πλάτωνα).

♦ Ελλάδα «Ελβετία της ειρήνης και του πολιτισμού» ονειρεύεται ο «και αυτά τα ολίγα για τη νεολαία» (σο: Λαμπράκη) Μήκος Θεοδωράκης (δε μιλάμε για το μουσικό του έργο, αλλά για την ανακήρυξή του σε επίτιμο μέλος της δεινοσαυρίας Αθηνών και τις ανάλογες δηλώσεις του). Πόσο δίκιο είχε ο Σκαρίμπας που τον πρωτόβγαλε «Μήκυ»...

♦ Δεν ξέρετε; Ρωτήστε μας τώρα (ρωτήστε μάστορα).

♦ Την ίδια μέρα (6-12-13) ο Ριζοσπάστης «διαθέτει» 250 λέξεις και μόλις 29 (να...) για τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου (οι καπιταλιστές δεν κρύβονται). Τι να πουν οι υπερασπιστές του Κορκορέα; Με το «λάθος τηλεφώνημα ενός δολοφόνου»;

♦ Ημαρτημένα: Τούρκων = Τούρκων

♦ Είχαμε και προτιμήσεις στη «μουσική αριστερά» - κάτι countryαριστερά, ή κεντροαριστερά ας πούμε;

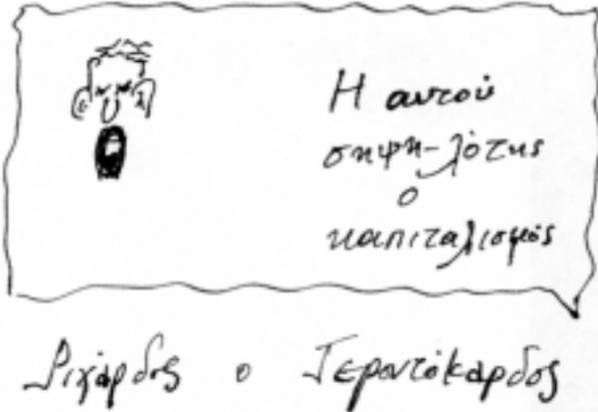
♦ Linke, Linke, είσαι εδώ;

♦ «Αύθαρτο ηγέτη» (με ύψιλον) «για την κεντροαριστερά» - ειδήσεις STAR, 10-11-13. Μεταξύ υθοράς (με ύψιλον) και αυθαιρεσίας (ορθογραφικής).

♦ «Αμφισβητούμε την εφαρμογή τρομοκρατικών τακτικών σε κάθε πιθανή κατάσταση. Για μας οι τρομοκρατικές τακτικές δεν είναι από μόνες τους ένα επαρκές σύστημα αγώνα, που με την ίδια του την εσώτερη δύναμη και μόνο αναπόφευκτα θα συντρίψει την αντίσταση του εχθρού και θα τον αναγκάσει σε συνθηκολόγηση. Αντιθέτως, για μας οι τρομοκρατικές ενέργειες δεν μπορούν παρά να είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα, αδιάσπαστα συνδεδεμένο με τα άλλα κομμάτια, συνυφασμένο σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα μαζί με άλλες μεθόδους, τόσο παρτιζάνικες όσο και μαζικής επίθεσης κατά της κυβέρνησης. Ο τρομοκρατισμός είναι ένα από τα πολλά μας όπλα, μια από τις πολλές τεχνικές μεθόδους και που μόνο μαζί τους μπορεί να γίνει αποτελεσματικός». - Βίκτωρ Τσένωφ.

♦ Γιατί ΚΑΙ στην περίπτωση Μαντέλα ο «τεθνεώς δεδικαίωται»;

♦ «Είμαστε "58", γίναμε 3.000»

(ΤΑ ΝΕΑ, 10-12-13). Είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς, καβέλα πάμε στο καλάμ' (τα μούτρα μας θενά τα φάμ')... 'Η σερσέ (ν)λα φραμ (λίγο εξουσία).

♦ Τι ακριβώς τμήσαν στο πρόσωπο του Μαντέλα οι εκπρόσωποι του διεθνούς ιμπεριαλισμού και του διεθνούς κεφαλαίου;

♦ Φυσικό να γιουχάρουν τον Τζέικομπ Ζούμα στο Σοβέτο: η φτώχεια έχει ΚΑΙ μνήμη μεταξύ άλλων (Μαρικάνα...).

♦ Οι Ελ, η μπεςαμέλ, το σουσέλ, η Ζιζέλ, και μένα τι με μέλ';... στην τελική.

♦ Η στήλη ονομάζεται «Τέχνης». (Εθνος, 30-11-13). Και είναι προφανές («Οι Βρικολακες κρύβουν ένοχα μυστικά») ότι η συντάκτης Α.Κ. ΔΕΝ παρακολούθησε την παράσταση, διότι δεν υπάρχει ΜΙΑ λέξη της ίδιας πάνω στη σκηνοθεσία του Λιβαθνού ή τους υπόλοιπους συντελεστές. [Με άλλα λόγια θα συντρίψει την αντίσταση του εχθρού και θα τον αναγκάσει σε συνθηκολόγηση. Αντιθέτως, για μας οι τρομοκρατικές ενέργειες δεν μπορούν παρά να είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα, αδιάσπαστα συνδεδεμένο με τα άλλα κομμάτια, συνυφασμένο σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα μαζί με άλλες μεθόδους, τόσο παρτιζάνικες όσο και μαζικής επίθεσης κατά της κυβέρνησης. Ο τρομοκρατισμός είναι ένα από τα πολλά μας όπλα, μια από τις πολλές τεχνικές μεθόδους και που μόνο μαζί τους μπορεί να γίνει αποτελεσματικός». - Βίκτωρ Τσένωφ.

♦ Ο Χρυσοχοϊδης δήλωσε με στόμφο ότι «ξαναξενικά η ανάπτυξη» - να γελάσει το χεϊλάκι του κάθε πικραμένου, δηλαδή.

♦ Όταν «τσούζου» οι απεργίες (γιατροί ΕΟΠΥΥ - διοικητικοί) τότε η χολή και η απειλή περισεύουν (Εθνος, Γνώμη, 30-11-13), «Οι συνέπειες των απεργιών».

♦ «Η νίκη της μεγάλης Οκτωβριανής σοσιαλιστικής επανάστασης στη Ρωσία, που επιβεβαίωσε την ιστορική αλήθεια των μαρξιστικο-λενινιστικών ιδεών, και απόδειξε ότι ο λενινισμός έγινε ο πραγματικός

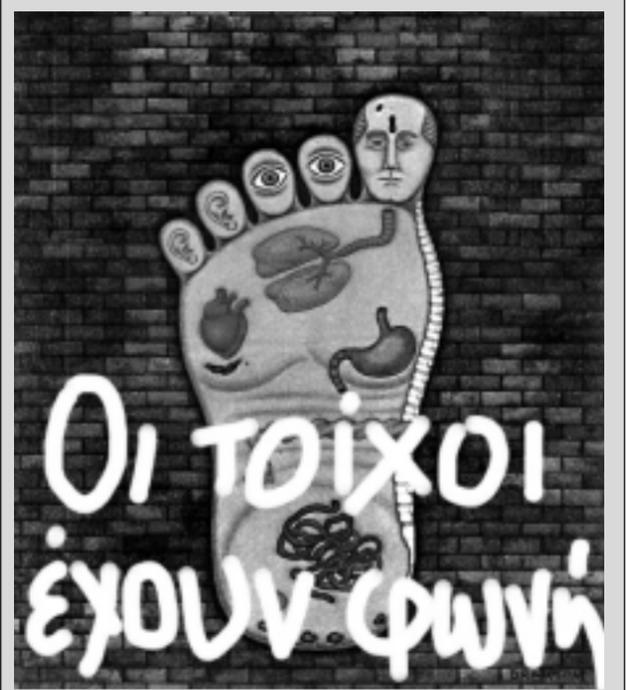
μαρξισμός της σύγχρονης εποχής, προκάλεσε πλατιά διάδοση των λενινιστικών ιδεών στο επαναστατικό κίνημα, μπολσεβικοποίηση των κομμάτων της εργατικής τάξης και συνάμα προκαθόρισε σοβαρές αλλαγές στην τακτική των αντιπάλων της μαρξιστικο-λενινιστικής διδασκαλίας. Σε πρώτη γραμμή ολόένα και περισσότερο προωθείται η πάλη ενάντια στον λενινισμό. Οι Κ. Κάουτσκι, Ο. Μπάουερ, Τ. Μάζαρικ και άλλοι "απόδειξαν" ότι ο μπολσεβικισμός, η ρούσικη εμπειρία κλπ δήθεν δεν είναι κατάλληλα για τη Δύση. Οτι ο λενινισμός έρχεται σε αντίθεση με τη μαρξιστική διδασκαλία, ότι η κοινωνική θεωρία των Μαρξ και Ένγκελς σε αντίθεση με τον "μπολσεβικό κεντρισμό" δήθεν επιβεβαιώνει τον ατομικισμό, την ελεύθερη πρωτοβουλία της προσωπικότητας, ότι οι Ρώσοι γενικά δεν είναι ικανοί να πραγματοποιήσουν τον μαρξιστικό κομμουνισμό, επειδή διαβρώθηκαν από τον Τσαρισμό. Ενάντια στον λενινισμό καταφέρονται την περίοδο αυτή και κάθε είδους "αριστερά" ρεύματα από τον Α. Πάνεκουκ, τον Γ. Γκόρτερ, ως τον Κ. Κορς, Ρουντ Φίσερ και την Α. Μάσλοβα. Καλυπτόμενοι πίσω από την αξίωση να "αποκαταστήσουν" τη σημασία της επαναστατικής διαλεκτικής που υποτιμήθηκε από τους οπαδούς της 2ης Διεθνούς και δήθεν ακόμα από τον λενινισμό, οι "αριστεροί" προχώρησαν στην αναθεώρηση της μαρξιστικής θεωρίας στη βάση της αναζωπύρωσης του "χεγκελιανού στοιχείου", θεμελιώνοντας με τη βοήθεια του "χεγκελιανού" μαρξισμού τη δική τους αντιδιαλεκτική θέση. Στην ουσία, στην ίδια μ' αυτούς φιλο-

σοφικο-θεωρητική πλατφόρμα, βρέθηκαν και τα δεξιά στοιχεία του ΚΚ Γερμανίας (οι ομάδες Π. Λεβί, Γ. Μπράντλερ, Α. Τάλγκεϊμαρ) που επίσης προσπάθησαν να αντιπαροθέσουν στο "ρώσικο μπολσεβικισμό" τον ιδεαλιστικά διαστρεβλωμένο "δυτικό μαρξισμό". Αλλά και στις άλλες χώρες της Δυτικής Ευρώπης, στη βάση της αναρχικής ιδεολογίας των Π.Ζ. Προυντόν, Μ. Μπακούνιν και Ζ. Σορέλ, επίσης εμφανίστηκαν κάθε είδους ομάδες που πρόβαλαν αξιώσεις στην ανάπτυξη του μαρξισμού, στηριζόμενοι στην ιδεαλιστική φιλοσοφία. Όλα αυτά τα ρεύματα και τάσεις, παρά το ότι παρουσιάζονταν με διαφορετικά εξωτερικά γνωρίσματα, στην ουσία, ήταν ενιαία στον αγώνα τους ενάντια στον λενινισμό... Πιο παραστατικά διατύπωσε την ουσία του δυτικοευρωπαϊκού μαρξισμού ο Καρλ Κορς που έγραφε στη δεκαετία του '30: "Η θεωρητική τελειοποίηση της μαρξιστικής διδασκαλίας δεν συνδέεται πια με την πρακτική του εργατικού κινήματος με άμεσο τρόπο. Ομως και οι δυο αυτές διαδικασίες - η ανάπτυξη στις νέες κοινωνικές συνθήκες της παλιάς θεωρίας που διατυπώθηκε σε περιορισμένη ιστορική εποχή και η νέα πρακτική του εργατικού κινήματος - πραγματοποιούνται με σχετική ανεξαρτησία της μιας από την άλλη". (Ν. Μπεσσόνφ: «Η αναθεώρηση του μαρξισμού από χεγκελιανές θέσεις» στην «περιοδική θεωρητική έκδοση» του ΚΜΕ - παράρτημα Θεσ/νίκης, Μάρτης 1981).

♦ Προσπάθεια «τόνωσης ηθικού» προς τα μέσα τη πρόσφατη εκδήλωση του Περιεσού (που δεν απαντάει σε πάμπολλα ερωτήματα «από τα μέσα» - όσο για το ότι αποτελούν συνέχεια του επαναστατικού ΚΚΕ, ΚΑΙ με τον Μπρέζνιεφ, ΚΑΙ με τον Χρουστσόφ, ΚΑΙ με τον Γκορμπατσόφ, ΚΑΙ με τον Ζαχαριάδη, ε, δε γίνεται, γίνεται;...).

♦ Από τη μια «κάποιες» ειδήσεις για τη Χρυσή Αυγή κι από την άλλη τα «οπλοστάσια» των επαναστατικών ένοπλων οργανώσεων: κρύο έπιασε, καιρός να αναθερμάνουν τη θεωρία των δύο άκρων.

Βασίλης

♦ Αλληλεγγύη στον Μάριο Ζέρβα - Ολοι στο δικαστήριο την Παρασκευή 13 Δεκέμβρη - Ο Μάριος Ζέρβας, στις 11 Μαρτίου του 2010, συνελήφθη από άνδρες των ΜΑΤ στην μεγάλη πορεία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, ενάντια στα μέτρα του πρώτου μνημονίου. Φορτώθηκε ένα παράλογο κατηγορητήριο και παρά τις δεκάδες μαρτυρίες και φωτογραφίες που αποδείκνυαν την αθωότητά του, προφυλακίστηκε και αποφυλακίστηκε μετά από 43 μέρες, κάτω από την πίεση και τις διαμαρτυρίες του κινήματος αλληλεγγύης - Να αθωωθεί ο Μάριος Ζέρβας - www.freemariosz.wordpress.com (αφίσσα)

Εμείς κοντεύουμε να ξεχάσουμε το περιστατικό, η εξουσία όμως δεν ξεχνά. Μπορεί ν' αναγκάστηκε να τον αποφυλακίσει, μετά τη γενική κατακραυγή και τις αποκαλύψεις που υπήρξαν, όμως η κατηγορία έμεινε. Ελπίζουμε να έχει φύγει και αυτή, με μια πανηγυρική απαλλαγή του, όταν θα διαβάζετε αυτό το σχόλιο, πρέπει όμως να θυμίσουμε ότι ο Μ. Ζέρβας είναι ένα από τα πολλά θύματα αστυνομικών σκευωριών. Έμεινε γνωστός ως «ο διαδηλωτής με τα ράστα μαλλιά», όπως άλλα θύματα έμειναν γνωστά ως «ο φοιτητής με τα πράσινα παπούτσια», «ο φοιτητής με τις πυτζάμες» κλπ. Μπορεί να μην έχουμε εδώ και κάποιο καιρό τέτοια περιστατικά (με εξαίρεση τους άσχημα χτυπημένους και βασανισθέντες της αντιφασιστικής χυτοπορείας), δεν έχουμε όμως και διαδηλώσεις με συγκρούσεις. Δεν άλλαξε η τακτική της μπαταρίας, ούτε πρόκειται ν' αλλάξει. Αλλωστε, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις σκευωριών «ανώτερου επιπέδου», όπως δείχνει η υπόθεση Θεοφίλου, η υπόθεση Σίμα-Αντρέεβ και οι υποθέσεις αρκετών αγωνιστών που δικάζονται στις τρομοδικές του Κορδαλλού.

♦ Φασίστες κουφάλες έρχονται πουστάρες (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι, στη Σίνα)

Έχουμε την υποψία ότι το σύνθημα δεν γράφτηκε από κάποιον σεξιστή, αλλά από κάποιον ομοφυλόφιλο, από τους πολλούς (δυστυχώς) που ξεφιλίζουν τη σεξουαλική τους προτίμηση.

♦ Το κράτος... παρακράτησε (σύνθημα στην 3ης Σεπτεμβρίου, με υπογραφή αστέρι)

Καλό το λογοπαίγνιο, αλλά η ουσία... εκτός πραγματικότητας. Ο καπιταλισμός παρακράτησε, αλλά αυτό μάλλον δεν απασχολεί τον συνθηματογράφο. Το πιθανότερο είναι ότι αγνοεί πως το κράτος είναι ένα στοιχείο του εποίκοδομήματος, παράγωγο της οικονομικής βάσης. Δεν έφτιαξε το κράτος τον καπιταλισμό, αλλά ο καπιταλισμός το κράτος. Αλλωστε, το ίδιο το κράτος δεν υπήρξε ίδιο κι απαρράλλαχτο εσαεί. Το μόνο απαρασάλευτο χαρακτηριστικό του είναι ο ρόλος του ως εργαλείο εξασφάλισης της κυρίαρχης τάξης. Ομως, άλλο ήταν το δουλοκτητικό κράτος, άλλο ήταν το φεουδαρχικό κράτος, άλλο είναι το αστικό κράτος. Βεβαίως, υπάρχει η παλιά θεωρητική και πολιτική αντιπαράθεση ανάμεσα στο μαρξιστικό και το αναρχικό ρεύμα: πώς θα φτάσουμε στην αταξική (επομένως και χωρίς κράτος) κοινωνία, τον κομμουνισμό; Προχωρώντας αμέσως στην κατάργηση του κράτους, όπως λέει ο αναρχισμός, ή περνώντας από μια μεταβατική μορφή (δικτατορία του προλεταριάτου), όπως λέει ο μαρξισμός; Και τα δυο ρεύματα, όμως, επιδιώκουν το γκρέμισμα του καπιταλισμού, πράγμα που μάλλον αγνοεί ο συνθηματογράφος μας.

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

«Προχωρήσαμε μονομερώς στη σύνταξη και την ψήφιση του προϋπολογισμού και θα περίμενε κανείς στο Eurogroup να στάζουν χολή. Αυτό όχι μόνο δεν συνέβη, αλλά οι εταίροι κινήθηκαν σε μια γραμμή αλληλεγγύης». Έτσι σχολίασε «στενός συνεργάτης του πρωθυπουργού» (λέγε με Χρυσάνθο Λα-

στικό δημιούργημα, βέβαια, αλλά μέχρι τότε θα κυριαρχεί η αγωνιώδης φιλολογία για τη σθεναρή και ηρωική μάχη που δίνουν τα στελέχη της συγκυβέρνησης, ως άλλοι 300 του Λεωνίδα μπροστά στα στίφη των τρούικανών. Παραμύθια της Χαλιμάς, χρήσιμα για τη δημιουργία μιας εικονικής πραγματικότητας,

νωθεί τελικά ότι οι τρούικανοί έρχονται για λίγες μέρες και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στις σχέσεις τους με την κυβέρνηση. Ακόμα και ο Τόμσεν αναγκάστηκε να κουβληθεί από τις ΗΠΑ όπου βρισκόταν.

Αυτό το φιλικό κλίμα αποτυπώθηκε και στο Eurogroup της 9ης Δεκεμβρίου, που κύλη-

προς ένα τα θέματα. Πρώτα το ζήτημα του νέου χαρατσιού (Ενιαίος Φόρος Ακινήτων) και μετά το ζήτημα της επανεκκίνησης των πλειστηριασμών, με προστασία της πρώτης κατοικίας υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

Όσο θα σέρνεται η διαπραγμάτευση με την τρόικα τόσο θα μπορεί να δημαγω-

Συνεχίζεται το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης»

Ζαριδη) το μίνι γύρο διαπραγματεύσεων με την τρόικα, που ξεκίνησε την περασμένη Τετάρτη, με στόχο να κλείσει η διαπραγμάτευση για την εκκρεμότητα από τον Ιούλη δόση του 1 δισ. (εκκρεμεί μόνο το θέμα των ΕΑΣ), να φύγουν οι τρούικανοί με ανοιχτά τα υπολόπινα ζητήματα (κυρίως το ζήτημα του περιβόητου «δημοσιονομικού κενού» του 2014) και να ξαναγυρίσουν το Γενάρη, αφού πρώτα επισκεφτούν τα σαλέ των κεντροευρωπαϊκών ορεινών όγκων για τις καθιερωμένες «διακοπές του σκι» (κάτι σαν τα δικά μας «μπάνια του λαού»).

Κι ενώ η τρόικα (και τ' αφεντικά της) δεν δείχνουν καμιά βιασύνη και προσφέρουν στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου όλο το χρόνο που χρειάζεται για να θωρακίσει την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία, από την Τετάρτη κιόλας, δηλαδή με το που ξαναπάτησαν το πόδι τους στην Αθήνα οι τρούικανοί, το μέγαρο Μαξίμου εξαπέλυσε νέα εκκωφαντική προπαγάνδα για τις «παράλογες απαιτήσεις» τους. Στο τέλος αυτές οι απαιτήσεις θ' αποδειχτούν ένα προπαγανδι-

πίσω από την οποία συνεχίζεται με πυρετώδεις ρυθμούς το παζάρι για την τελική ρύθμιση, ενώ παράλληλα εξελίσσεται και το «μασάζ» στις κοινοβουλευτικές ομάδες των δυο κομμάτων, το οποίο έχουν αναλάβει οι ίδιοι οι αρχηγοί. Ο Βενιζέλος παρέθεσε δείπνο στους βουλευτές στο σπίτι της φίλης του Σελήνης, ενώ ο Σαμαράς εκτός από κάτι τραπέζωμα σε βουλευτές στο Μαξίμου, επισκέπτεται σε καθημερινή σχεδόν βάση το καφεστιατόριο της Βουλής, όπου σε στίλ «περνούσα κι εγώ τα πεταχτά να πω ένα γεια», μιλάει με τους βουλευτές του και κόβει προθέσεις.

Είναι τόσο χαλαρά τα πράγματα από πλευράς τρούικας που οι άνθρωποι είχαν να μην έρθουν. Ο γραφειοκράτης στον οποίο ανέθεσαν να το ανακοινώσει, όμως, το έκανε μέσω twitter και με τρόπο που υπονοούσε ότι περίπου έβαζαν σε καραντίνα την ελληνική κυβέρνηση. Χρειάστηκε να κατεβάσει κάτι καντήλια στον Στουρνάρα ο Σαμαράς κι ο τελευταίος να επιδοθεί σ' έναν μεταμεσονύχτιο μαραθώνιο τηλεφωνημάτων, για ν' ανακοι-

σε με υπνωτιστική χαλαρότητα. Τα πιο θερμά λόγια τα είπε ο Σόιμπλε (!), ενώ ο Ντεϊσελμπλουμ έκανε την τελική ανακοίνωση: «Είναι πιθανή η εκταμίευση του 1 δισ. ευρώ μέσα στο 2013, ωστόσο η τρέχουσα αξιολόγηση του ελληνικού προγράμματος δεν θα ολοκληρωθεί πριν τον Γενάρη του 2014». Δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι «η Ελλάδα βρίσκεται σε μία δύσκολη πολιτική κατάσταση» και ότι «απομένουν πολλά να γίνουν ακόμη». Χαλαρός και ο Ολι Ρεν, δήλωσε ότι «καταβάλλεται κάθε προσπάθεια να κλείσουμε όσα περισσότερα θέματα μπορούμε για την Ελλάδα, πριν από το 2014». Ο Σόιμπλε, αφού τελείωσε με τους επαίνους προς την Ελλάδα, θύμισε αυτό που είχε πει και η Μέρκελ στον Σαμαρά, ότι «η Ελλάδα αναλαμβάνει την προεδρία της ΕΕ και θα ήταν καλό να ξεκινήσει χωρίς την επίσκεψη της τρούικας». Δε θα χαλάσει κι ο κόσμος, όμως, αν συνεχιστεί και το Γενάρη το παζάρι με την τρόικα, εφόσον η συγκυβέρνηση αντιμετωπίζει προβλήματα με τη συνοχή της κοινοβουλευτικής της ομάδας και πρέπει να ρυθμίσει ένα

γεί η κυβέρνηση, παριστάνοντας τον ηρωικό διαπραγματευτή, ο οποίος στο τέλος... θα νικήσει. Αν μάλιστα συμφωνήσει και η τρόικα να δοθεί ένας ακόμη χρόνος παράταση στην απαγόρευση των πλειστηριασμών (και μετά τέρμα, αλλά αυτό, φυσικά, δε θ' ανακοινωθεί), όπως διαφάνηκε από την πρώτη κιόλας μέρα του νέου γύρου της διαπραγμάτευσης με την τρόικα, ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος θα στήσουν προπαγανδιστικό γλέντι τρικουβερτο, αφού χάρη στην αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ, αυτό έχει καταστεί υπ' αριθμόν ένα πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα της χώρας.

Θα ζήσουμε, δηλαδή, ένα καινούργιο θέατρο κοκορομαχίας, με αντιπάλους κυβέρνηση και αντιπολίτευση, ενώ ο Στουρνάρας θα ρυθμίζει με την ησυχία του τις «λεπτομέρειες» της διαπραγμάτευσης με τους τρούικανούς. Την παράταση των πλειστηριασμών, θα περάσουν πιο εύκολα τα μέτρα που θα αποφασιστούν για την κάλυψη της διαφοράς στο «δημοσιονομικό κενό» που θα ξαναστοχεύσουν τις συντάξεις.

Χρυσαιγιάδα, γύρος δεύτερος

Ο τρόπος με τον οποίο διοχετεύθηκε το υλικό που αφορά τους υπό κατηγορία νεοναζί δείχνει πως ενορχηστρώθηκε από το ίδιο κέντρο. Την κυβέρνηση, με μάλιστα τον Δένδια. Πότε άρχισε να διοχετεύεται αυτό το υλικό; Όταν είδαν ότι οι νεοναζί δεν έχουν υποστεί μεγάλο δημοσκοπικό πλήγμα.

Φέρνουν τίποτα νέο οι φωτογραφίες του Κασιδιάρη σε ναζιστικού τύπου εκπαίδευση, τα βίντεο με τις ομιλίες του φιρερίσκου και οι τραγελαφικές ορκωμοσίες στις οποίες νεοσύλλεκτοι και ηγεσία ανταλλάσσουν ναζιστικούς χαιρετισμούς; Οπωσδήποτε αποτελούν πρόσθετο υλικό για όσους τυχόν αμφέβαλαν ότι αυτή η συμμορία ήταν και παραμένει ναζιστική. Πώς όμως είναι δυνατόν να υπάρχουν τέτοιες αμφιβολίες; Μήπως αυτοί που εξακολουθούν να δηλώνουν οπαδοί της ΧΑ δεν έχουν κανένα πρόβλημα με το ναζιστικό της χαρακτηριστήρα, οπότε τα νέα στοιχεία δεν εισφέρουν τίποτα; Μήπως η ΧΑ δεν εξαπάτησε αφελείς πολιτικά ανθρώπους, αλλά εξέφρασε ανθρώπους ήδη εκφασισμένους, που αναζητούσαν μια αυθεντική πολιτική έκφραση;

Από ποινική άποψη το ερώτημα δεν είναι αν τα νέα στοιχεία «δένουν» την κατηγορία (αρκετά ήταν και τα προηγούμενα), αλλά αν ο Σαμαράς είναι αποφασισμένος να τελειώσει τον Μιχαλολιάκο και την κλίκα του. Αν ο Σαμαράς έχει πάρει μια τέτοια απόφαση, τότε ο κατασταλτικός μηχανισμός θα εφαρμόσει τις εντολές που θα πάρει, έστω και με βαριά καρδιά (κυρίως οι μπάτσοι). Αυτό μένει να το δούμε.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Σαμαράς επιδιώκει να επωφεληθεί από τις ψήφους που του «άρπαξε» η ΧΑ. Έχει κάθε λόγο να τελειώσει τον Μιχαλολιάκο και τα άλλα ηγετικά στελέχη της συμμορίας, για να εμποδίσει το μηχανισμό της να κάνει εκλογική δουλειά. Το σύστημα, όμως, χρειάζεται ένα φασιστικό μάρφωμα, για να εξισορροπεί τα πράγματα από τη θέση της άκρας δεξιάς. Ένα «σοβαρό» φασιστικό μάρφωμα, όπως σε ανύποπτο χρόνο εκφράστηκαν άνθρωποι των μίντια που δουλεύουν για εφοπλιστικούς κύκλους.

Το ιδιαίτερο κομματικό συμφέρον του Σαμαρά συγκρούεται με το γενικότερο συμφέρον του καπιταλιστικού συστήματος και δεν νομίζουμε ότι ο Σαμαράς είναι σε θέση να εκφράσει και το φασιστικό ρεύμα με τη ΝΔ. Μπορεί να το θέλει, μπορεί να το επιδιώκει, όμως εκ των πραγμάτων δεν μπορεί.

Τα σημειώνουμε όλ' αυτά επειδή νομίζουμε ότι το ζήτημα της αντιμετώπισης της ΧΑ θα σέρνεται για καιρό ακόμη, με κύρια τάση αυτή του «συμμαζέματος» των νεοναζί, ώστε να εξακολουθήσουν να δρουν ως συμμορία, χωρίς όμως να θέτουν σε κίνδυνο τις γενικότερες ισορροπίες του συστήματος. Δηλαδή, μια «σοβαρή» ΧΑ θα εξακολουθήσει να είναι η κύρια τάση.

Περιττεύει να πούμε ότι το ζήτημα του κοινωνικού εκφασισμού δεν έχει να κάνει με την τύχη που θα επιφυλάξει το σύστημα στον Μιχαλολιάκο και τα πρωτοπαλικάρα του. Ο κοινωνικός εκφασισμός θα εξακολουθήσει να βαθαίνει και μάλιστα με μεγαλύτερη ευκολία σε σχέση με άλλες ιστορικές περιόδους, γιατί δεν υπάρχει ένα ισχυρό αντίπαλο δέος. Δεν υπάρχει ένα συγκροτημένο επαναστατικό πολιτικό ρεύμα που να προσφέρει ελπίδα και προοπτική στο προλεταριάτο.

ΥΓ. Η νομική υπεράσπιση του φίρερ και του υποφίρερ εμφανίζεται πολύ «λαρτζ» και διοχετεύει στους δημοσιογράφους υλικό της δικογραφίας που αφορά αποκλειστικά τον Κασιδιάρη. Ο αρχηγός φαίνεται πως απευθύνεται στο πουλέν του και το θέλει κοντά του. Μήπως έφτασαν στ' αυτιά του τίποτα πληροφορίες ότι πάει να του φάει το «κόμμα» και συνεργάζεται γι' αυτό με τους ανθρώπους των μυστικών υπηρεσιών, τους οποίους ο ίδιος ο φίρερ τού γνώρισε;

Π.Γ.

**Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»**
Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ
Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ISSN 2241-6021
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Διοκίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ
Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερα Οδού 81 - ΑΘΗΝΑ